TIRUMURAI THE NINTH

Translated by
Sekkizhār Adi-p-Podi
Dr. T.N. RAMACHANDRAN

TIRUMURAI THE NINTH

Translated by
Sekkizhār Adi-p-Podi
Dr. T.N. RAMACHANDRAN

SAINT SEKKIZHĀR SCHOOL OF SAIVA SIDDHANTA
5-D, Selvam Nagar,
Thanjavur-613 007

2014

1.	Title of the Book	:	Tirumurai The Ninth
2.	Translator	:	Dr. T.N. Ramachandran
3.	Subject	:	Translation of Saiva Canonical Work
4.	Publisher	:	Saint Sekkizhār School of Saiva Siddhanta, Thanjavur-7.
5.	Size	:	Demy 1/8
6.	Paper used	:	Maplitho
7.	No. of Pages	:	246
8.	Year of Publication	:	2014
9.	Price	:	Rs. 350/-
10.	Copyright	:	Translator
11.	Printer	:	Akaram, Thanjavur-7.

CONTENTS

1.	Preface	4
2.	Introduction	6
3.	Panns of the Decads	26
4.	The Ninth Tirumurai: Publication History	27
5.	Translation - Ninth Tirumurai	33
6.	Text and Translation	38
7.	Notes	216
8.	Mozhuppu	235
9.	Glossary of select terms	239
10.	Index to First lines	241

PREFACE

Iyal (இயல்), Isai (இசை) and Nātakam (நாடகம்) constitute the triad of Tamizh. Well, what is Isaitthamizh? Again what is Tamizh Isai? Isaitthamizh deals with the Grammar of Music. A good many ancient works on Isaitthamizh are, unfortunately, not extant. A song indited in Tamizh is not necessarily related to Tamizh Isai. That is Tamizh Isai which conforms to Isaitthamizh which, as stated above, is the Grammar of Music.

When alien faiths throve and essayed fiercely to do away with the Vedic cum Āgamic faith of Tamilians, the Saivite Four made their avatar and sang the alien faiths away.

Tamil is the language of bhakti. It is so stated in the Bhāgavata Purana. Indeed the word Tamil is an alias of bhakti. St.Sundarar affirmed that Gnānasambandhar took to the quotidian propagation of Tamil through his sweet music. "நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பும் ஞானசம்பந்தன்" are his words.

After the advent of the Saivite Four and the Āzhwār, arose successively great poets who celebrated bhakti in verse and song and solemn strain. May their tribe increase!

The Ninth Tirumurai comprises two works, they being, the Tiruvisaippa and the Tiruppallāndu. Only thirteen hymns of the Tiruppallāndu are extant. The ancient verses of the Tiruppallāndu are no longer traceable.

About three decades ago I commenced my translation of the Ninth Tirumurai. My recollection is

that I translated as many as ninety verses. Later, other preoccupations crowded my schedule. Again, I had misplaced the note book containing my translation.

When my son Chiranjēvi Ramesh importuned me to take up, once again, the translation, I put up a stiff upper lip and began to work hard. His insistence was the greater as he said that a friend of his is willing to sponsor the work. This friend of my son is a silent servitor of Siva who chooses to remain, as usual, anonymous. I heartily pray for the weal and welfare of this self-effacing Siva-bhakta.

The Ninth Tirumurai is unlike the other Tirumurais in many respects. Neither are its authors contemporaries. However they voice forth alike the multifoliate greatness and grandeur of Siva and His servitors. It also contains a few vocables which defy explication. One such word is மொழுப்பு (mozhuppu). My friend Tiru Subbarayalu worked hard to comprehend this word. His essay in Tamil on mozhuppu is included in this volume. Again, he it is who went through the proof-sheets with a fine-tooth-comb. I thank him sincerely.

In my view all translations are but tentative. Alive to the shortcomings of my translation I launch it on the Saivite world to provoke it into producing a far better work.

- Sekkizhār Adi-p-Podi.

INTRODUCTION

The Ninth Tirumurai which is the shortest among the twelve Tirumurais is, indeed, a unique Tirumurai. After the performance of puja and the offering of *neivedya* to the deity in the adytum, the temple *Otuvār* sings what is called *Panchapuranam*. This does not refer to a pentad of puranas. It refers to the singing of five hymns. One hymn from the Tevāram, one from the Tiruvisaippa, one from the Tiruppallāndu, one from the Eighth Tirumurai and one from the Periya Puranam constitute the corpus of the Panchapuranam.

The Ninth Tirumurai comprises two opuses, namely the Tiruvisaippa and the Tiruppallāndu. The total number of verses of the Tiruvisaippa is 288 and the total number of the Tiruppallāndu is 13. From out of 8,250 hymns of the Tevaram, only one is sung. Then, from out of 1096 verses of the Eighth Tirumurai, only one is sung. Again from out of the 4,286 verses of the Periya Puranam only one verse is selected. However out of the 301 verses of the Ninth Tirumurai, two hymns are selected and sung.

The Tiruppallāndu comprising 13 verses only, be it known, is sui generis, a canonical work. The reason is obvious. Size is no criterion when merit is the subject matter. The Vina Venpa, the Kodikkavi and the Unmai Neri Vilakkam are three of the fourteen Meykanta Sastras. These respectively contain 13, 6 and 4 verses. The Puranam of Sataiyanār and the Puranam of his wife Isaignāniyār, have each only one verse.

The hymns of the Tiruvisaippa celebrate the glory of fourteen shrines. Of these Koyil, Tiruvēzhimizhalai,

Tiruvāvaduthurai, Tiruppūvanam, Tiruvidaimarutūr and Tiruvārūr are Tevāram-shrines, id est, they stand celebrated by the poets of the Tevāram. The non-Tevāram shrines of the Ninth Tirumurai are Tiruvidaikkazhi, Kalantai Ātitthecchuram, Keezh-k-Kottūr Maniambalam, Tirumukatthalai, Tirailokkiyasundaram, Gangaikonda Cholecchuram, Tirucchāttiyakkudi and Thanjai Irāsarāsecchuram. These eight non-Tevāram shrines of the Ninth Tirumurai are not referred to in any other Tirumurai. Of these four are the temples built by the Cholas.

Kalantai Ātitthecchuram was built in the ninth century by Ātittha Chola. Tirailokkiya Mādevi, the third wife of Rajaraja the First, built at or about A.D. 1,000 the temple at Tirailokkiyasundaram. Thanjai Irāsarāsecchuram was built by Raja Raja the First and its consecration took place in A.D. 1010. His son Rajendra built the shrine Gangaikonda Cholecchuram (circa AD 1025). Karuvūrtthevar has sung on all these four shrines.

It is said that the Ninth Tirumurai comprised 365 songs of which only 301 are extant. This dictum is doubted by the late-lamented scholar Mu.Arunāchalam. Only eight songs by Karuvūrtthevar on Pūvanam are extant. Again only two songs of Pūnthurutthi Nampi Kādava Nampi on Tiruvārūr are extant. So, by any reckoning the total number of verses of the Ninth Tirumurai, as it stood originally, is only 320.

The *panns* relating to the Ninth Tirumurai are six, they being Panjamum, Kāntāram, Puranērmai, Nattarāgam, Indalam and Sālarapāni. All the *panns* save Sālarapāni are *panns* met with in the Tevāram. No one is able to identify Sālarapāni even though it is referred to by the Saiva Āgamas.

A work on music called Panja Marapu was very much in vogue in Tamil Nādu. The commentator of Silappatikāram, namely Atiyārkkunallār refers to this opus. When it was thought that this work was lost for ever, the late-lamented polymath Deivasikhamani Goundar discovered the work and published its first part in 1973. In this work Sālarapāni is mentioned.

Of the fourteen shrines celebrated by the Tiruvisaippa, thirteen belong to the Chola-nādu. Tiruppūvanam alone is of the Pāndya realm.

Sixteen decads of the Ninth Tirumurai relate to Tillai. The remaining thirteen decads relate to the other thirteen shrines.

The composers of the Ninth Tirumurai

1. Tirumālikaitthevar

He is the first one to compose Tiruvisaippa. Much legend has grown around him. The Vedāraniya Purānam indited by Agora Munivar refers to him as Tiruppuliyūr Tirumālikaitthevar. He lived in Tillai dedicated to the worship of Tillai Natarāja. He was an acknowledged guru. His chelas continued his line. Vināyaka Munivar who came in his line is the guru of Perumpatrappuliyūr Nampi, the author of the 13th century Tiruvilayādal Purānam.

There is a shrine for Tirumālikaitthevar in Tiruvāvaduthurai Ādhinam. Pat upon the completion of puja to Siva, the presiding deity of Tiruvāvaduthurai, puja is offered to Tirumālikaitthevar. Only after the completion of this puja, feeding takes place in the Ādhinam.

In his work "Onpathām Tirumurai – (Pāvum Payindra Nilaiyum) –, the late-lamented scholar M.

Arunāchalam makes mention of a Saivite scholar and poet called Maraignāna Sambandhar who in his works called Saiva Samaya Neri, Sankarpa Nirākaranam, Pati Pasu Pāsa-p-panuval and Urutthirākka Visitam, has hailed Tirumālikaitthevar. However nowhere does Maraignāna Sambandhar refer to any mirific deeds of Tevar. So, Mu.Arunāchalam is of the opinion that only after the time of Maraignāna Sambandhar legends about Tevar sprang into existence.

2. Senthanār

In Tamil Nādu many bore the name Senthan. Here we are concerned only with that Senthan whose hymns follow those of Tirumālikaitthevar. His name has acquired the honorofic suffix 'Ār' and he is referred to as Sentanār. He has sung Tiruvisaippa on Tiruvēzhimizhalai, Tiruvāvaduthurai and Tiruvidaikkazhi. At Tillai he composed his Tiruppallāndu.

As the word 'Seppurai' appears in two of his hymns it is said that he belonged to Seppurai. This place is yet to be identified. Moreover, some say that Seppurai refers to Senthanār's clan-name.

His Tiruvisaippa on Tiruvidaikkazhi celebrates God Muruka seated under the shade of *Kura*. All other composers of the Tiruvisaippa celebrated wholly, solely and exclusively Siva alone. Moreover he calls Muruka by his Sanskritic name Subrahmanya. St. Appar is the first one to mention the word 'Tamizhan' and Sentanār is the first one to mention the name Suppiramaniyan in Tamil literature.

Sentanār is referred to as a pariah, beloved of Lord Siva. So says Nampi Āndār Nampi who flourished in

the beginning of the eleventh century. The Tamil verse of Nampi runs thus:

பூந்தண் பொழில் சூழ் புலியூர்ப் பொலி செம்பொன் அம்பலத்து
வேந்தன் தனக்கன்றி ஆட்செய்வ தென்னே விரிதுணிமேல்
ஆந்தண் பழைய அவிழை அன்பாகிய பண்டைப் பறைச்
சேந்தன் கொடுக்க, அதுவும் திருவமிர்த மாகியதே.
– கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம், 26.

"The Lord-God turned the cold-rice-offering spread
In a cloth by the loving devotee Sentan of the
ancient
Paraiah clan, into a sacred and ambrosial offering.
Whom else should we serve other than the
Sovereign
Of the Ambalam roofed of gold, at Puliyūr –
Rich in cool and flowery gardens?"

Again Tirukkadavūr Uyyavanta Deva Nāyanār in verse 53 of his Tirukkalitruppatiyār hails Sentanār thus:

அவிழ்ந்த துணியில் அவிழ்ந்த அவிழை
அவிழ்ந்த மனத்தால் அவிழ்க்க – அவிழ்ந்த சடை
வேந்தனார்க் கின்னமுதமாயிற்றே மெய்யன்பிற்
சேந்தனார் செய்த செயல்.

"Behold the deed that Senthanār wrought in true love!
He unfolded the pasty pottage of flour kept wrapped
In a piece of threadbare cloth, and with his burgeoning
manam
Offered it to the Lord-Sovereign of loosened and
dangling
Matted hair who accepted it as nectarean victuals."

It is also said of Senthanār that he caused the temple car which stopped on a sudden and would not move an inch thence, great efforts of many notwithstanding, to run with ease and reach its destinction as scheduled.

Sentanār was admittedly an untouchable. He was as great as Nandanār. The Lord of Tillai who demonstrated to the world at large the greatness of Nandanār was pleased to shower on Sentanār such beatitude. What the Tillai Brahmins – than whom none is greater –, could not achieve was achieved by Sentanār. There are many Nāyanār groups, apart from individual Nāyanmār. Sentanār belongs to the two groups of *pattarai-p-panivār* (they that hail and adore the Lord as bhaktas), and paramanaiye pātuvār (they that hail only the supreme God in verse and song).

3. Karuvūrtthevar

He is the third among the composers of the Tiruvisaippa.

As time passes a higgledy-piggledy state will invade the lives of persons who bear identical or more or less identical names. The singer of this Tiruvisaippa is a bhakta who flourished in the 11th century. The other one is a Siddha of the 17th century.

Legends mushroom when historic sense grows dull. Let us pursue our investigation diligently and vigilantly.

Our Karuvūrtthevar flourished during the reign of Rajaraja as well as his son Rajendra. He has sung on Rājarājeswaram as well as Gangai Konda Cholecchuram. He was a Brahmin by birth. Perhaps he was also well versed in Siva yoga. His idol stands installed in Rājarājeswaram and in Karūr Ānilai Appar's temple. The

Puranam of Karuvūr (Karūr) comprises 1,129 verses. In its concluding part comprising 157 verses the life and achievements of Karūrtthevar are given in detail. However these do not relate to the composer of the Tiruvisaippa. The author of the Tiruvisaippa was present when the temples at Rājarājeswaram, Gangai Konda Chozhapuram, Atitthecchuram and Tirailokkiya Sundaram were built. On these he sang, and sang beautifully.

At the end of each decad he sang, he announces the attainments he has come by. From these we come to know that he was a Brahmin well-versed in the quartet of Vedas, that he was one endowed with afflatus, that epea pteroenta were ever at his service and that they graced Siva as he was able to wield the tongue that is Tamil in the service of Siva.

He was a mendicant. He describes himself thus: "அங்கையோடேந்தி பலிதிரி கருவூர்" (Karuvūran who goes about bearing in his beautiful hands the begging-bowl).

4. Pūntthurutthi Nampi Kāta Nampi

He is the fourth of the composers of the Tiruvisaippa. He has sung of Tiruvārūr and Tillai, respectively in the *panns* of *Panjamam* and *Sālarapāni*. Only two hymns of his on Ārūr are extant.

Pūnthurutthi is obviously one of the famous *Saptasthānam*. It is three kilometres from Kandiyūr. St.Appar abode at Pūnthurutthi for many months. His matam is even today visited by pilgrims.

Kāta Nampi means Kātan, the nampi. Kātan means forester. Siva appeared as a forester, fought with Arjuna and blessed him with the invincible Pāsupata Astra. Nampi means one who is lofty and noble. This word is

used generally as a suffix to the name of a person. Nampi Āndār Nampi is the compiler of the Tirumurai-s. Nampāndār Nampi is the father-in-law of St.Tirugnāna Sambandhar. Occasionally the term Nampi precedes the name of a person. Nampi Ārūrar is St.Sundaramūrti Nāyanār.

Vaishnavites too bear the name Nampi. Yet, Periyāzhwar's dislike of this name Nampi, should not be ignored. He sang thus:

நம்பி பிம்பி யென்று நாட்டு மானிடப் பேரி ட்டால்
நம்பும் பிம்புமெல்லாம் நாலு நாளில முங்கிப் போம்;
செம் பெருந்தாமரைக் கண்ணன் பேரிட்டழைத்தக்கால்
நம்பிகாள், நாரணன் தம்மன்னை நரகம் புகாள்.

"If you christen your son as Nampi or Pimpi –
the name of a country lout,
Nampu and Pimpu will vamoose in four days;
If you christen him with the name
of Kannan of large and ruddy lotus-eyes
and call him by such name, ye Nampi-s,
The mother of Nārāyana will not enter hell."

When all is said and done, the term Nampi evokes respect. Two are the Nampi-s who are the composers of the Tiruvisaippa, they being Nampi Kāta Nampi and Purudotthama Nampi.

5. Kandarātitthar

He is the fifth of the composers of the Tiruvisaippa. He sang his one and only decad on Tillai.

The life of Kandarātitthar forms a well-known chapter in the history of Tamil Nādu. His father is the famous Parāntaka, the First, – a great Siva-bhakta whose

prosperous reign lasted for fortysix years. His reign marks a multifoliate expansion of the Chola Kingdom. He fought against the Pāndya and asserted his superior valour. His first son Rajātitthan abode at Tirukkovalūr and disabled the Chālukya from committing inroads into the Chola realm. He was ably assisted by his brother Arinjayan, the third son of Parāntaka. In the year 949, Rājātitthan fought against the Chālukya and was mortally wounded. He died seated on his royal tusker. So, he came to be known as "Yānaimel tunjina Tevar" (the one that died seated on the elephant).

Kandarātitthar was proclaimed the crown-prince in A.D. 950. When Parāntaka passed away in 953, Kandaratitthar ascended the gadi.

It is said that Kantar is a common name for the Chola. So too is the name Āditthan. Āditthan is Surya. The Cholas are of the solar race.

Kandarātitthar is a born Siva-bhakta. When his father gold-plated the roof of Tillai Ambalam, he stayed at Tillai and supervised the work. His bhakti grew day by pious day. However, the area of the Chola realm began to shrink to an extent, during his reign.

Kantarātitthar respected Vedic Brahmins. He ushered into existence a Chaturvedimangalam near Tirumazhapādi and gifted it to Brahmins. He was a benevolent ruler, alive to the weal and welfare of his subjects. He excavated a large lake in a place that lacked proper water-supply. The lake he created is known as the Kantaratittha-p-Peryeri.

He was not a militant Saivite. He had a temple built for Vishnu in the aforesaid Chaturvedimangalam. It bears the name Kantarātittha Vinnakaram. It is to be said

to his credit that he caused a temple for the Samanas to be built in Pallicchantal, in the district of South-Arcot. This religious tolerance characterised all the imperial Cholas.

After the death of his first wife Vēranārāyani who died young, he married Sembiyan Mādevi, the daughter of Mazhavarāyar. Like her husband, she too was a great devotee of Siva. She lived for a long time after the demise of her husband and was engaged in rendering exemplary service to Siva. Cholas that came to rule later, held her as a model for emulation.

Sembiyan Mādevi caused the installation of an idol of her husband in the shrine at Tirunallam, now known as Konerirājapuram.

Like Marcus Aurelius, Kantaratitthar was a prince-philosopher. Eke was he a gifted poet. His Tiruvisaippa is suffused with intense bhakti.

Kudavāyil Balasubramanian brought to my notice, the existence of the portrait sculptures of Kandaratitthar at the southern Āduthurai, Velvikkudi and Tirunaraiyūr. These portraits are so sculptured that they face Siva and adore Him.

6. Venāttu Adikall

He is the sixth of the composers of the Tiruvisaippa. His only decad celebrates Tillai. We do not know the name he bore as a child. Obviously he hailed from Venādu. This realm was the southern part of Travancore. It lay between the Cera Nādu and the Pāndya Nādu.

It is said that Venāttu Adikall was a prince. The suffix 'Atikall', inter alia, refers to a sovereign. Kings like Ai Atikall Kātavar Kone, Ceramān Perumān and Kantarātitthar are famous Saivite poets.

Venāttu Atikall is a self-effacing servitor. He does not even mention his name in the envoi verse which is usually a signature verse. He but describes himself as "பத்தரடித் தொண்டன்" (the servitor abiding at the feet of devotees).

His reference to "என்னை நோயொடு பிணி நலிய இருக்கின்ற அதனால்" (as the binding malady is about to afflict me), it is likely that he took refuge in Siva by reason of the imminence of some inscrutable illness. Usually when a servitor refers to a malady it is supposed to have nexus with Kārmic embodiment.

7. Tiruvāli Amudanār

He is the seventh of the composers of the Tiruvisaippa. He has sung four decads on Tillai. It is therefore illative that he fostered boundless devotion for the Dancing God.

Many are of the opinion that he was born in a Vaishnavite clan in Mayilai, id est, Mayilāduthurai. As his name indicates, he is of the Āli realm. It is at a distance of eight kilometres from Sēkāzhi, the birth-place of St.Tirugnānasambandhar. St. Tirumangkai Āzhwar is connected with Āli Nādu. Its capital was Tiruvāli Tirunakāri.

The name Amudan refers to Vishnu. The consensus of opinion is that Tiruvāli Amudanār is a Vaishnavite, like Purudotthama Nampi. Tiruvāli Amudanar describes himself as valiant in the four Vedas.

I may incidentally mention here that Siva is also known as Amudan. St. Mānickavāchakar refers to Siva thus: "ஆரா அமுதே! அளவில்லாப் பெம்மானே!" (Insatiable Nectar! Measureless Supernal Ens!)

8. Purudotthama Nampi

He is the eighth of the composers of the Tiruvisaippa. It is Vishnu who is hailed as Purudotthama. On this basis, it is said that Purudotthama Nampi is a Vaishnavite. Even though there is some force in this line of reasoning, we should also remember that Saivites too bore the name of Vishnu. An inscription discovered by the great Vaishnavite scholar Mu.Raghava Iyengar brought to light the fact that Sekkizhār was called Ramatthevar.

Our Nampi is the composer of the 26th and the 27th decads of the Tiruvisaippa. These celebrate the glory of Siva. Each decad has elevan hymns. The envoi verse of the 26th decad says as follows: "மாசிலா மறை பல ஓதும் நாவன் வளர் புருடோத்தமன் கண்டுரைத்த வாசக மலர்கள்" (liberal-minded Purudotthaman, – the reciter of flawless Vedas –, has sung in these flower-fragrant hymns what he has seen and experienced).

It is therefore inferrable that he is a Brahmin by birth and a practitioner of the Vedas. It is very likely that he dwelt in Tillai leading a life dedicated to the service of Natarāja.

9. Sethirāyar

With his hymns the Tiruvisaippa concludes. He but sang one decad and it is on Tillai. It comprises ten hymns cast in the anophoretic form. He describes himself as சேதியர்கோன் (King of the subjects of Sethi Nādu). He was a minor prince who ruled from Tirukkovalūr, the capital of Sethi Nādu also known as Malādu and Malayamān Nādu. This is the north-western part of the South Arcot District. Perhaps he came in the line of the two

Nāyanmār, namely Meipporull and Narasinga munaiaraiyar. He lived and reigned during the early part of the eleventh century.

Is Nampi Āntār Nampi the compiler of the Ninth Tirumurai?

The view that is held by many scholars is that the Ninth Tirumurai was compiled by Nampi Āntār Nampi. This is an erroneous view. The late-lamented scholar, the celebrated author of *Panniru Tirumurai Varalāru* (Annāmalai University, 1972) has dealt with the matter at great length in the first volume of the work above referred to. It is not necessary for me to quote at length all the reasons advanced by him. He clearly establishes that Nampi Āntār Nampi is not the compiler of the Ninth Tirumurai and that he is but the compiler of the first seven Tirumurais.

Nampi Āntār Nampi flourished long before Raja Raja the First. He lived during the reign of Ādittha Chola and his son Parāntaka, the First. In other words he flourished towards the end of the ninth century and the beginning of the tenth century. This is also the view of Sadāsiva Pantāratthār, an acknowledged historian. The shrines of Rajarajeccharaṃ, Gangai Konda Chozheccharam and Tirailokkiya Sundaram which are a few of the Tiruvisaippa shrines came into existence long after the demise of Nampi Āntār Nampi.

Details about the shrines of the Ninth Tirumurai

Fourteen are the shrines hailed by the Ninth Tirumurai. Hereinbelow are furnished brief details relating to them.

1. Tillai

The word Koyil refers to the temple at Tillai. It is so for Saivites. For Vaishnavites, Koyil means Srirangam.

Tillai is the centre of the cosmos. It is only here Siva dances eternally. Tillai is Ākāya sthala (the Etheric place). It is known by such names as Puliyūr, Perumpatrappuliyūr and Bhūloka Kailas. The place is known as Chidambaram. Banyan is the temple tree. Siva Ganga, Paramānanda Kūpam are its sacred pools.

The God of Ambalam is Nataraja and His Consort is Sivakāmi.

The God at Mūla sthānam is Tirumūla Nāthar and His Consort is Umā.

The city is 80 miles from Thanjavur. On the main line the train bound for Chennai passes through this place.

2. Tiruvēzhimizhalai

This is the 61st shrine on the Cauvery's southern bank. Its name is Mizhalai. The temple plant is vēzhi which is actually a creeper. It is five miles from the railway station called Pūnthottam. These days bus-service is preferred. The God in this shrine is an eternal bridegroom. It was here Siva gifted to Vishnu the Āzhi (disc). The shrine is endowed with an ethereal Vimāna brought down by Vishnu. The temple tank goes by the name Vishnu tērttham.

The name of the presiding deity is Kaliyanasundarar / Vēzhi Azhakar. His consort is Sundarakuchāmbika.

3. Tiruvāvaduthurai

It is 36th sthala on the southern bank of the Cauvery. The name of the town is Sātthanūr. The name

of the shrine is Tiruvāvaduthurai. It is equidistant from Kumbakonam and Mayilāduthurai.

The temple tree is peepal. The temple tanks are Gomutthi tērttham and Padma tērttham.

It was under the bodhi tree of this polis St. Tirumūlar was in a state of samadhi for over three millennia.

Deity's name: Māsilāmani ģsar/Semponthiākar.

His Consort: Oppilāmulai Ammai.

4. Tiruvidaikkazhi

It is the 17th sthala on the southern bank of the Cauvery. It is four miles from Tirukkadavūr – a Tevāra sthala. The presiding deity is Muruka. The temple tree of Siva's shrine is makizh (mimusop elengi). Kura is the temple tree of Muruka's shrine.

Siva in His shrine is named Kāmesuvarar. His Consort is Kaṃesuvari.

Siva in His infinite mercy has conceded prominence to Muruka in this urbs. Muruka's Consort Deivayānai has an independent shrine for Herself in this place.

The temple tank is Saravanappoikai. The well known as Kāsi-Gaṇga tērttham is within the temple premises.

5. Tirukkalantai Āditthechuram

Tirukkalantai is today known as Kalappāl. It is on the southern bank of the Mulliyāru, five miles from Tirukkalar – a Tevāram shrine. It was in Kalappāl Kūtruva Nāyanār was born. Ādittha Chola, son of Vijayalaya Chola built the temple Aditthechuram. He reigned between A.D. 850 and A.D. 890.

The temple tank is known as Siva tērttham.

Name of the Deity : Āditthesuvarar.

His Consort: Prabhā Nāyaki.

6. Tirukkeezhkkottūr Maniambalam

This is the hundred and eleventh shrine on the southern bank of the Cauvery. The town is known as Kottūr. This is four miles north of Tirukkalar.

Maniambalam is situate in the eastern part of the Tevāra sthala Kottūr. Maniambalam is not a Tevara sthala.

As the bell on the neck of Airavata, Indra's mount, fell down here, the place is known as Maniambalam.

The temple tree is Vanni. Indra tērttham and Muni tērttham are the temple tanks.

Names of the Deity: Amutalingesuvarar, Irāvathesurar.

Name of the Goddess: Amutāmbika, Maniyambala Nāyaki.

7. Tirumukatthalai

This is situate four miles from Tiruttharuppūndi, a Tevara sthalam. The shrine belongs to the Madurai Tirugnānasambandhar Ādhēnam. This place is today known as Pannattheru. In the inner court of the shrine is a Mukatthalai Linga. A linga in which a face stands etched is so called.

The temple tree is *pinnai*. The temple tank is called Sivatērttham.

Pannakāparanar is the name of the deity. His Consort is Sānta Nāyaki.

8. Tirailokkiyasundaram

This is situate three miles on the south-east from Tiruppanandāll, a Tevāra sthala. It is today known as Tirailokki. Two miles south of this place is Kottūr of Tuyili. The shortened form of Kottūr is Kotai. As Tirailokki was formerly a part of Kotai, Karuvūrtthevar refers to Tirailokki as Kotai. Tirailokki is now an independent village. The shrine of Tirailokki belongs to the Kāsi Matam of Tiruppanandāll. Tirailokki is referred to as Tirailokkiya Mādevicchaturmaṇgalam in an inscription of Rajendra, the First. Tirailokkiya Mādevi is one of the wives of Rājarāja, the First.

Lakshmi tērttham is the temple tank. The temple tree is Kondrai.

Name of the deity: Sundaresuvarar.

His Consort: Akilāndeswari.

9. Gangaikonda Cholecchuram

It is four miles east of Jayamkonda Chozhapuram.

Gangai Konda Chozhapuram was built by Rajendra, the First (A.D. 1014-1042). To celebrate his conquest in North India, he built a new town and a new temple. The model for this temple is the Big Temple at Thanjavūr, built by his father. Much architectural and sculptural skill went into the making of this wondrous temple. The space occupied by the Vimāna is an area of 100 square feet. Its height is 170 feet. The linga in the adytum is monolithic. It is immense in size like the one in the Big Temple. The sanctum sanctorum of this shrine is cool in summer and warm in winter.

Name of the deity: Gangai Konda Cholēccharar.

Name of the Goddess: Bragan Nāyaki/Periya Nāyaki.

10. Tiruppūvanam

This is the eleventh of the fourteen Tevāra sthalas of the Pandya Kingdom. This is twelve miles east of Madurai.

Lord Siva took the form of a Siddha and helped a hetaira to make an idol of Somāskanda installed in the shrine. She bore the name Ponnanaiyāll.

The shrine at Pūvanam was adored by the three crowned monarchs of Tamil Nādu.

The temple tree is jack-fruit tree. The Vaikai, Manikarnikai and Nala tērttham constitute the holy waters of the temple.

Name of the Deity: Pūvana Nāthar/Pushpavana Nāthar.

Name of His Consort: Minnammai/Sundara Nāyaki.

11. Tirucchāttiyakkudi

This is now known as Sātthiyakkudi. It is six miles west of Tirukkēzh Velūr, a Tevāra shrine. Tirucchāttiyakkudi is the name of the place. The name of the shrine is Ezhirukkai (ஏழிருக்கை). This name occurs in each verse of the Tiruvisaippa on Chāttiyakkudi.

The temple tree is Vanni. Veda Pushkarni and Konna tērttham are the temple tanks.

Name of the Deity: Rig Veda Nāthar/Vedapurēswarar.

His Consort: Veda Nāyaki.

12. Thanjai Rājarājeccharam

This is known as the Big Temple of Thanjavur. It was built by Rājarāja, the First, who ruled the Chola Nadu from Thanjavur, its capital, from A.D. 985 to A.D. 1014. This is the greatest and grandest of all the Chola

temples. This temple is rightly celebrated for its architectural and sculptural splendour.

The height of the Vimānam is 216 feet. The main Lingam is of immense size. The name of the presiding deity is Peru Udaiyār which in Sanskrit is Bragadiswara.

Rājarāja appointed forty eight otuvār to sing the praises of the deity. Four hundred were the danseuses who performed the ritual dancing in the temple. The temple served as a University in the true sense of the term. It also housed a hospital.

Name of the deity: Peru Udaiyār/Bragadiswara.

His Consort: Periya Nāyaki/Bragan Nāyaki.

The idol of Natarāja installed in the temple is called Ātalvallān.

13. Tiruvidaimarudūr

This is the thirtieth sthala on the southern bank of the Cauvery. It is seven miles from Kumbakonam on the road leading to Mayilāduthurai.

In Sanskrit this is known as Madyārjunam. Sri Sailam in the north is Mallikārjunam. Tirupputaimarudūr in the Pandya Nādu is Putārjunam.

Sri Mahālingeswarar is the presiding deity. For this shrine Tiruvalanjuzhi provides the Vināyaka's sannidi and Chidambaram the Sannidi of Nataraja. Tiruvārūr, Suriyanār Koyil, Tiruvavaduthurai, Tirucceignalūr and Sēkkāzhi provide respectively the sannidi-s of Somaskanda, Surya, Rishaba Deva, Chandesura and Bhairava.

There is a sub-temple in this temple for Mūkāmbika.

The sthala viruksha is *maruda* tree. The Cauvery serves as the sacred/holy water for this shrine.

Name of the Deity: Sri Mahalingeswarar/Marudavānar.

His Consort: Nanmulai Nāyaki (Bruhat Kujambikai).

14. Tiruvārūr

This is the 87th sthala on the southern bank of the Cauvery.

This is one of the seven Vitangka sthalas. The Tiruvārūr Railway junction is two kilometres from the temple.

The name of the town is Tiruvārūr. The name of the shrine is Pūngkoyil.

The shrine is hailed as the bosom of Mother-Earth.

The thousand-pillared hall in this shrine is called Devāsiriyan Mantapam.

There is an independent sannidi for Thiyagaraja. This deity is hailed as Celvatthiāgarāja.

The car festival at Tiruvārūr attracts thousands of devotees.

Ārur is Siva Prutivi sthala. Kānchi is Sakti Prutivi sthala.

The temple tree is *pātiri*. Deva tērttham, more famously known as Kamalalaya and Sengkazhunēr Otai are the temple tanks.

The temple's area is five veli-s. The area of Kamalāya as well as Sengkazhunēr is each five velis. 6.66 acres constitute one veli.

The glory of Tiruvārūr is ineffable.

Name of the Deity: Vanmēka Nāthar.

His Consort: Nēlothpalāmbika/Kamalāmba.

Panns of the decads

	Pann	Decad Number(s)
1.	Indalam	24
2.	Kāntāram	4, 12
3.	Sālarapāni	19
4.	Nattarāgam	23
5.	Panjamam	1, 2, 3, 5, 6, 7, 10, 11, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 22, 25, 26, 27, 28, 29
6.	Puranērmai	8, 9, 21

The Ninth Tirumurai: Publication History

In the beginning, the Ninth Tirumurai was not published as an independent work. It always formed part of an anthology. According to the late-lamented scholar Mu.Arunachalam this anthology bore the name Arutpa.

In 1872 appeared an anthology of Arutpa. It was printed in Kalā Ratnākara Acchukkūtam of Pushparatam Chettiyār.

In 1873 and 1880 Ārumukha Nāvalar published Arutpa anthologies.

In 1874 the edition of Arutpa anthology by Sundara Swamikall was printed in Manonmani Acchukkūtam.

In 1878, a similar anthology was published by Subbharaya Gnāni.

In the same year appeared the anthology of Chockalingam Pillai.

Carefully examining the available manuscripts A.Ramasami brought out an anthology in 1888.

In the month of Āvani of the Sārvari year (1899), an anthology compiled by Senthilvelu Mudaliyār was printed in the Kalāratnākaram Acchukkutam. It is recorded in this work that Tirumayilai Sentilvelu Mudaliyār brought out this edition as commanded by Sri la Sri Ambalavāna Desika Murtikall of Tiruvāvaduthurai Ādhinam. The Eighth, the Ninth, the Tenth and the Eleventh Tirumurai-s constituted the corpus of this edition. This anthology did not bear the title Arutpa.

I give hereunder its title page.

உ

திருச்சிற்றம்பலம்

திருவாசகம் திருக்கோவையார்

திருவிசைப்பா – திருப்பல்லாண்டு

திருமந்திரம்

பதினோராந் திருமுறை

ஆக நான்கு

திருமுறைகளும்

திருக்கயிலாய பரம்பரைத்

திருவாவடுதுறையாதீனம்

ஸ்ரீலஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள்

ஆஞ்ஞையின்படி,

திரிசொற்பொருள் விளக்கத்துடன்

திருமயிலை

செந்தில்வேலு முதலியாரால்

சென்னை

கலாரத் நாகரம் என்னும் அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப் பட்டது.

சார்வரி வருஷம் ஆவணி மாதம்

In 1909, Ripon Press, Madras, printed, as an independent work, the Ninth Tirumurai with the commentary of Kānchipuram Ramasami Naidu.

In 1915, an anthology (Arutpa) was published by Nā.Kadirvel Pillai. The meanings of hard words are given in this edition.

The anthology of Sri la Sri Siva Arunagiri Mudaliyar is an opus of extraordinary significance. I have with me only a copy of its second edition the title-page of which is as follows:

உ
சிவமயம்
திருச்சிற்றம்பலம்
அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டாதி
பன்னிரு திருமுறைத் திரட்டு,
குறிப்புரையும் விஷய சூசனமும்
உரிய வேதப் பிரமாணங்களுடன்

இஃது
சித்தாந்த சைவ சரபம்
சோளங்கிபுரம்
ஸ்ரீலஸ்ரீ சிவ அருணகிரி முதலியாரவர்களால்
பாசுரங்களைப் பிரித்துப்
பரிசோதிக்கப்பட்டு
மேற்படி உரையும் சூசனமும் இயற்றப்பெற்று
இராமநாதபுரம் ஜில்லா – கண்டமாணிக்கம்
ஸ்ரீமாந் நா.பிச்சகுட்டி செட்டியாரவர்கள்
நல்லுதவியால்
சென்னை திருவல்லிக்கேணி
நோபில் அச்சியந்தரசாலையில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது
(இரண்டாம் பதிப்பு)
பிரபவ வருஷம் சித்திரை மாதம்
1927

[Registered Copy-right].

Pages 249 to 332 cover the entire Ninth Tirumurai. Pages 333 to 336 provide the index to the first lines of the hymns. Rich foot-notes adore each page. The work merits re-printing.

I have reprinted the Susanam provided in this volume as an independent work in 2001.

The Saiva Siddhanta Samājam edition of the Ninth Tirumurai was published in 1932 and 1944.

In 1938, the Ninth Tirumurai was published with the commentary of Ramasami Naidu alias Ramananda Yogi.

This work was reprinted in 1955 at the Vidyānupālana Press, Chennai, by S. Ponnuswami, the trustee of Chidambaram Saivappirakāsa Vidyāsalai.

In 1939 the Samājam brought out an anthology of the Tirukkovaiyār and the Ninth Tirumurai. It contains the Arum Porul Vilakka Urai of A. Somasundaram Chettiyar.

This work was re-printed in 1999 by Gangai Putthaka Nilayam, Chennai.

In 1949 the Ninth Tirumurai was published by the Kasi Matam of Tiruppanandal with Kurippurai indited by V.M. Subramaniya Iyer, the senior disciple of U.Ve.Swaminātha Iyer.

In 1968 the Saiva Siddhanta Maha Samājam published the Mani Vizha Malar of Narayanasami Mudaliyar. This volume contains the Ninth Tirumurai.

In 1969 the Dharmapuram Ādhinam published the Ninth Tirumurai with the Kurippurai of Maha Vidwan Arunai Vadivel Mudaliyar. Srimad Somasundara Tambiran Swamikall, now the Guru Maha Sannidānam of the Ādhinam, edited this work.

In 1972 the Tiruvisaippa Oli Neri compiled by Dr.V.S.Chengkalvarāya Pillai was published by the Saiva Siddhanta Nūl Pathippukkazhakam. This contains a mine of information relating to the Ninth Tirumurai. Dr.Pillai was the Compiler of the Oli Neri for the preceding eight Tirumurai-s.

In 1993 appeared Dr. Pillai's Tiruvisaippa Oli Nerik-Katturai.

In 1974 the University of Madras published Mu.Arunāchalam's work: "Onpathām Tirumurai: Tiruvisaippa and Tiruppallāndu (Pāvum Payindra Nilayum). This is a well-researched work that deals with the multifoliate greatness of the Ninth Tirumurai.

Sri Kumaraguruparan Sangkam of Srivaikundam published in 1974 the Ninth Tirumurai for which Telivurai was provided by Vidwan Pattusami Otuvār. This is a very useful work.

In 1997, Thanjai Irāsarāseccharam Tirukkuta Nannērāttu-p-Peru Vizha Souvenir was published. This work opens with Karūr Tevar's Tiruvisaippa on Thanjai Rajarājesvaram. I wrote its English version and Vidwan T.V.Srinivasan supplied a prose version in Tamil.

In 2001 the Tiruvāvaduthurai Ādhinam published a Sirappu Malar entitled Tirumālikaitthevar Tiruvisaippa with an English translation by Prof. S.A. Sankara Nārāyanan.

Onpathām Tirumurai, a publication by the Dharmapura Ādhinam is stated to have appeared in 1997. It actually saw the light of day after 2001. It contains the Vilakka-k-Kurippurai by Maha Vidwan Arunai Vadivelu Mudaliyār. Pandita Vidwan T.V. Gopala Ayyar furnished the Pozhippurai for the hymns.

The Tamil text of the Ninth Tirumurai with an English version by Prof. S.A. Sankaranarayanan was brought out in 2007 by Kānthalakam, Chennai. It appeared as a publication of Gnānasambandham Pathippakam, Dharmapura Ādhēnam in 2007.

Kāsi Matam at Tiruppanandāl follows a meritorius policy. Copies of the texts of Saivite Tirumurai-s as well

as of the Meykanta Sastras are always available in the Matam for sale, at a modest price.

A publication of the text of the Ninth Tirumurai emulating the Tevaram publication (prepared by Pandita Vidwan T.V. Gopala Iyer) of the French Institute of Indology, Pondicherry, is a desideratum.

In 2007, the Kāsi Matam brought out the text of the Ninth Tirumurai. It is the seventh edition. The third edition was printed in 1989.

In 2010 appeared "Karuvūrtthevar Kanta Thanjai-p-Peruvudaiyār" – by Thanjai S. Suppiramaniyan (Mānickam Printers, Thanjavur-1). It is, inter alia, a compilation of essays which explicate the Tiruvisaippa of Karuvūr Tevar on Rajarajesvaram.

Translation – Ninth Tirumurai

Modern translators of Tamil religious classics into English must remember the basic fact that the original texts in Tamil are, more or less, millennium old works. Principles evolved by the western translators of European classics into English are of little help to the translators of Tamil classics into English. The First Tirumurai by Tirugnānasambandhar was indited about 1,350 years ago. The background, the civilization, the culture, the beliefs and the traditions of Tamil Nādu are totally different from those of the west. Again the language that is Tamil has a grammar that is millennia old. Indian thought and way of life present to foreigners many a contretemps when they try to comprehend India that is Bharat in general and Tamil Nādu in particular. Till today, to my knowledge no book on 'how to translate Tamil works into English' exists. So, care must be taken to eschew current English idioms in translation.

The effort of a modern translator, be he a foreigner or a Tamil, will fructify, at least to an appreciable extent, if he is able to capture the fragrance of the past and its setting.

The word anacoluthia means want of syntactical sequence, when the latter part of a sentence does not grammatically, fit the earlier. An instance of anacoluthia is called an anacoluthan. The plural of anacoluthia is anacolutha. In English anacoluthia is anathema. Not so, in Tamil.

The unity of persons (first, second and third) as well as tenses (past, present and future) is not always maintained in Tamil religious classics. The absence of such unity in translation is to be deemed pardonable.

The English cuckoo is a bird of ill-omen. Not so the *kuyil*, its Tamil counterpart. Peacock is held in esteem by the Tamils. However, this bird suggests to Britishers not beauty but vanity. Long choosing but beginning late, when G.U. Gope opened the Kāmatthuppāl of the Tirukkural the very first distich presented a quandary to him. This distich compares the heroine to a peacock. Comparing a male to a female is tabu in western literature. To surmount his difficulty Pope resorted to a novel innovation. He would not describe the heroine as a peacock or peahen but as a peafowl. Maurice Langton, the translator of Nala Venpa, ventured to substitute 'bird of paradise' for peacock.

The translator of a Tirumurai must be well-versed in Saiva Siddhanta. Though God is all, all is not God. God can be known only through God-given knowledge. The observation of St.Augustine is in point. "Verius cogitatus Deus quam dictur, et verius est quam cogitatur." [God is more truly imagined than expressed, and He exists more truly than imagined.]

The hymns of the Ninth Tirumurai were not composed before A.D. 950 nor after A.D. 1040. The earliest psalms of the Tiruvisaippa were sung by Tirumālikaitthevar. His first decad opens with three significant words, namely ஒளிவளர் விளக்கே (Oli Valar Vilakké).

வளர் (Valar) is a *vinaitthokai*, a verb that partakes of the past, the present and the to-come. The English Grammar does not speak of Vinaitthokai. Yet we meet with a few examples a la vinaitthokai in English. These are pass-book, cut-purse, season-ticket and the like. The word accrescent or the phrase ever-crescent can do office for *valar*.

The next term is உலப்பிலா (Ulappilā). It means fadeless or deathless. I translate it as athanasic.

The vocable ondrē (ஒன்றே) which means 'one' comes next. In the context it means ens.

Then we meet with the word unarvu (உணர்வு) twice. Unarvu is different from unarcchi (உணர்ச்சி). Unarvu is consciousness and unarcchi is emotion. Unarvu also means what is felt, i.e., knowledge.

Then the word *katanta* (கடந்த) presents itself. *Katatthal* is transcendence. The word or (ஓர்) is an article meaning a or an. It also means peerless (ஒப்பற்ற).

Palinku is crystal. Teli (தெளி) means clear, lucid. Tiral (திரள்) means pile or heap. The word mani (மணி) means gem. Derivatively it means bright.

The word Chittam (சித்தம்) is one of the four inner sensoria. It can also refer to soul or self. St. Sundarar has so used this word in his Tirutthondatthokai.

The word தேன் (thane) means honey. In Saiva Siddhanta it is symbolic of *moksha* (deliverance/salvation).

The first two feet (அடிகள்) in the Tamil original are as follows:

ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா வொன்றே!
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள் மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!

I have translated this passage thus:

"O Cresset of ever-crescent Light!

O athanasic Ens! O Hill of ever-pellucid and bright crystal heap!

O Honey percolating sweet in (devotees' soul)!"

My view is that a translation should be informed by dependability and readability. Occasional user of less known words, if apt, is pardonable.

The hymns of the Ninth Tirumurai are musical compositions. They are set to specific *panns*.

Time was when Tamil Isai lay marooned in a jungle-island dusk with horrid shader. Music, be it remembered, belongs to the Tāmasa Kalā and its practitioner is one who is playing with a thanatophidian adder. He that makes a living out of it, is invariably visited with a punishment which is more than he can bear. Our saint-singers took care to dedicate it wholly, solely and exclusively to God.

A song, let it be remembered, is to be informed by bhakti. A mellifluous kind of singing aimed at an agreeable, well-rounded tone, an even scale from top to bottom, an unbroken legeto, a nicety of intonation, an eloquence of phrase and cadence, a purity of vowels and an avoidance of shouting, nasality, harsh or crude sounds, disjointed registers, undue vehemence and any other form of vulgarity: these form not the soul of a song; a fortiori, a religious hymn.

The mere aria or cantata, the printed or hand-written notes and notations can only provide a melodic skeleton or frame devised by the singer from his own repertoire of ornaments, embellishments, graces, roulades, trills, portamenti, arpeggios, octave-skips, melodic detours, deviations, alterations, variations, cadences and so on. It is not an exhibition of vocal virtuosity that is called for. It is bhakti – devotion, that should be the content.

Isai is both science and art. It is a hard taskmaster. Its cultivation is not easy. Eyeing the hero who looks like a scare-crow, his friend questioned him thus:

> "Did you in this walled city of Madurai
> Where Tamil was scanned (by scholars great),
> Plunge into the depths of sweet Tamil beauteous?
> Or were you drawn to the orbit of music
> sevenfold?
> O my prince, what ails you?
> What is wrong with your hill-like shoulders?"
> - The Tirukkovaiyār, verse 20.

In fine, it is only a fully-fledged musician that can handle the Ninth Tirumurai. No translation can even bring out a modicum of its divine melody. Such is the concord that indwells this Tirumurai. What the throat lacks, the unflawed heart may supply. Still, the question put by Prof. S.A. Sankaranarayanan confronts us. "Who can facsimile music?"

1. திருமாளிகைத் தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா
1. கோயில்

பண் – பஞ்சமம்

1. ஒளிவளர் விளக்கே! உலப்பிலா வொன்றே!
உணர்வுசூழ் கடந்ததோர் உணர்வே!
தெளிவளர் பளிங்கின் திரள்மணிக் குன்றே!
சித்தத்துள் தித்திக்கும் தேனே!
அளிவளர் உள்ளத் தானந்தக் கனியே!
அம்பலம் ஆடரங் காக
வெளிவளர் தெய்வக் கூத்துகந் தாயைத்
தொண்டனேன் விளம்புமா விளம்பே.

1. Tiruvisaippa of Tirumālikaitthevar
1. Koyil

1. O Cresset of ever-crescent Light! O athanasic Ens!
O peerless consciousness beyond knowledge!
O Hill of ever-pellucid and bright crystal heap!
O Honey percolating sweet in (devotee's) soul!
O Fruitage of accrescent Bliss abounding in soul!
Your forum of dance is the Ambalam where You
enact visibly Your dance divine.
So will, that I Your servitor, hail You fittingly.

2. இடர்கெடுத் தென்னை ஆண்டுகொண் டென்னுள்
இருட்பிழம் பறவெறிந் தெழுந்த
சுடர்மணி விளக்கின் உள்ளொளி விளங்குந்
தூயநற் சோதியுட் சோதீ!
அடல்விடைப் பாகா! அம்பலக் கூத்தா!
அயனொடு மாலறி யாமைப்
படரொளி பரப்பிப் பரந்துநின் றாயைத்
தொண்டனேன் பணியுமா பணியே.

2. You did away with my troubles and rule me
as Your servitor; rid of the conglomerate
murk –
the Ānava mala–, my soul made radiant,
is the pure light awash.
You are the Light of my light.
O Rider of the martial Bull! O Dancer in the Ambalam!
You so diffused Your light and stood omnipresent
that Brahma and Vishnu could not behold You.
So will, that I adore You as I ought to.

3. தற்பரம் பொருளே! சசிகண்ட! சிகண்டா!
சாமகண்டா! அண்ட வாணா!
நற்பெரும் பொருளாய்! உரைகலந் துன்னை
என்னுடை நாவினால் நவில்வான்
அற்பனென் னுள்ளத் தளவிலா உன்னைத்
தந்தபொன் னம்பலத் தாடீ!
கற்பமாய் உலகாய் அல்லையா னாயைத்
தொண்டனேன் கருதுமா கருதே.

3. O Supreme Ens yclept Tat! O moon-crested! O Singer
of the Sāma Veda! O God of the Empyrean!
O Monarch of the Ambalam! O boundless One abiding
in my picayune heart causing my tongue to lisp
Your praise! You are aeons; You are cosmic
as well as acosmic.
So will, that I, Your servitor, meditate on You.

4. பெருமையிற் சிறுமை பெண்ணொடா ணாய்என்
பிறப்பிறப் பறுத்தபே ரொளியே!
கருமையின் வெளியே! கயற்கணாள் இமவான்
மகள்உமை யவள்களை கண்ணே!

அருமையின் மறைநான் கோலமிட் டரற்றும்
அப்பனே! அம்பலத் தமுதே!
ஒருமையிற் பலபுக் குருவிநின் றாயைத்
தொண்டனேன் உரைக்குமா றுரையே.

4. You are the greatest and the smallest; You are
woman cum man; You are the immense
Effulgence
that snapt (the chain of) my birth as well as death.
You are argent in murk perdue; You are the Prop
of Himavant's Daughter whose eyes roll like
Kayal fish; You, the Father, are hailed aloud
by the rare and sweet quartet of the Vedas.
You are the Elixir of Ambalam.
Your singular presence indwells all things.
So will, that I, Your servitor, duly speak of You.

5. கோலமே! மேலை வானவர் கோவே!
குணங்குறி இறந்ததோர் குணமே!
காலமே! கங்கை நாயகா! எங்கள்
காலகா லா!காம நாசா!
ஆலமே அமுதுண் டம்பலஞ் செம்பொற்
கோயில்கொண் டாடவல் லானே!
ஞாலமே! தமியேன் நற்றவத் தாயைத்
தொண்டனேன் நணுகுமா நணுகே.

5. O Pulchritude that informs all Your forms!
O Sovereign of the supernals! O Virtue
transcending *gunas* and forms!
O Time! O Lord of Ganga! O God that killed Death!
O Destroyer of Manmata! O Dancer valiant to dance
in the Ambalam – the auric shrine –, having
quaffed venom as though it were ambrosia!

O the Cosmos! Make me – the forsaken one –,
to gain You, the tapaswi great.
So will, that I, Your servitor, reach You.

6. நீறணி பவளக் குன்றமே! நின்ற
நெற்றிக்கண் ணுடையதோர் நெருப்பே!
வேறணி புவன போகமே! யோக
வெள்ளமே! மேருவில் வீரா!
ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா!
அம்பொன்செய் அம்பலத் தரசே!
ஏறணி கொடியெம் மீசனே! உன்னைத்
தொண்டனேன் இசையுமா றிசையே.

6. O Coral Hill bedaubed with Holy Ash!
O fire-hued One with a peerless eye in the forehead!
O Delight of the world phenomenally different!
O Flood of Yoga! O Hero whose bow is the Meru!
O river-crested and wondrous Dancer!
O Sovereign of beauteous and auric Ambalam!
O our God whose flag sports the signum of the Bull!
So will, that I, Your servitor, be oned with You.

7. தனதன்நற் றோழா! சங்கரா! சூல
பாணியே! தாணுவே! சிவனே!
கனகநற் றூணே! கற்பகக் கொழுந்தே!
கண்கள்மூன் றுடையதோர் கரும்பே!
அனகனே! குமர விநாயக சனக!
அம்பலத் தமரர் சேகரனே!
உனகழல் இணையென் நெஞ்சினுள் இனிதாத்
தொண்டனேன் நுகருமா நுகரே.

7. O Friend of Kubera! O Sankara! O the spear-handed!
O Sthānu! O Siva! O peerless sweetcane sporting

three eyes! O the sinless One! O the Father
of Muruka and Vināyaka! O One of the Ambalam –
the crest-jewel of the immortals!
So will, that I, Your servitor, ensoul Your feet twain.

8. திறம்பிய பிறவிச் சிலதெய்வ நெறிக்கே
திகைக்கின்றேன் றனைத்திகை யாமே
நிறம்பொன்னும் மின்னும் நிறைந்தசே வடிக்கீழ்
நிகழ்வித்த நிகரிலா மணியே!
அறம்பல திறங்கண் டருந்தவர்க் கரசாய்
ஆலின்கீழ் இருந்தஅம் பலவா!
புறஞ்சமண் புத்தர் பொய்கள்கண் டாயைத்
தொண்டனேன் புணருமா புணரே.

8. O non-pareil Gem who invested me with love
for Your auric, fulgurant, all-sufficient
and salvific feet; by annulling my befuddlement
and freeing me from my fascination for a few
minor gods that get born and perish!
You are the Monarch of *tapaswis* like Janaka
who were well-versed in manifold Dharma.
O God of Ambalam that abode under the Banyan-tree!
Are You not the cause of the fallacious ways
of the Samanas and the Buddhists?
So will, that I, Your servitor, be oned with You.

9. தக்கன்நற் றலையும் எச்சன்வன் தலையும்
தாமரை நான்முகன் தலையும்
ஒக்கவின் டுருள ஒண்திருப் புருவம்
நெறித்தரு ளியவுருத் திரனே!
அக்கணி புலித்தோல் ஆடைமேல் ஆட
ஆடப்பொன் னம்பலத் தாடும்

சொக்கனே! எவர்க்குந் தொடர்வரி யாயைத்
தொண்டனேன் தொடருமா தொடரே.

9. O Maha-Rudra! You so knit Your beateous brows
that the lofty head of Daksha, the puissant head
of the *yajamān* and the head of Brahma –
on the Lotus –, rolled away severed.
O Handsome One clothed in a tiger-skin over which
You wear jewels wrought of chanks!
You so dance in the auric Ambalam that Your garment
with their jewels, sways.
O One inaccessible to them howsoever great they be!
So will, that I, Your servitor, ever follow You.

10. மடங்கலாய்க் கனகன் மார்புகீண் டானுக்
கருள்புரி வள்ளலே! மருளார்
இடங்கொள்முப் புரம்வெந் தவியவை திகத்தேர்
ஏறிய ஏறுசே வகனே!
அடங்கவல் அரக்கன் அருட்டிரு வரைக்கீழ்
அடர்த்தபொன் னம்பலத் தரசே!
விடங்கொள்கண் டத்தெம் விடங்கனே! உன்னைத்
தொண்டனேன் விரும்புமா விரும்பே.

10. O munificent Patron that graced the Man-lion
who tore the chest of Hiranyakasipu!
O mighty One whose mount is the Bull! You rode
the Vedic car and baked in fire
the spacious triad of the citadels of the befuddled!
O Sovereign of the auric Ambalam, You crushed
under Your divine Mount of Grace the
mighty Ravana!
You, the self-born, sport a patch of venom in Your neck.
So will, that I, Your servitor, will ever long for You.

11. மறைகளும் அமரர் கூட்டமும் மாட்டா(து)
அயன்திரு மாலொடு மயங்கி
முறைமுறை முறையிட்(டு) ஓர்வரி யாயை
மூர்க்கனேன் மொழிந்தபுன் மொழிகள்
அறைகழல் அரன்சீர் அறிவிலா வெறுமைச்
சிறுமையிற் பொறுக்கும்அம் பலத்துள்
நிறைதரு கருணா நிலயமே! உன்னைத்
தொண்டனேன் நினையுமா நினையே.

11. The Vedas, the throng of Devas and Vishnu: these
all-befuddled, gave up their effort to know of You,
maugre their repeated appeals to You.
I, the ruffian, articulated but ineffectual words.
You bear with my empty littleness that knows not
the glory of Hara's glorious and ankleted feet.
O Abider in Ambalam – the Abode of Bliss!
So will, that I, Your servitor, will ever think of You.

2. கோயில்

பண்–பஞ்சமம்

1. உயர்கொடி யாடை மிடைபட லத்தின்
ஓமதூ மப்பட லத்தன்
பெயர்நெடு மாடத்(து) அகிற்புகைப் படலம்
பெருகிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சியரொளி மணிகள் நிரந்துசேர் கனகம்
நிறைந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா!
மயர்வறும் அமரர் மகுடந்தோய் மலர்ச்சே
வடிகள்என் மனத்துவைத் தருளே.

2. Koyil

1. Over the assemblage of streamers woven of
fine fabric, the smoke soaring up from sacrifices

rises, and above that the abounding smoke
of eaglewood spreads in Perumpatrappuliyūr;
in its auric Citrambalam, inlaid with radiant gems,
You dance. Do plant in my *manam* Your
flower-soft and salvific feet where rest
the crowns of Devas, freed from tohubohu.

2. கருவளர் மேகத் தகடுதோய் மகுடக்
கனகமா ளிகைகலந் தெங்கும்
பெருவளர் முத்தீ நான்மறைத் தொழில்சால்
எழில்மிகு பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் தெய்வப் பதிவதி நிதியம்
திரண்டசிற் றம்பலக் கூத்தா!
உருவளர் இன்பச் சிலம்பொலி அலம்பும்
உன்னடிக் கீழ(து)என் னுயிரே.

2. O Dancer in the Citrambalam where the opulence
of divine adoration duly performed, abounds
at the exceedingly beautiful Perumpatrappuliyūr,
made bright by the weal-conferring
triple fire fostered by the practitioners
of the four Vedas who dwell in the great and golden
mansions the tops of which graze the maws
of nimbi gravid with water.
My soul abides beneath Your salvific feet where
resounds sweetly the music of Your anklets.

3. வரம்பிரி வாளை மிளிர்மடுக் கமலம்
கரும்பொடு மாந்துமே திகள்சேர்
பரம்பிரி செந்நெற் கழனிச் செங்கழுநீர்ப்
பழனஞ்சூழ் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சிரம்புணர் முடிவா னவர்அடி முறையால்
இறைஞ்சுசிற் றம்பலக் கூத்தா!

நிரந்தரம் முனிவர் நினைதிருக் கணைக்கால்
நினைந்துநின்(று) ஒழிந்ததென் நெஞ்சே.

3. *Vālai-s* that roll, leap beyond the banks of pools
where lotuses flourish; these the buffaloes eat
and also the sweetcanes.
In the fields rich in *parampiri* ruddy crops of paddy
flourish *sengkazhunēr* flowers;
such farmlands gird Perumpatrappuliyūr.
O Dancer of the Citrambalam Your feet are
duly adored by Devas – the wearers of lofty crowns.
With great longing, the *munis* ever meditate
on Your anklets whereat in love abides my bosom.

4. தேர்மலி விழவிற் குழலொலி தெருவில்
கூத்தொலி ஏத்தொலி ஓத்தின்
பேரொலி பரந்து கடலொலி மலியப்
பொலிதரு பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சீர்நில(வு) இலயத் திருநடத் தியல்பில்
திகழ்ந்தசிற் றம்பலக் கூத்தா!
வார்மலி முலையாள் வருடிய திரள்மா
மணிக்குறங்(கு) அடைந்ததென் மதியே.

4. Cars, a good many, ply in the streets during
festivals, when the fluten music, the sound
of dancing, the voice of hailing devotees
and the loud chanting of the Vedas spread
like the dinsome roar of the main,
at Perumpatrappuliyūr.
O Dancer who enacts Your lofty dance
that well accords with time kept with precision
at Citrambalam!

My bosom abides in Your well-formed thighs
which are pressed softly by Her
whose breasts are cinctured with a breast-band.

5. நிறைதழை வாழை நிழற்கொடி நெடுந்தெங்(கு)
இளங்கமு(கு) உளங்கொள்நீள் பலமாப்
பிறைதவழ் பொழில்சூழ் கிடங்கிடைப் பதணம்
முதுமதிற் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சிறைகொள்நீர்த் தரளத் திரள்கொள்நித் திலத்த
செம்பொற்சிற் றம்பலக் கூத்த!
பொறையணி நிதம்பப் புலியதள் ஆடைக்
கச்சுநூல் புகுந்ததென் புகலே.

5. Well grown bananas, lofty coconut trees yielding
serried shades, young areca-nut trees,
tall and enchanting jack trees and mango trees
thrive in the sky-vaulting garden
which gird the moat; raised daises stand
protected by the ancient and circling walls.
Such is Perumpatrappuliyūr – where in the dammed
sheets of water are bred pearls –
taralam and *nitthilam*.
O Dancer of the salvific and auric Citrambalam!
My heart is knit with Your cingulam that forfends
the sliding of the tiger-skin worn on Your waist.

6. அதுமதி இதுவென்(று) அலந்தலை நூல்கற்(று)
அழைப்பொழிந்(து) அருமறை அறிந்து
பிதுமதி வழிநின்(று) ஒழிவிலா வேள்விப்
பெரியவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
செதுமதிச் சமணும் தேரரும் சேராச்
செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்த!

மதுமதி வெள்ளத் திருவயிற்(று) உந்தி
வளைப்புண்(டு)என் னுள்மகிழ்ந் ததுவே.

6. In Perumpatrappuliyūr thrive the great Vedic
sacrificers who have mastered the true import
of the Vedas which they never cease to chant,
poised in the consciousness of Siva – the Father;
they indulge not in the futile discussion
like those who are only learned enough
to propagate dubiously asserting, that perchance
either this or that, is the way leading to knowledge.
O Dancer in the Citrambalam – the opulence
of which averruncates access
to the evil-minded Samanas and Buddhists!
Charmed by the bewitching beauty of Your navel–
sweet like the flood of melis, praised by all,
my heart revels in bliss.

7. பொருவரைப் புயத்தின் மீமிசைப் புலித்தோல்
பொடியணி பூணநூல் அகலம்
பெருவரை புரைதிண் தோளுடன் காணப்
பெற்றவர் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருமரு(வு) உதரத் தார்திசை யடைப்ப
நடஞ்செய்சிற் றம்பலக் கூத்த!
உருமரு(வு) உதரத் தனிவடம் தொடர்ந்து
கிடந்த(து)என் உணர்வுணர்ந்(து) உணர்ந்தே.

7. A tiger-skin adorns Your hill-like arms;
a sacred thread is on Your ash-bedaubed chest;
Your shoulders are firm and strong like huge mountains;
You abide at Perumpatrappuliyūr;
the three thousand Brahmins of Tillai are blessed
to behold Your opulent form.

Your rudrāksha chain dangles upto Your
beautiful belly; alive to its charm, my mind,
aware of its uniqueness, continues to abide there.

8. கணியெரி விசிறு கரம்துடி விடவாய்க்
கங்கணம் செங்கைமற் றபயம்
பிணிகெட இவைகண்டு அரன்பெரு நடத்திற்
பிரிவிலார் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திணிமணி நீல கண்டத்துஎன் அமுதே!
சீர்கொள்சிற் றம்பலக் கூத்த!
அணிமணி முறுவற் பவளவாய்ச் செய்ய
சோதியுள் அடங்கிற்றுஎன் அறிவே.

8. The fire You hold merits meditation; the *tudi* swirls
in Your hand; a venomous snake is Your bracelet;
Your salvific palm offers refuge.
They have *darshan* of these to get rid of embodiment;
they, the dwellers of Perumpatrappuliyūr,
behold Your grand dance for ever.
O Dancer of Citrambalam! You, indeed, are
my lucid Elixir; Your neck blazes like
the blue gem of intense effulgence.
Your teeth are bright pearls; Your lips are coralline
and rubicund and in that radiance
my knowledge stands subsumed.

9. திருநெடு மால்இந் திரன்அயன் வானோர்
திருக்கடைக் காவலின் நெருக்கிப்
பெருமுடி மோதி உகுமணி முன்றிற்
பிறங்கிய பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
செருநெடு மேரு வில்லின்முப் புரம்தீ
விரித்தசிற் றம்பலக் கூத்த!

கருவடி குழைக்காது) அமலச்செங் கமல
மலர்முகங் கலந்தது)என் கருத்தே.

9. When the tall Vishnu, Indra, Brahma and other
Devas jostle forth to behold You, a stampede
takes place at the entrance-gate; from clashing
crowns
fall brilliants with whose lustre, the foreyard
of the shrine at Perumpatrappuliyūr is awash.
O Dancer of Citrambalam, who, of yore, burnt
the three citadels with Your immense bow of Meru!
great and long ear-rings deck Your ears.
Your visage is like the unflawed lotus-flower.
Lo, it has merged sheer with my thought.

10. ஏர்கொள்கற் பகமொத்(து) இருசிலைப் புருவம்
பெருந்தடங் கண்கள்மூன் றுடையோன்
பேர்கள்ஆ யிரம்நூ றாயிரம் பிதற்றும்
பெற்றியோர் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சீர்கொள்கொக் கிறகும் கொன்றையும் துன்று
சென்னிச்சிற் றம்பலக் கூத்த!
நீர்கொள்செஞ் சடைவாழ் மதிபுது மத்தம்
நிகழ்ந்தஎன் சிந்தையுள் நிறைந்தே.

10. You are like unto the *Karpaka*; Your brows are like
the beauteous bow; three are Your eyes;
Your names are thousand times a myriad;
they are chanted, as ordained, by the great ones–
the dwellers of Perumpatrappuliyūr.
O Dancer of Citrambalam whose crest is adorned with
the glorious feather of the Heron and *Kondrai*!
The ever-fresh crescent that thrives in Your ruddy
matted hair

which is decked with the flowers of *mattham*
abides thick in my *chinta*.

11. காமனைக் காலன் தக்கன்மிக் கெச்சன்
படக்கடைக் கணித்தவன் அல்லாப்
பேய்மனம் பிறிந்த தவப்பெருந் தொண்டர்
தொண்டனேன் பெரும்பற்றப் புலியூர்ச்
சேமநற் றில்லை வட்டங்கொண்டு ஆண்ட
செல்வச்சிற் றம்பலக் கூத்த!
பூமலர் அடிக்கீழ்ப் புராணபூ தங்கள்
பொறுப்பர்என் புன்சொலின் பொருளே.

11. A look from the corner of Your eye did away with Manmata,
Daksha and the performer of his sacrifice.
I am servus servorum of Siva; I hail none but You,
Unlike the ghoul-hearted that adore gods and godlings.
O Dancer of Citrambalam – Your happy domain, forming
part of Tillai is guarded by Perumpatrappuliyūr!
The hoary Siva-*ganas* that abide under Your
sacred feet like unto the lotus-flower, will deign
to bear with the import of even my –
Your servitor's – worthless verbiage.

3. கோயில்

பண்–பஞ்சமம்

1. உறவா கியயோ கமும்போ கமுமாய்
உயிராளி! என்னும்; என் பொன்னொருநாள்
சிறவா தவர்புரஞ் செற்ற கொற்றச்
சிலைகொண்டு பன்றிப்பின் சென்றுநின்ற

மறவா! என்னும்; மணிநீர் அருவி
மகேந்திர மாமலைமேல் உறையும்
குறவா! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

3. Koyil

1. My daughter – beautiful and golden –, summons the Dancer of the wondrous Tillai-Ambalam thus:
"O Kin that never forsakes! O Yoga leading to *Siva-bhoga!*
O Ruler of my life! O One that, once in the past, destroyed the virtueless Asuras of the three citadels with a triumphant bow! O Hero who with that bow chased a hog! O Chief of the foresters abiding at the Mahendra Mount whence rolls down crystalline water! O Hill of Virtue!"

2. காடாடு பல்கணஞ் சூழக் கேழற்
கடும்பின் நெடும்பகற் கான்நடந்த
வேடா! மகேந்திர வெற்பா! என்னும்;
வினையேன் மடந்தைவிம் மாவெருவும்;
சேடா! என்னும்; செல்வர்மூ வாயிரஞ்
செழுஞ்சோதி அந்தணர் செங்கைதொழும்
கோடா! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

2. Cruel indeed is my karma! My daughter weeps in dread, cries and calls the Dancer of the wondrous Tillai-Ambalam thus:
"O Hunter who chased after a hog all-day long, followed by His disguised *Bhuta*-Host that dance in the crematory.

O Chief of the Mount Mahendra! O glorious One
that survives the Great Dissolution!
O Dancer adorned by the Tillai Three Thousand –
radiant with salvific effulgence,
and with folded roseate hands!
O Hill of Virtue!"

3. கானே வரு(ம்)முரண் ஏனம் எய்த
களியார் புளினநற்கா ளாய்! என்னும்;
வானே தடவும் நெடுங் குடுமி
மகேந்திர மாமலை மேலிருந்த
தேனே! என்னும்; தெய்வவாய் மொழியார்
திருவாளர்மூ வாயிரவர் தெய்வக்
கோனே! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

3. (My daughter) hails the Dancer of the wondrous
Tillai-Ambalam thus: "O Bull among the proud
cynegetic clan that sped a dart on the mighty boar
that roamed in the wood!
O Honey abiding at the extensive sky-vaulting peak
of the Mahendra Mountain! O the ethereal God
of the divine Three Thousand who chant the Vedas–
their sole wealth!
O Hill of Virtue!"

4. வெறியேறு பன்றிப் பின்சென்(று) ஒருநாள்
விசயற்(கு) அருள்செய்த வேந்தே! என்னும்;
மறியேறு சாரல் மகேந்திரமா
மலைமேல் இருந்தமருந் தே! என்னும்;
நெறியே! என்னும்; நெறிநின் றவர்கள்
நினைக்கின்ற நீதி வேதாந்தநிலைக்

குறியே! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

4. (My daughter) hails the Dancer of the wondrous Tillai-Ambalam thus:
"O Sovereign that in the past went after
the wrathful boar and graced Arjuna!
O Catholicon abiding in the immense Mahendra
in whose slopes antelopes flourish!
O the Way! O *Niti* contemplated by them
that pursue the Way! O the God of Vedānta!
O Hill of Virtue!"

5. செழுந்தென்றல் அன்றில்இத் திங்கள் கங்குல்
திரைவீரை தீங்குழல் சேவின்மணி
எழுந்தின்(று) என்மேல் பகையாட வாடும்
எனைநீ நலிவதென் னே? என்னும்;
அழுந்தா மகேந்திரத்(து) அந்த ரப்புட்(கு)
அரசுக் கரசே! அமரர் தனிக்
கொழுந்தே! என்னும்; குணக்குன்றே என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

5. (My daughter) longing for the Dancer of
the wondrous Tillai-Ambalam, summons Him thus:
"Salubrious southerly, the moan of Andril,
the light-diffusing moon, the night,
the wave-tossing main, the sweet fluten music
and the tinkling of bells fastened to bulls:
these with their combined strength invade and
grieve me.
Why do You too cause me wilt? You graced Garuda–
the chief of the bird-clan abiding at
the ever-during Mahendra!

O peerless *Kozhuntu* of the immortals!
O Hill of Virtue!"

6. வண்டார் குழலுமை நங்கை முன்னே
மகேந்திரச் சாரல் வராகத்தின்பின்
கண்டார் கவல வில்லாடி வேடர்
கடிநா யுடன்கை வளைந்தாய்! என்னும்;
பண்டாய மலரயன் தக்கன் எச்சன்
பகலோன் தலைபல் பசுங்கண்
கொண்டாய்! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

6. (My daughter) longing for the Dancer of the wondrous
Tillai-Ambalam summons Him thus:
"In the presence of Uma whose coiffure is buzzed
by bees, in the slope of Mahendra, observed with
anxiety by witnesses and followed by
the bow-wielding foresters and swift-footed setters,
You downed the boar with a dart!
You clipped the head of Brahma on the Lotus,
and those of Daksha and the performer of
his sacrifice; You knocked out the teeth
of Bhūshan and the lovely eyes of Bhagan –
the two of the twelve Suryas!
O Hill of Virtue!"

7. கடுப்பாய்ப் பறைகறங்கக் கடுவெஞ் சிலையும்
கணையும் கவணும் கைக்கொண்(டு)
உடுப்பாய் தோல் செருப்புச் சுரிகை
வராக முன்னோடி விளியுளைப்ப
நடப்பாய்! மகேந்திர நாத!நா தாந்தத்(து)
அரையா என்பார்க்கு நாதாந்தபதம்

கொடுப்பாய்! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

7. My daughter hallucinating Your eidolon – the Dancer of the blissful Tillai-Ambalam, addresses Him thus:
"Drums resounding aloud, armed with a fierce bow
that swiftly shoots arrows, a quiver,
a pelting sling and a tsurugi,
You fared forth wearing the footwear
of tiger-skin, hooting to confront the hog.
O Chief of the Mahendra Mountain! O Lord
of the Nādānta who graces His devotees
with the beautitude of Nādānta!
O Hill of Virtue."

8. சேவேந்து வெல்கொடி யானே! என்னும்;
சிவனே!என் சேமத்துணையே! என்னும்,
மாவேந்து சாரல் மகேந்தி ரத்தில்
வளர்நா யகா!இங்கே வாராய் என்னும்;
பூவேந்தி மூவா யிரவர் தொழப்
புகழேந்து மன்று பொலியநின்ற
கோவே! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

8. (My daughter) longing for the Dancer of the wondrous Tillai-Ambalam, implores Him thus:
"O One whose triumphant flag sports the Bull!
O Siva! O my Saviour! O Lord abiding at Mahendra
in the slopes of which many an animal thrives!
Will You not come here?
O Sovereign who splendorously abides at
the renowned Forum where the Three Thousand are

holding flowers in their gowpens to adore You!
O Hill of Virtue!"

9. தரவார் புனம் சுனைதாழ் அருவித்
தடம்கல் லுறையும் மடங்கல்அமர்
மரவார் பொழில்எழில் வேங்கை எங்கும்
மழைசூழ் மகேந்திர மாமலைமேல்
சுரவா! என்னும்; சுடர்நீள் முடிமால் அயன்
இந்திரன் முதல்தே வர்க்கெல்லாம்
குரவா! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

9. (My daughter) pining for the Dancer of the wondrous
Tillai-Ambalam, hails Him thus:
"Elevations dight with extensive millet-fields,
cataracts flowing down from flowery springs,
huge rocky boulders, lions dwelling in caves,
gardens teeming with Saffron and *Vengai* trees
and hovering clouds mark the great Mahendra
where, O Mahadeva, You abide.
O Preceptor of Vishnu, Brahma, Indira and other
Devas –
the wearers of long and radiant crowns!
O Hill of Virtue!"

10. திருநீ றிடாவுருத் தீண்டேன் என்னும்
திருநீறு மெய்த்திரு முண்டத்திட்டுப்
பெருநீல கண்டன் திறங்கொண்டு இவள்
பிதற்றிப் பெருந்தெரு வேதிரியும்;
வருநீர் அருவி மகேந்தி ரப்பொன்
மலையின் மலைமக ளுக்கருளுங்
குருநீ என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

10. (My daughter) pining for the Dancer of the wondrous
Tillai-Ambalam, affirms thus:
"I will not touch any who wears not the holy ash."
Bedaubed with the holy ash and captivated by
the excellence of the great blue-throated God,
she roams about the long streets
articulating His glory and grandeur.
"You are the Guru" says she "unto the Daughter
of Himavant whom You graced at the auric
Mahendra whence roll down rain-fed cataracts."
She eke hails Him thus: "O Hill of Virtue!"

11. உற்றாய்! என்னும்; உன்னை யன்றி மற்றொன்(று)
உணரேன் என்னும்; உணர்வுகள் கலக்கப்
பெற்றாய் ஐந்தெ ழுத்தும் பிதற்றிப்
பிணிதீர வெண்ணீறிடப் பெற்றேன் என்னும்;
கற்றாய சோதி மகேந்தி ரம்சூழ
மனத்திருள் வாங்கிச் சூழாதநெஞ்சிற்
குற்றாய்! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

11. (My daughter) pining for the Dancer of the wondrous
Tillai-Ambalam, hails Him thus:
"You are one with me! I cognize deity none but You.
Blessed with the mystic pentad of letters which I chanted
and by which I gained the holy ash
that annuls the malady, I thrive!
You abide not in the bosoms of those that have not
dispelled their mental murk contemplating
the Mahendra girt with effulgence!
O Hill of Virtue!"

12. வேறாக உள்ளத்(து) உவகை விளைத்(து)
அவனிச் சிவலோக வேதவென்றி
மாறாத மூவாயிர வரையும் எனையும்
மகிழ்ந்தாள வல்லாய்! என்னும்;
ஆறார் சிகர மகேந்தி ரத்(து)உன்
அடியார் பிழைபொறுப் பாய்!மாதோர்
கூறாய்! என்னும்; குணக்குன்றே! என்னும்;
குலாத்தில்லை அம்பலக் கூத்தனையே.

12. (My daughter) pining for the Dancer of the wondrous
Tillai-Ambalam, hails Him thus:
"You cause to manifest in my soul
a totally different kind of joy.
You are valiant to gladly rule the Three
Thousand who swerve not from
the Vedic way, and my humble self.
Seated on the peak of the Mahendra whence flow
rivers, You forgive Your servitors' sins.
She is Nectar with whom You are concorporate;
O Hill of Virtue!"

4. கோயில்

பண்–காந்தாரம்

1. இணங்கிலா ஈசன் நேசத்(து)
இருந்தசித் தத்தி னேற்கு
மணங்கொள்சீர்த் தில்லை வாணன்
மணவடி யார்கள் வண்மைக்
குணங்களைக் கூறா வீறில்
கோறைவாய்ப் பீறற் பிண்டப்
பிணங்களைக் காணா கண்வாய்
பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

4. Koyil

1. My *chittam* is one with the peerless God;
Siva's own glorious Tillai abounds in festivals;
Liberating virtues mark His devotee-throngs.
The mouths of them that hail not
the glory of such devotees are cruel.
They are merely nine-holed carcasses.
My eyes will not behold them; neither will
my lips converse with such ghouls.

2. எட்டுரு விரவி என்னை
ஆண்டவன் ஈண்டு சோதி
விட்டிலங்(கு) அலங்கல் தில்லை
வேந்தனைச் சேர்ந்தி லாத
துட்டரைத் தூர்த்த வார்த்தைத்
தொழும்பரைப் பிழம்பு பேசும்
பிட்டரைக் காணா கண்வாய்
பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

2. He is *Ashta-Murti*; He rules me; He is my deity;
He, the Sovereign of Tillai, wears a bright garland.
They that do not seek Him are wicked; they are
the wielders of deceptious words;
they are the serfs of alien gods;
they are the murmuring curmudgeons.
My eyes will not behold them; neither will
my lips utter aught to them.

3. அருட்டிரள் செம்பொற் சோதி
அம்பலத் தாடு கின்ற
இருட்டிரள் கண்டத் தெம்மான்
இன்பருக்(கு) அன்பு செய்யா

அரட்டரை அரட்டுப் பேசும்
　　அழுக்கரைக் கழுக்க ளாய
பிரட்டரைக் காணா கண்வாய்
　　பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

3. Grace abounds in Him; He is the salvific
　　and auric flame; he is my deity –
　　the blue-throated God; He dances in the Ambalam.
The haughty love not His servitors;
　　their dirty minds speak impertinent words.
Like vultures they grab; these are deviators.
My eyes will not behold them; neither will I
　　talk to such ghouls.

4. துணுக்கென அயனும் மாலும்
　　தொடர்வருஞ் சுடராய் இப்பால்
அணுக்கருக்(கு) அணிய செம்பொன்
　　அம்பலத் தாடிக்(கு) அல்லாச்
சிணுக்கரைச் செத்தற் கொத்தைச்
　　சிதம்பரைச் சீத்தை ஊத்தைப்
பிணுக்கரைக் காணா கண்வாய்
　　பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

4. His is the unique form of Flame after which
　　Brahma and Vishnu, struck with sudden terror,
　　went in quest, in vain.
He is easy of access to His loving devotees.
He indeed is the Dancer of the auric and ruddy Ambalam.
My eyes will not behold them; neither will
　　my lips speak to them, the loveless ones, that wail
　　and lament, the blind and the addle-headed
　　that indulge in *schadenfreude* – the ghouls

that are the base and the foul-mouthed
revelling in inconsistent utterances.

5. திசைக்குமிக் குலவு சீர்த்தித்
தில்லைக்கூத்(து) உகந்து தீய
நசிக்கவெண் ணீறது) ஆடும்
நமர்களை நணுகா நாய்கள்
அசிக்கஆ ரியங்கள் ஓதும்
ஆதரைப் பேத வாதப்
பிசுக்கரைக் காணா கண்வாய்
பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

5. Longing to behold Tillai's Blissful Dance, our devotees
wear the white holy ash that extirpates evils.
They are the truly brainless mongrels that do not
associate with such devotees; their utternaces
in the northern tongue of which they know not
the import, evoke risibility; the speech
of these milksops runs counter to that of the great.
My eyes will not behold them; neither will
my lips converse with such ghouls.

6. ஆடர வாட ஆடும்
அம்பலத்(து) அமிர்தே! என்னும்
சேடர்சே வடிகள் சூடத்
திருவிலா உருவி னாரைச்
சாடரைச் சாட்கை மோடச்
சழக்கரைப் பிழக்கப் பிட்கப்
பேடரைக் காணா கண்வாய்
பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

6. He dances and the snakes on His person dance;
the great ones hail Him as the *Amrit* of the Ambalam.

Sinful are the forms of those that hail not
the salvific feet of such servitors; brief is their life;
unholy is their frame; these are fibsters and ruffians;
they kill beings to feed their maw; these are unmanly.
My eyes will not behold them; neither will I
speak to such ghouls.

7. உருக்கிஎன் உள்ளத் துள்ளே
ஊறலந் தேறல் மாறாத்
திருக்குறிப்(பு) அருளும் தில்லைச்
செல்வன்பாற் செல்லும் செல்வில்
அருக்கரை அள்ளல் வாய
கள்ளரை அவியாப் பாவப்
பெருக்கரைக் காணா கண்வாய்
பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

7. The opulent God of Tillai melts my soul
and constantly guards the flood of blissful honey
that springs thence, by His divine will made
manifest in His dance.
My eyes will not behold them; neither will my lips
converse with those ghouls who, lacking
mental mellowness, go not near Him, they being
the deceitful ones whose fall into the inferno is
inevitable and who, day by evil day,
augment their fadeless sins.

8. செக்கர்ஒத்(து) இரவி நூறா
யிரத்திரள் ஒப்பாம் தில்லைச்
சொக்கர்அம் பலவர் என்னும்
சுருதியைக் கருத மாட்டா
எக்கரைக் குண்ட மிண்ட
எத்தரைப் புத்த ராதிப்

பொக்கரைக் காணா கண்வாய்
    பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

8. His effulgence is like that of the ruddy sky
    where a hundred thousand suns throng and blaze.
He is the handsome One of the Ambalam.
He is the Supreme Ens hailed by the Vedas.
    They think not of the Vedic affirmation
    and they are the base, strong in deception.
    Lo, the Buddhists but utter falsehoods.
My eyes will not behold them; neither will
    my lips speak to them – the ghouls.

9. எச்சனைத் தலையைக் கொண்டு
    செண்டடித்(து) இடபம் ஏறி
அச்சங்கொண்(டு) அமரர் ஓட
    நின்றஅம் பலவற்(கு) அல்லாக்
கச்சரைக் கல்லாப் பொல்லாக்
    கயவரைப் பசுநூல் கற்கும்
பிச்சரைக் காணா கண்வாய்
    பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

9. He came riding His Bull and clipped the head
    of Ecchan – the priest of Daksha's sacrifice,
    rolled it away like a flower-ball, and stood firm.
Beholding this deed of the Ambalam's Lord,
    the Devas fled helter-skelter.
The odious are those that adore Him not;
    the base ones do not cultivate His scriptures;
    the befuddled pore over the works
    of the worldly.
My eyes will not see them; neither will
    my lips speak to them – the ghouls.

10. விண்ணவர் மகுட கோடி
மிடைந்தொளிர் மணிகள் வீசும்
அண்ணல்அம் பலவன் கொற்ற
அரசனுக்(கு) ஆசை இல்லாத்
தெண்ணரைத் தெருளா உள்ளத்(து)
இருளரைத் திட்டை முட்டைப்
பெண்ணரைக் காணா கண்வாய்
பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

10. The crowding celestials at the Ambalam are
legion; from their crowns coruscate inlaid gems.
My eyes will not behold them; neither will my lips
speak to the ghouls who foster not love
for the vestibuled and victorious Ambalam's God;
they are ruffians
and ignoramuses, the muddle-minded
of unwisdom and the unmanly
and effeminate carriers of canards.

11. சிறப்புடை யடியார் தில்லைச்
செம்பொன்அம் பலவற்(கு) ஆளாம்
உறைப்புடை யடியார் கீழ்க்கீழ்
உறைப்பர்சே வடிநீ(று) ஆடார்
இறப்பொடு பிறப்பி னுக்கே
இனியராய் மீண்டும் மீண்டும்
பிறப்பரைக் காணா கண்வாய்
பேசா(து)அப் பேய்க ளோடே.

11. They have lost the glory of adorning
themselves with the dust of the sacred
feet of the servivors of the sublime servitors
that are firmly poised in their devotion
to the God of Tillai's Ambalam wrought

of ruddy gold and are willingly linked
to repeated births and deaths.
My eyes will not behold them and my mouth
will not speak to such ghouls.

சேந்தனார் அருளிய திருவிசைப்பா
5. திருவீழிமிழலை

பண்-பஞ்சமம்

1. ஏகநா யகனை இமையவர்க்(கு) அரசை
என்னுயிர்க்(கு) அமுதினை எதிரில்
போகநா யகனைப் புயல்வணற்(கு) அருளிப்
பொன்னெடுஞ் சிவிகையா வூர்ந்த
மேகநா யகனை மிகுதிரு வீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்
யோகநா யகனை யன்றிமற் றொன்றும்
உண்டென உணர்கிலேன் யானே.

The Tiruvisappa of Sentanār
5. Tiruvēzhimizhalai

1. He is the sole God; the Sovereign of the supernals;
He is the Elixir of my soul, the non-pareil Lord
of Siva-bhoga; He graced the one nimbus-hued
who as a golden cloud bore Him, of yore;
so is He hailed as Meka-Nāyakan.
He is the Yoga-Nāyaka that abides beneath
the Heaven-descended *Vimāna*
in the lofty shrine of Tiruvēzhimizhalai.
He is the Supreme Ens; other than Him, I know none.

2. கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியைக்
கரையிலாக் கருணைமா கடலை

மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றஎஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலைவீற் றிருந்த
கொற்றவன் தன்னைக் கண்டுகண்(டு) உள்ளம்
குளிரஎன் கண்குளிர்ந் தனவே.

2. He is the fruit of the *Karpaka* relished by
the truly learned; He is the bourneless
and grand ocean of compassion;
He is the Ruby-Mountain unknown to others;
He is the Lamp of Ruby in the minds
of those that hail Him;
He is our Siva who smote the hostile citadels;
He is the Monarch throned in Tiruvēzhimizhalai.
As I serenely behold Him again and yet again
my eyes have become salvifically serene.

3. மண்டலத் தொளியை விலக்கியான் நுகர்ந்த
மருந்தைஎன் மாறிலா மணியைப்
பண்டலர் அயன்மாற்(கு) அரிதுமாய் அடியார்க்(கு)
எளியதோர் பவளமால் வரையை
விண்டலர் மலர்வாய் வேரிவார் பொழில்சூழ்
திருவீழி மிழலையூ ராளும்
கொண்டலங் கண்டத்(து) எம்குரு மணியைக்
குறுகவல் வினைகுறு காவே.

3. I eschewed the adoration of the Surya-mandala;
I experience Siva, the Elixir; He is the non-pareil Ruby
who is unknown to Vishnu and Brahma on the
Lotus;
He is easy of access to His servitors;
He is the immense Mountain of Coral.

He is the Ruler of Tiruvēzhimizhalai girt with
gardens whence honey gushes like flood
from burgeoning flowers.
His neck is dark like the nimbus;
He is the Guru par excellence.
Propinquity of His presence annuls the advent
of cruel *Karma*.

4. தன்னடி நிழற்கீழ் என்னையும் தகைத்த
சசிகுலா மவுலியைத் தானே
என்னிடைக் கமலம் மூன்றினுள் தோன்றி
எழுஞ்செழுஞ் சுடரினை அருள்சேர்
மின்னெடுங் கடலுள் வெள்ளத்தை வீழி
மிழலையுள் விளங்குவெண் பளிங்கின்
பொன்னடிக்(கு) அடிமை புக்கினிப் போக
விடுவனோ? பூண்டுகொண் டேனே.

4. He is crescent-crested; He has me bound to Him
in the sacred shade of His feet;
He manifests Himself in the triad of my lotuses
and thither soars up as the crimson flame.
He is the flood of the fulgurant ocean.
I serve the albescent and marmoreal feet
of Him who is entempled in Vēzhimizhalai.
Lo, will I ever suffer His auric feet to part from me!

5. இத்தெய்வ நெறிநன் றென்(று) இருள்மாயப்
பிறப்பறா இந்திர சாலப்
பொய்த்தெய்வ நெறிநான் புகாவகை புரிந்த
புராணசிந் தாமணி வைத்த
மெய்த்தெய்வ நெறிநான் மறையவர் வீழி
மிழலைவிண் ணிழிசெழுங் கோயில்

அத்தெய்வ நெறியிற் சிவமலாது அவமும்
    அறிவரோ அறிவுடை யோரே.

5. He is the Ancient One who forfended my taking
    to the worship of pseudo godlings of gramarye
    who aren't free from the Māyic transmigration
    of birth and death.
He is the Chintāmani; at His Vēzhimizhalai
    thrive those that are well-versed in the four
    Vedas; they travel on His Godly way of Truth.
It is here in the salvific shrine endowed with
    the Heaven-descended *Vimāna*, He is entempled.
Other than Siva, will they of Godly knowledge
    reckon aught at all as ever-during!

6. அக்கனா அனைய செல்வமே சந்தித்து
    ஐவரோடு அழுந்தியான் அவமே
புக்கிடா வண்ணம் காத்தெனை ஆண்ட
    புனிதனை வனிதைபா கனைஎண்
திக்கெலாங் குலவும் புகழ்த்திரு வீழி
    மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப்
புக்குநிற் பவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
    பொடியணிந்து அடிமைபூண் டேனே.

6. He, the Holy One that rules me, forfended
    my becoming a prey to the five senses
    and wasting my life, hankering after wealth,
    insubstantial as a dream.
He is concorporate with His Woman; He presides
    over Tiruvēzhimizhalai renowned in
    all the eight directions.
I wear the dust of the beautiful lotus-feet

of those abiding in the shade of His sacred feet.
Lo, I thrive, serving the devotees.

7. கங்கைநீர் அரிசிற் கரையிரு மருங்கும்
கமழ்பொழில் தழுவிய கழனித்
திங்கள்நேர் தீண்ட நீண்டமா ளிகைசூழ்
மாடநீ டுயர்திரு வீழித்
தங்குசீர்ச் செல்வத் தெய்வத்தான் தோன்றி
நம்பியைத் தன்பெருஞ் சோதி
மங்கையோர் பாகத்(து) என்னரு மருந்தை
வருந்திநான் மறப்பனோ? இனியே.

7. On both the banks of the Arisil – truly a Ganga–,
are fragrant gardens abutting fields.
Tiruvēzhi is dight with tall and great and storeyed
mansions grazed by the moon.
Here is entempled the self-born and opulent God
who is concorporate with His Consort
who, indeed, is His own great Light.
Will I ever forget my Elixir and wallow in misery?

8. ஆயிரங் கமலம் ஞாயிறு)ஆ யிரம்முக்
கண்முக கரசர ணத்தோன்
பாயிருங் கங்கை பனிநிலாக் கரந்த
படர்சடை மின்னுபொன் முடியோன்
வேயிருந் தோளி உமைமண வாளன்
விரும்பிய மிழலைசூழ் பொழிலைப்
போயிருந் தேயும் போற்றுவார் கழல்கள்
போற்றுவார் புரந்தரா திகளே.

8. He has a triad of eyes whose effulgence is
like unto that of a thousand suns;

His visage, hands and feet blaze like
a thousand lotus-flowers.
His spreading, fulgurant, auric and matted crest
conceals the vast Ganga and the moist moon;
His Consort is Uma whose long arms are bamboo-like;
He is willingly entempled in Mizhalai girt with
gardens to which devotees repair and hail Him.
Their feet are hailed by Indra and other Devas.

9. எண்ணில்பல் கோடி சேவடி; முடிகள்
எண்ணில்பல் கோடி;திண் டோள்கள்
எண்ணில்பல் கோடி; திருவுரு நாமம்
ஏர்கொள்முக் கண்முகம் இயல்பும்
எண்ணில்பல் கோடி; எல்லைக்(கு) அப் பாலாய்
நின்(று) ஐஞ்ஞூற்(று) அந்தணர் ஏத்தும்
எண்ணில்பல் கோடி குணத்தர்ஏர் வீழி
இவர்நம்மை ஆளுடை யாரே.

9. His roseate feet and crowns are billions – count-defying;
so too are His puissant shoulders; again
His divine forms and names are billions –
beyond reckoning; so too are His visages, each
with a triad of beautiful eyes; His manifold
nature is billionfold and irreckonable.
He is entempled in the pulchritudinous Vēzhi
hailed by the five hundred Brahmins whose
virtuous qualities are countless billions.
Lo, He owns us all as His devoted servitors.

10. தக்கன்வெங் கதிரோன் சலந்தரன் பிரமன்
சந்திரன் இந்திரன் எச்சன்
மிக்கநெஞ்(சு) அரக்கன் புரம்கரி கருடன்
மறலிவேள் இவர்மிகை செகுத்தோன்

திக்கெலாம் நிறைந்த புகழ்த்திரு வீழி
மிழலையான் திருவடி நிழற்கீழ்ப்
புக்கிருந் தவர்தம் பொன்னடிக் கமலப்
பொடியணிந்(து) அடிமைபூண் டேனே.

10. Daksha, fierce Surya, Jalandara, Brahma, Chandra, Indra, Ecchan, hard-hearted Ravana, the inmates of the three citadels, the tusker, Garuda, Yama and Manmata: He quelled the limitless pride of these.
He is of Tiruvēzhimizhalai whose fame fills all the directions.
I wear the dust of the beautiful feet of those that abide in the shade of His hallowed feet, thriving in my servitorship unto them.

11. உளங்கொள மதுரக் கதிர்விரித்(து) உயிர்மேல்
அருள்சொரி தரும்உமா பதியை
வளங்கிளர் நதியும் மதியமும் சூடி
மழவிடை மேல்வரு வானை
விளங்கொளி வீழி மிழலைவேந் தேயென்(று)
ஆந்தனைச் சேந்தன்தா தையையான்
களங்கொள அழைத்தால் பிழைக்குமோ அடியேன்
கைக்கொண்ட கனககற் பகமே.

11. He sheds the sweet spreading rays of Gnosis on the inner sensoria; He, the Consort of Uma, showers grace on all entia; decked with the uberous Ganga and the crescent-moon, He comes riding the ever-young Bull.
If I, with all my vocal power, hail Him – the Father of Muruka –, as the monarch of the ethereally effulgent Vēzhimizhalai, will He – the auric Karpaka and my Prop –, fail to come close to me?

12. பாடலங் காரப் பரிசில்கா(சு) அருளிப்
    பழுத்தசெந் தமிழ்மலர் சூடி
நீடலங் காரத்(து) எம்பெரு மக்கள்
    நெஞ்சினுள் நிறைந்துநின் றானை
வேடலங் காரக் கோலத்தின் அமுதைத்
    திருவீழி மிழலையூ ராளும்
கேடிலங் கீர்த்திக் கனககற் பகத்தைக்
    கெழுமுதற்(கு) எவ்விடத் தேனே!

12. He rewards with coins of gold the composers
    of songs rich in poetic excellence.
He wears the flowers of verse-garlands of salvific Tamil.
Decked with ever-during jewels He abode well
    in the bosoms of our great Tevāram hymnodists.
He is the nectarean One who appeared
    in the comely cynegetic form; He is the Ruler
    of the urbs of Tiruvēzhimizhalai, who is
    the golden and glorious and athanasic *Karpaka*.
Who am I, O Siva, that I, even I, stand
    invested with Your grace!

6. திருவாவடுதுறை

பண்–பஞ்சமம்

1. பொய்யாத வேதியர் சாந்தைமெய்ப்
    புகழாளர் ஆயிரம் பூசுரர்
மெய்யே திருப்பணி செய்சீர்
    மிகுகா விரிக்கரை மேய
ஐயா! திருவா வடுதுறை
    அமுதே! என்றுன்னை அழைத்தக்கால்
மையார் தடங்கண் மடந்தைக்(கு)ஒன்(று)
    அருளா(து) ஒழிவது மாதிமையே.

6. Tiruvāvaduthurai

[The nurse bemoans the plight of her foster-daughter longing for union with Siva. This decad is cast in the anaphoretic form.]

1. You are the Chief majestically seated on the bank
 of the Cauvery; You are truly served by the
 truthful
 and glorious *Bhūsuras* – the one thousand
 Brahmins,
 the true practitioners of the Vedas,
 dwelling at Tiruvāvaduthurai.
 Does it become You not to grace her – the lass
 of large eyes touched with khol –,
 with a word of favour?

2. மாதி மணங்கம ழும்பொழில்
 மணிமாட மாளிகை வீதிசூழ்
 சோதி மதிலணி சாந்தைமெய்ச்
 சுருதி விதிவழி யோர்தொழும்
 ஆதி யமரர் புராணனாம்
 அணியா வடுதுறை நம்பிநின்ற
 நீதி அறிகிலன் பொன்நெடும்
 திண்டோள் புணர நினைக்குமே.

2. The bright-walled Sātthanūr is dight with
 streets of beautiful and storeyed mansions
 girt with fragrant gardens.
 Here dwell the practitioners of the true Vedas,
 poised in His adorable devotion.
 He is far more ancient than the Devas;
 He is entempled in gemmy Āvaduthurai.

Alas, she is not valiant to cognize His *niti*.
Lo, she longs for the union with His
auric, long and puissant shoulders.

3. நினைக்கும்; நிரந்தரனே! என்னும்;
நிலாக்கோலச் செஞ்சடைக் கங்கைநீர்
நனைக்கும் நலங்கிளர் கொன்றைமேல்
நயம்பேசும்; நன்னுதல் நங்கைமீர்!
மனக்கின்ப வெள்ளம் மலைமகள்
மணவாள நம்பிவண் சாந்தையூர்
தனக்கின்பன் ஆவடு தண்டுறைத்
தருணேந்து சேகரன் என்னுமே.

3. O ye lasses of beautiful foreheads!
with penchant she thinks on Him constantly
and hails Him as the sempiternal One.
She speaks passionately of His weal-conferring
Kondrai chaplet, made moist by the water
of Ganga hid in His hirsutorufous crest
along with the crescent.
She descants on Him, the Bridegroom of Himavant's
Daughter who sweetens the inner sensorium
and showers the flood of Grace.
She glorifies Him as the crescent-crested
and the perfect One – the lover of Sātthanūr,
entempled in serene Āvaduthurai.

4. தருணேந்து சேகர னே!எனும்
தடம்பொன்னித் தென்கரைச் சாந்தையூர்ப்
பொருள்நேர்ந்த சிந்தை யவர்தொழப்
புகழ்செல்வம் மல்குபொற் கோயிலுள்
அருள்நேர்ந் தமர்திரு வாவடு
துறையாண்ட ஆண்டகை யம்மானே!

தெருள்நேர்ந்த சித்தம் வலியவா
திலக நுதலி திறத்திலே.

4. She ever hails You as the crescent-crested.
The Supreme Ens is adored with single-minded devotion by the devotees of Sātthanūr, situate on the southern bank of the vast Cauvery.
The Lord-Ruler who showers grace in abundance is entempled in Tiruvāvaduthurai abounding in glory and wealth.
How is it that You of lucid Gnosis appear to be relentless and hard-hearted towards her – the wearer of auspicious *tilaka*?

5. திலக நுதல்உமை நங்கைக்கும்
திருவா வடுதுறை நம்பிக்கும்
குலக அடியவர்க்(கு) என்னையாட்
கொடுத்தாண்டு கொண்ட குணக்கடல்
அலதொன்(று) அறிகின்றி லேம்எனும்
அணியும்வெண் ணீ(று)அஞ் செழுத்தலால்
வலதொன் றிலள்இதற்(கு) என்செய்கேன்?
வயலந்தண் சாந்தையர் வேந்தனே!

5. "Do make me a slave of the serfs and servitors of Uma adorned with a *tilaka* in Her forehead and the Perfect One of Tiruvāvaduthurai."
Thus she prays; she but iterates and reiterates thus:
"It is my God – the Sea of Virtue –, that rules me as His slave; I know no other god."
She wears the holy ash and chants the mystic pentad.
She does nought else.

O Sovereign of cool and beauteous Sātthanūr
rich in fecund fields!
What am I to do?

6. வேந்தன் வளைத்தது மேருவில்
அரவுநாண் வெங்கணை செங்கண்மால்
போந்த மதிலணி முப்புரம்
பொடியாட வேதப் புரவித்தேர்
சாந்தை முதல்! அயன்சாரதி
கதியருள் என்னும்இத் தையலை
ஆந்தண் திருவா வடுதுறையான்
செய்கை யாரறி கிற்பாரே?

6. The Sovereign (of souls) bent the bow of Mount Meru;
the string was Vasuki, the shake; the fiery dart
was Vishnu, the steeds were the Vedas;
the charioteer was Brahma; it was thus
the Ruler of Sātthanūr reduced to powder
the three walled-citadels.
This lass hails Him and beseeches Him thus:
"Bless me with Your salvific beatitude."
Lo, who can con and declare the intended
deed of Him of cool and serene Tiruvāvaduthurai?

7. கிற்போம் எனத்தக்கன் வேள்விபுக்(கு)
எழுந்தோ டிக்கெட்ட அத்தேவர்கள்
சொற்போலும் மெய்ப்பயன் பாவிகாள்!என்
சொல்லிச் சொல்லும்இத் தூமொழி
கற்போல் மனம்கனி வித்தஎங்
கருணால யா!வந்திடாய் என்றால்
பெற்போ? பெருந்திரு வாவடு
துறையாளி! பேசா(து) ஒழிவதே.

7. They assured the successful performance
of Daksha's sacrifice, but ran away forsaking it.
Like those futile words of the Devas, O ye sinners,
Your bodily efforts unspent in the service
of Siva will turn futile.
If she whose words are pure appeals to You to
come forth saying:
"O Source of Mercy that softened our stony hearts
into sweet fruits, do come"
Does it become You – the Ruler of the great
Tiruvāvaduthurai –, to remain taciturn?

8. ஒழிவொன்றி லாவுண்மை வண்ணமும்
உலப்பிலள் ஊறின்ப வெள்ளமும்
ஒழிவொன்றி லாப்பொன்னித் தீர்த்தமும்
முனிகோடி கோடியா மூர்த்தியும்
அழிவொன்றி லாச்செல்வச் சாந்தையூர்
அணிஆ வடுதுறை ஆடினாள்
இழிவொன்றி லாவகை எய்திநின்(று)
இறுமாக்கும் என்னிள மானனே.

8. Sātthanūr abounds in the opulence of the adoration
of the deathless One; in its shrine of beauteous
and ornate Āvaduthurai, my young and fawn-like
daughter stands immersed in the flooding
spring of insatiable bliss.
She, for ever, descants on the veracious traits
of Siva who parts not from His shrine.
She has gained His countless and flawless forms
besides the never-dry sacred river *Ponni*
and eke the presence of countless *muni*-s.
Lo, she is poised in prideful grandeur.

9. மானேர் கலைவளையுங் கவர்ந்துளங்
கொள்ளை கொள்ளவழக்(கு) உண்டே!
தேனே! அமுதே!என் சித்தமே!
சிவலோக நாயகச் செல்வமே!
ஆனேஅ லம்புபுனற் பொன்னி
அணியா வடுதுறை அன்பர்தம்
கோனே!நின் மெய்யடி யார்மனக்
கருத்தை முடித்திடுங் குன்றமே!

9. O Honey! O Elixir! O Abider in my *Chittam!*
O my opulent Lord of *Siva-loka*! O Monarch of devotees–
the joyous dwellers of ornate Āvaduthurai
where the kine with their bells atinkle
bathe in the *Ponni*.
O Hill of Grace, the Fructifier of Your devotees' desires!
Does it become You to filch the clothings and the bangles
of her – the fawn-like one and eke loot her mind?

10. குன்றேந்தி கோகன தத்(து) அயன்
அறியா நெறிஎனைக் கூட்டினாய்
என்றேங்கி ஏங்கி அழைக்கின்றாள்
இளவல்லி எல்லை கடந்தனள்
அன்றேஅ லம்பு னற்பொன்னி
அணியா வடுதுறை ஆடினாள்
நன்றே இவள்நம் பரமல்லள்
நவலோக நாயகன் பாலளே.

10. "You put me on the way unknown to the lifter
of the mountain and Brahma on the Lotus."
Thus she calls You repeatedly, sore with intense pining.
The liana-like young one has crossed the bounds;
that very day she gained her destination which is
Āvaduthurai on the banks of the roaring river Ponni.

She is no longer our ward; she is now
with the Lord of *Nava-loka*.
Does her act spell good for us?

11. பாலும் அமுதமும் தேனுமாய்
ஆனந்தம் தந்துள்ளே பாலிப்பான்
போலும்என் ஆருயிர்ப் போகமாம்
புரகால காமபு ராந்தகன்
சேலுங் கயலுந் திளைக்குநீர்த்
திருவா வடுதுறை வேந்தனோடு
ஆலு மதற்கே முதலுமாம்
அறிந்தோம் அரிவைபொய் யாததே.

11. He is to me milk, ambrosia and honey; He inly
guards me
sousing me in bliss; He is my dear soul's *bhoga*.
He did away with Yama, Manmata and the Tripura.
My daughter but desires to sport with Him
who is the Ruler of Tiruvāvaduthurai where
cale and *kayal* thrive in the Cauvery-water.
This indeed is the bare truth; she will not
swerve from the path chosen by her.

7. திருவிடைக்கழி

பண்–பஞ்சமம்

1. மாலுலா மனம்தந்(து) என்கையிற் சங்கம்
வவ்வினான்; மலைமகள் மதலை
மேலுலாந் தேவர் குலமுழு தாளுங்
குமரவேள் வள்ளிதன் மணாளன்
சேலுலாங் கழனித் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
வேலுலாந் தடக்கை வேந்தன்என் சேந்தன்
என்னும்என் மெல்லியல் இவளே.

7. Tiruvidaikkazhi

1. At Tiruvidaikkazhi abounding in fields where *cale* fish
leap about, He stands under the sacred *Kura*;
He is the King whose hand wields the long spear;
He, the son of Pārvati, rules the Devas
that abide in the Paradise.
"Lo, He, yclept Kumara, is the Consort of Valli.
My beloved Centan dizzied my *manam* and purloined
the chank bangles that decked my hands."
It is thus my daughter of soft mien laments.

2. இவளைவா ரிளமென் கொங்கைபீர் பொங்க
எழில்கவர்ந் தான்;இளங் காளை
கவளமா கரிமேல் கவரிசூழ் குடைக்கீழ்க்
கனகக்குன் றெனவருங் கள்வன்
திவளமா ளிகைசூழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
குவளைமா மலர்க்கண் நங்கையாள் நயக்கும்
குழகன்நல் அழகன்நங் கோவே.

2. He is a young bull; He, like unto an auric hill, comes
riding the tusker that eats piles of cooked rice,
seated under an umbrella fanned by *kavaris* on both sides;
He indeed is a larcener.
He stands in the shade of the sacred *Kura*
at Tiruvidaikkazhi dight with bright mansions.
He is the young, handsome and princely One,
beloved of the lily-eyed lass.
Lo, He filched the muliebrity of her whose young
and delicate breasts, awash with soaring sallowness,
are covered by a breast-band.

3. கோவினைப் பவளக் குழமணக் கோலக்
குழாங்கள் சூழ்கோழிவெல் கொடியோன்
காவல்நற் சேனையென் னக்காப் பவன்என்
பொன்னை மேகலை கவர்வானே?
தேவின்நற் றலைவன் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
தூவிநற் பீலி மாமயி லூரும்
சுப்பிர மண்ணியன் தானே.

3. He is the Sovereign of the universe; His is
the triumphant flag that sports the Chanticleer;
He, of coral hue, is ever apparelled like a young bridegroom
on his wedding-day; devotees throng round him.
He is hailed as the One that saves all, like an army.
He who is the Consort of the goodly Devi stands
in the shade of the sacred *Kura*; He is Subrahmanya
who rides the great and goodly fan-tailed peacock.
Lo, He stole away the girdle of my golden daughter.

4. தானமர் பொருது வானவர் சேனை
மடியச்சூர் மார்பினைத் தடிந்தோன்
மானமர் தடக்கை வள்ளல்தன் பிள்ளை
மறைநிறை சட்டறம் வளரத்
தேனமர் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
கோனமர் கூத்தன் குலவிளங் களிறென்
கொடிக்கிடர் பயப்பதுங் குணமே?

4. Waging a war, He did away with the Asura-hosts
and smote the chest of Sūrapadma.
He is the Son of the munificent Siva whose
large hand sports an antelope.

He is the Propagator of the sixfold Vedic Dharma.
    In Tiruvidaikkazhi girt with melliferous gardens
    He stands in the shade of the sacred *Kura*.
    He, the young tusker, is the scion of Nataraja.
Does His afflicting the one, *liana*-like, become Him?

5. குணமணிக் குருளைக் கொவ்வைவாய் மடந்தை
    படுமிடர் குறிக்கொளா(து) அழகோ?
மணமணி மறையோர் வானவர் வையம்
    உய்யமற்(று) அடியனேன் வாழத்
திணமணி மாடத் திருவிடைக் கழியில்
    திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
கணமணி பொருநீர்க் கங்கைதன் சிறுவன்
    கணபதி பின்னிளங் கிளையே.

5. For the thriving of the Brahmins who add lustre
    to the Vedic rites, the Devas and my humble self,
    He stands under the shade of the sacred *Kūra*,
    in Tiruvidaikkazhi dight with ever-during
    and ornate mansions.
He is the child of Ganga whose flood rolls with
    heaps of gems.
He is the brother younger of Ganapati;
The young One of gem-like virtues is indeed a lion-cub.
Does it become Him not to cognize the misery
    of the lass whose lips are *Kovvai*-like?

6. கிளையிளஞ் சேயக் கிரிதனைக் கீண்ட
    ஆண்டகை கேடில்வேற் செல்வன்
வளையிளம் பிறைச்செஞ் சடைஅரன் மதலை
    கார்நிற மால்திரு மருகன்
திளையிளம் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில்
    திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற

முளையிளங் களிறு்என் மொய்குழற் சிறுமிக்(கு)
அருளுங்கொல் முருகவேள் பரிந்தே.

6. He is the young Scion; He is the he-man who smote
Mount Crowncha; He is the opulent One who wields
the indestructible and invincible spear;
He is the son of Hara who sports in His ruddy
matted crest the curved crescent; He is
the nephew of the nimbus-hued Vishnu;
He is like unto a young tusker that stands
in the shade of the sacred *Kura* in Tiruvidaikkazhi
girt with gardens teeming with young trees.
Will He or will He not grace my young daughter
of dense and dark and curly chignon?

7. பரிந்தசெஞ் சுடரோ? பரிதியோ? மின்னோ!
பவளத்தின் குழவியோ? பசும்பொன்
சொரிந்தசிந் தூரமோ? தூமணித் திரளோ?
சுந்தரத்(து) அரசிது என்னத்
தெரிந்தவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
வரிந்தவெஞ் சிலைக்கை மைந்தனை அஞ்சொல்
மையல் கொண்(டு) ஐயுறும் வகையே.

7. In Tiruvidaikkazhi where dwell knowledgeable
Brahmins,
He stands in the shade of the sacred *Kura*.
Of Him, the puissant One that wields the fierce
and well-crafted bow, my daughter who articulates
beautiful words, now made mad with love,
muses, doubt-tossed, thus:
"Is He, the One of incarnadine flame, coveted
by all? Or the true Sun? Or the lightning?

Or the offspring of Coral? Or the potable Gold
tinct with saffron? Or the heap of gems of purest
ray serene? Or the lofty beatitude of princely
pulchritude?"

8. வகைமிகும் அசுரர் மாளவந்(து) உழிஞை
வானமர் விளைத்ததா ளாளன்
புகைமிகும் அனலிற் புரம்பொடி படுத்த
பொன்மலை வில்லிதன் புதல்வன்
திகைமிகு கீர்த்தித் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
தொகைமிகு நாமத் தவன்திரு வடிக்(கு)என்
துடியிடை மடல்தொடங் கினளே.

8. He is the son of Him who laid a siege to the walls
by surrounding them and waged a great war
causing the death of various and innumerable
Asuras.
His bow of the auric Mountain caused the citadels
to perish in fire and smoky ruin.
In Tiruvidaikkazhai, renowned in all the directions,
He stands in the shade of the sacred *Kura*.
He is Muruka whose names are legion.
Unable to gain His hallowed feet, my *tudi*-waisted
daughter is resolved to ride the palm-horse.

9. தொடங்கினள் மடலென்(று) அணிமுடித் தொங்கல்
புறவிதழ் ஆகிலும் அருளான்
இடங்கொளக் குறத்தி திறத்திலும் இறைவன்
மறத்தொழில் வார்த்தையும் உடையன்
திடங்கொள்வை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற

மடங்கலை மலரும் பன்னிரு நயனத்து
அறுமுகத்து அமுதினை மருண்டே.

9. In Tiruvidaikkazhi where abide resolute Brahmins,
He, the One lion-like, stands in the shade
of the sacred *Kura*; He is truly the Elixir; His
visages
are six and twelve are His grace-abounding eyes.
Yet, He does not spare for her, the love-bewitched,
even the outer petals of His chaplet,
knowing well of the imminent commencement
of her riding the palm-horse.
His deeds and words towards her are more wrathful
than those of the Huntress, who stands close to Him.

10. மருண்டுறை கோயில் மல்குநன் குன்றப்
பொழில்வளர் மகிழ்திருப் பிடவூர்
வெருண்டமான் விழியார்க்கு அருள்செயா விடுமே!
விடலையே எவர்க்கும்மெய் யன்பர்
தெருண்டவை திகர்வாழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
குருண்டபூங் குஞ்சிப் பிறைச்சடை முடிமுக்
கண்ணுடைக் கோமளக் கொழுந்தே.

10. At Tiruvidaikkazhi dwell the true devotees
of Muruka who are Brahmins blessed with clarity.
There He, the beautiful *Kozhuntu* – the son
of the triple-eyed Siva who sports the crescent
in His matted tresses decked with flowers,
stands in the shade of the sacred *Kura*.
He is willingly entempled in the uberous and hilly
Pidavūr dight with gardens.

Lo, will He fail to grace the Pidavūr lasses
whose eyes roll like the antelopes'?

11. கொழுந்திரள் வாயார் தாய்மொழி யாகத்
தூய்மொழி அமரர்கோ மகனைச்
செழுந்திரட் சோதிச் செப்புறைச் சேந்தன்
வாய்ந்தசொல் இவைசுவா மியையே
செழுந்தடம் பொழில்சூழ் திருவிடைக் கழியில்
திருக்குரா நீழற்கீழ் நின்ற
எழுங்கதிர் ஒளியை ஏத்துவார் கேட்பார்
இடர்கெடும்: மாலுலா மனமே!

11. O my baffled *manam*! He is the Lord of the Devas
and His words are ever pure; His form, indeed,
is conglomerate flame; He is Swami.
At Tiruvidaikkazhi girt with uberous and large
gardens, He stands in the shade of the sacred *Kura*.
Lo, He is like the rising sun.
I, Sentan of Seppurai, have with apposite words
hailed Him.
The troubles of those that hail these verses
and of those that hear them, will perish, for sure.

கருவூர்த்தேவர் அருளிய திருவிசைப்பா
8. கோயில்

பண்–புறநீர்மை

1. கணம்விரி குடுமிச் செம்மணிக் கவைநாக்
கறையணல் கட்செவிப் பகுவாய்ப்
பணம்விரி துத்திப் பொறிகொள்வெள் ளெயிற்றுப்
பாம்பணி பரமர்தங் கோயில்
மணம்விரி தருதே மாம்பொழில் மொழுப்பில்
மழைதவழ் வளரிளங் கமுகந்

திணர்நிரை அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

Karuvūrtthevar's Tiruvisaippa
8. Koyil

1. It is the shrine of the Supreme Ens who wears
snakes of spreading hoods which sport rubies red,
whose tongues are forked, whose mouths
contain venom, whose eyes are dovetailed with ears,
whose mouths are agape, whose hoods are speckled
and whose fangs are white.
It is situate in Perumpatrappuliyūr dight with
fragrant and melliferous mango gardens
and cloud-crawling, long and growing areca trees
over which burgeon bunches of flowers.
It is Tirucchitrambalam of accrescent grace divine.

2. இவ்வரும் பிறவிப் பௌவநீர் நீந்தும்
ஏழையேற்(கு) என்னுடன் பிறந்த
ஐவரும் பகையே யார்துணை என்றால்
அஞ்சலென் றருள்செய்வான் கோயில்
கைவரும் பழனங் குழைத்தசெஞ் சாலிக்
கடைசியர் களைதரு நீலம்
செய்வரம்(பு) அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

2. I, the poor one, swim on to behold the shore
of the sea of embodiment; the pentad
of senses born with me, are my foes.
"Who then is my help?" I grieved.
Lo, He abides in the temple who says
with grace: "Fear not!"

It is in Perumpatrappuliyūr where the farm-women
pluck the blue lilies as weeds among
the flourishing ruddy paddy crops in the fields
and heap them on the ridges.
It is Tirucchitrambalam of accrescent grace divine.

3. தாயின்நேர் இரங்குந் தலைவ!ஓ என்றும்
தமியனேன் துணைவ!ஓ என்றும்
நாயினேன் இருந்து புலம்பினால் இரங்கி
நலம்புரி பரமர்தங் கோயில்
வாயில்நேர் அரும்பு மணிமுருக்(கு) அலர
வளரிளஞ் சோலைமாந் தளிர்செந்
தீயின்நேர் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

3. It is the temple of the Supreme One – the Chief –,
who, in mercy, graces me with weal, when I,
a cur, lament and invoke Him as the One,
merciful like mother and as the help
of myself, severely left alone.
It is in Perumpatrappuliyūr where the blooms
of *murukku* flowers blow red like the lips of damsels,
and where in the gardens of young growing trees
mango-buds bloom like ruddy flame.
It is Tirucchitrambalam of accrescent grace divine.

4. துந்துபி குழல்யாழ் மொந்தைவான் இயம்பத்
தொடர்ந்(து)இரு டியர்கணம் துதிப்ப
நந்திகை முழவம் முகிலென முழங்க
நடம்புரி பரமர்தங் கோயில்
அந்தியின் மறைநான்(கு) ஆரணம் பொதிந்த
அரும்பெறல் மறைப்பொருள் மறையோர்

சிந்தையில் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

4. The orchestrated music of *tuntupi*, flute, *yāzh*
and *montai* soars up the heavens;
non-stop hail the *muni*-s; with his hands
Nandi plays on his *muzhavam*
that like a cloud, rumbles.
It is thus, even thus, the Supreme One dances
in the temple at Perumpatrappuliyūr, where
the arcane import of the four Vedas of which
the mantras chanted in the eventide, form part,
surfaces up in the bosoms of Brahmins.
It is Tirucchitrambalam of accrescent grace divine.

5. கண்பனி அரும்பக் கைகள்மொட்டித்(து) என்
களைகணே! ஓலம்என்(று) ஓலிட்(டு)
என்பெலாம் உருகும் அன்பர்தம் கூட்டத்(து)
என்னையும் புணர்ப்பவன் கோயில்
பண்பல தெளிதேன் பாடிநின் றாடப்
பனிமலர்ச் சோலைசூழ் மொழுப்பில்
செண்பகம் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

5. It is the shrine of Siva – my Ruler –, who linked
even me with the assembly of devotees who,
with tear-bedewed eyes and folded hands
cry aloud, the while their bones melt in love, thus:
"O Our Prop, we seek refuge in You."
It is situate in Perumpatrappuliyūr where bees
alive to the presence of abundant honey melodize
in variform *panns* and dance in the gardens

thick with *Shanbaga* trees with moist flowers abloom
stand above the ground damasked with flowers.
It is Tirucchitrambalam of accrescent grace divine.

6. நெஞ்சிடர் அகல அகம்புகுந்து ஒடுங்கும்
நிலைமையோடு இருள்கிழித்து எழுந்த
வெஞ்சுடர் சுடர்வ போன்றுஒளி துளும்பும்
விரிசடை அடிகள்தங் கோயில்
அஞ்சுடர்ப் புரிசை ஆழிசூழ் வட்டத்து
அகம்படி மணிநிரை பரந்த
செஞ்சுடர் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

6. To cause the quitting of the troubles of our bosoms
He entered and abides inly in us.
It is the shrine of Him whose spreading
matted hair blazes like the sun's rays
that emerge tearing the murk.
It is in Perumpatrappuliyūr girt with
shining walls and moat girding the inner
area whence light from gemmy rows, spreads.
It is Tirucchitrambalam of accrescent grace divine.

7. பூத்திரள் உருவஞ் செங்கதிர் விரியாப்
புந்தியில் வந்தமால் விடையோன்
தூத்திரள் பளிங்கில் தோன்றிய தோற்றம்
தோன்றநின் றவன்வளர் கோயில்
நாத்திரள் மறையோர்ந்து ஓமகுண் டத்து
நறுநெயால் மறையவர் வளர்த்த
தீத்திரள் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

7. Exuding ruddy lustre like a pile of crimson
flowers, He abides in my bosom.
His mount is Vishnu; in His shrine, He, for ever,
abides in white effulgence like unto that
which emerges from clustered crystals.
It is, indeed, Tirucchitrambalam of accrescent
grace divine situate in Perumpatrappuliyūr
where conglomerate flame uprises from
sacrificial pits fed with fragrant ghee
and fostered by the Brahmins valiant
in the Vedas chanted by the sacerdotal throngs.

8. சீர்த்ததிண் புவனம் முழுவதும் ஏனைத்
திசைகளோடு(டு) அண்டங்கள் அனைத்தும்
போர்த்ததம் பெருமை சிறுமைபுக்(கு) ஒடுங்கும்
புணர்ப்படை அடிகள்தங் கோயில்
ஆர்த்துவந்(து) அமரித்(து) அமரரும் பிறரும்
அலைகடல் இடுதிரைப் புனிதத்
தீர்த்தநீர் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

8. The glorious and strong earth, the eight cardinal
points and all the other worlds and their glorious
possessions: His valiancy causes these to shrink
into atomic smallness.
In His shrine, hailing His encomia, Devas that vie
with each other to gain the forefront,
and others gather to perform His sacred ablutions
with water abundant as the billowy sea's.
It is Tirucchitrambalam of accrescent grace divine
which is situate in Perumpatrappuliyūr.

9. பின்னுசெஞ் சடையும் பிறைதவழ் மொழுப்பும்
   பெரியதங் கருணையுங் காட்டி
அன்னைதேன் கலந்தின் னமு(து)உகந் தளித்தாங்(கு)
   அருள்புரி பரமர்தங் கோயில்
புன்னைதேன் சொரியும் பொழிலகம் குடைந்து
   பொறிவரி வண்டினம் பாடும்
தென்னதேன் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
   திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

9. Siva's plaited matted crest is ruddy; in His crest
   the crescent crawls; He reveals His great mercy.
Like the mother who joyously feeds her child with
   honied victuals, He graces abiding in His shrine.
It is Tirucchitrambalam of accrescent grace divine
   situate in Perumpatrappuliyūr in whose gardens
   punnai-flowers shower melis; there the bees –
   belined and speckled –, swarm and kindle flowers,
   humming musically the honey-like preamble
   '*tenna*'.

10. உம்பர்நா(டு) இம்பர் விளங்கியாங்(கு) எங்கும்
   ஒளிவளர் திருமணிச் சுடர்கான்(று)
எம்பிரான் நடஞ்செய் சூழல்அங் கெல்லாம்
   இருட்பிழம்(பு) அறஎறி கோயில்
வம்புலாங் கோயில் கோபுரங் கூடம்
   வளர்நிலை மாடமா ளிகைகள்
செம்பொனால் அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
   திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

10. It is like the supernal world on earth; it is
   pervaded by the accrescent light
   of divine gems; it is the shrine where

our God dances divinely, chasing the dense
and engirding murk away.
It is indeed Tirucchitrambalam of accrescent
grace divine situate in Perumpatrappuliyūr
where abound novel and stately homes,
towers and turrets, halls as well as many-tiered
and portaled mansions all of which look
as if they were wrought of ruddy gold.

11. இருந்திரைத் தரளப் பரவைசூழ் அகலத்(து)
எண்ணிலங் கண்ணில்புன் மாக்கள்
திருந்துயிர்ப் பருவத்(து) அறிவுறு கருவூர்த்
துறைவளர் தீந்தமிழ் மாலை
பொருந்தருங் கருணைப் பரமர்தங் கோயிற்
பொழிலகங் குடைந்துவண்(டு) உறங்கச்
செருந்திநின்(று) அரும்பும் பெரும்பற்றப் புலியூர்த்
திருவளர் திருச்சிற்றம் பலமே.

11. This wide earth is girt with oceans whose shells
of pearls are tossed by the great billows.
Siva, the supremely merciful, deigns to accept
this garland of dulcet Tamil, hailing Him,
sung by me of Karūr, to help the numerous
poor people lacking in brains to gain
the redeeming knowledge.
His shrine is Tirucchitrambalam
of accrescent grace divine; it is situate in
Perumpatrappuliyūr in whose gardens
bees bore blossoms and slumber thither,
and *serunti*-s burgeon.

9. திருக்களந்தையாதித்தேச்சரம்

பண்–புறநீர்மை

1. கலைகள்தம் பொருளும் அறிவுமாய் என்னைக்
   கற்பினிற் பெற்றெடுத்(து) எனக்கே
முலைகள்தந்(து) அருளுந் தாயினும் நல்ல
   முக்கணான் உறைவிடம் போலும்;
மலைகுடைந்து அனைய நெடுநிலை மாட
   மருங்கெலாம் மறையவர் முறையோத்(து)
அலைகடல் முழங்கும் அந்தணீர்க் களந்தை
   அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

9. Tirukkalantai Āditthecharam

1. My mother bore me as the one versed in the *sastras*
   and as the one – the embodiment of knowledge.
She suckled me with her breast-milk.
The triple-eyed God is more merciful than she.
His shrine is indeed the ornate Āditthecharam
   at the beautiful and well-watered Kalatthūr
   dight with huge and multi-storeyed mansions
   endowed with great portals which look
   as though they were carved out of mountains.
From these dwellings, the Brahmins chant the Vedas
   as ordained and the emerging sound
   is like the roar of the billowy sea.

2. சந்தன களபம் துதைந்தநன் மேனித்
   தவளவெண் பொடிமுழு தாடுஞ்
செந்தழல் உருவிற் பொலிந்துநோக் குடைய
   திருநுதல் அவர்க்கிடம் போலும்;
இந்தன விலங்கல் எறிபுனந் தீப்பட்(டு)
   எரிவதொத்(து) எழுநிலை மாடம்

அந்தணர் அழலோம்(பு) அலைபுனற் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

2. The Dancer's body is suffused with sandal-paste;
His comely frame is wholly bedaubed with
the white and bright ash.
The eye in His forehead blazes like ruddy flame.
His shrine indeed is in ornate Āditthecccharam
at Kalatthūr rich in pools of tossing waves.
Eke is it dight with seven-storeyed mansions
where Brahmins dwell; they foster
the sacrificial fire that is like unto
the fire of the hilly forest – the source
of firewood –, that rages wild after deforestation.

3. கரியரே இடந்தான் செய்யரே ஒருபால்
கழுத்திலோர் தனிவடஞ் சேர்த்தி
முரிவரே முனிவர் தம்மொடு(டு)ஆல் நிழற்கீழ்
முறைதெரிந்(து) ஒருடம் பினராம்
இருவரே முக்கண் நாற்பெருந் தடந்தோள்
இறைவரே மறைகளும் தேட
அரியரே யாகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

3. Is His left half dark and His right incarnadine?
Does His neck wear a bone-garland?
Does He dance? Does He explicate the opus, seated
under the Banyan Tree, to the *munis*?
Is He the twosome androgynic One?
Has He three eyes and four arms? Is He the God
beyond the quest of the Vedas?
If so, His shrine is, indeed, the ornate
Āditthecccharam at Kalatthūr.

4. பழையராந் தொண்டர்க்(கு) எளியரே மிண்டர்க்(கு)
   அரியரே பாவியேன் செய்யும்
பிழையெலாம் பொறுத்(து)என் பிணிபொறுத் தருளாப்
   பிச்சரே நச்சரா மிளிரும்
குழையராய் வந்(து)என் குடிமுழு தாளுங்
   குழகரே ஒழுகுநீர்க் கங்கை
அழகரே யாகில் அவரிடங் களந்தை
   அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

4. Is He easy of access to those grown old in service?
   Is He inaccessible to the unteachable?
Is He the mad One who forgives not my misdeeds –
   the sinner –, and annuls not my malady?
Is He the young One who comes, His ear bedecked
   with a bright snake and rules my entire clan?
Is He the handsome One that sports the flood of Ganga?
   If so, His shrine, indeed, is the ornate
   Āditthecchcharam at Kalatthūr?

5. பவளமே மகுடம் பவளமே திருவாய்
   பவளமே திருவுடம்(பு) அதனில்
தவளமே களபம் தவளமே புரிநூல்
   தவளமே முறுவல்ஆ டரவம்
துவளுமே கலையும் துகிலுமே ஒருபால்
   துடியிடை இடமருங்(கு) ஒருத்தி
அவளுமே ஆகில் அவரிடங் களந்தை
   அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

5. His crest, His divine mouth and His sacred body
   are all of the hue of coral;
His fragrant paste, His sacred thread
   and His teeth are absolutely white;

Snakes dance on His person; He is clad in tiger-skin
on one side and in gooly raiment on the other;
His left-half is Uma whose waist is *tudi*-like.
If it is thus He is, His shrine, indeed, is
the ornate Āditthecchāram at Kalatthūr.

6. நீலமே கண்டம் பவளமே திருவாய்
நித்திலம் நிரைத்து) இலங் கினவே
போலுமே முறுவல் நிறையஆ னந்தம்
பொழியுமே திருமுகம் ஒருவர்
கோலமே அச்சோ அழகிதே என்று
குழைவரே கண்டவர் உண்டது)
ஆலமே ஆகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

6. Blue is His neck; His sacred mouth is coralline;
His teeth are pearls in a serried row,
His divine visage showers plethoric bliss; beholding
His peerless loveliness, melting in love, devotees
hail Him thus:"Oh, Wonder of beauteous splendour!"
Lo, He but ate venom; if it is thus He is,
know that His shrine is, indeed, the ornate
Āditthecchāram at Kalatthūr.

7. திக்கடா நினைந்து நெஞ்சிடிந்து) உருகும்
திறத்தவர் புறத்திருந்து) அலச
மைக்கடா அனைய என்னையாள் விரும்பி
மற்றொரு பிறவியிற் பிறந்து
பொய்க்கடா வண்ணங் காத்தெனக்(கு) அருளே
புரியவும் வல்லரே எல்லே
அக்கடா ஆகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

7. Your devotees roaming in all directions seeking You
stand emaciated and broken-hearted.
Yet You have willed to rule me – just a dark male
buffalo –, as Your servitor.
You are valiant to forfend my future birth
which will knit me to falsity, and thus
save me, even me, by Your grace.
Oh, how great is Your mercy; I have gained peace.
Lo, His shrine, indeed, is the ornate
Āditthecccharam at Kalatthūr.

8. மெய்யரே மெய்யர்க்(கு) இடுதிரு வான
விளக்கரே எழுதுகோல் வளையாள்
மையரே வையம் பலிதிரிந்(து) உறையும்
மயானரே உளங்கலந் திருந்தும்
பொய்யரே பொய்யர்க்(கு) அடுத்தவான் பளிங்கின்
பொருள்வழி இருள்கிழித் தெழுந்த
ஐயரே யாகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

8. O the True Ens! O the divine Lamp unto the true ones!
O the bewitching Lover of Her who wears streaked
bangles!
O Loiterer that seeks alms and abides in the
crematory!
O One, though immanent, is unbeknown to the
false ones!
O Sire, the ethereal Crystal that rises and shatters
into smithereens the murk of nescience!
If it is thus He is, His shrine, indeed, is
the ornate Āditthecccharam at Kalatthūr.

9. குமுதமே திருவாய் குவளையே களமும்
குழையதே இருசெவி ஒருபால்
விமலமே கலையும் உடையரே சடைமேல்
மிளிருமே பொறிவரி நாகம்
கமலமே வதனம் கமலமே நயனம்
கனகமே திருவடி நிலைநீர்
அமலமே ஆகில் அவரிடங் களந்தை
அணிதிகழ் ஆதித்தேச் சரமே.

9. He has red-lily-like lips; His neck is
a blue *nelumbo*; of two ears,
the right one wears a *kuzhai*; He wears
a stainless girdle on His waist;
a serpent – streaked and speckled –,
crawls on His matted crest.
His Visage and eyes are lotuses; auric is
His footwear; His purity is unflawed.
If it is thus He is, His shrine, indeed, is
the ornate Āditthecchāram at Kalatthūr.

10. நீரணங்(கு) அசும்பு கழனிசூழ் களந்தை
நிறைபுகழ் ஆதித்தேச் சரத்து
நாரணன் பரவும் திருவடி நிலைமேல்
நலமலி கலைபயில் கருவூர்
ஆரணம் மொழிந்த பவளவாய் சுரந்த
அமுதமூ றியதமிழ் மாலை
ஏரணங்(கு) இருநான்(கு) இரண்டிவை வல்லோர்
இருள்கிழித்(து) எழுந்தசிந் தையரே.

10. He, of Karūr, is well-versed in the sastras
of multifoliate glory; from his coral lips
that chant the Vedas, emerged the nectarean

verse-garland of Tamil, hailing Siva's *pāduka*
adored by Nārāyana.
Siva is enshrined in Kalatthūr Āditthecchcharam
brimming with renown and dight with
fields and gushing springs.
The *Chinta-s* of those that hail these ten verses
will soar up and up, rending clean the murk.

10. திருக்கீழ்க் கோட்டூர் மணியம்பலம்

பண்–பஞ்சமம்

1. தளிரொளி மணிப்பூம் பதஞ்சிலம்(பு) அலம்பச்
சடைவிரித்(து) அலையெறி கங்கைத்
தெளிரொளி மணிநீர்த் திவலைமுத்(து) அரும்பித்
திருமுகம் மலர்ந்துசொட்(டு) அட்டக்
கிளரொளி மணிவண்(டு) அறைபொழிற் பழனம்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வளரொளி மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தன் என் மனங்கலந் தானே.

10. Tiru-k-Keezh-k-Kottūr Maniambalam

1. The anklets of His feet – soft as flowers
and bright as shoots –, tinkle.
In His spreading matted crest is the wave-tossing
Ganga whence its lucid drops of water, getting
sprayed on His comely face like pearls drip down.
Such is He, the puissant Dancer of Maniambalam
of ever-crescent light, in Keezhkkottūr dight
with dinsome fields and gardens where bees,
like unto dazzling blue gems, hum.
Lo, He merged with my *manam* and is one with me.
Mirabile dictu!

2. துண்டவெண் பிறையும் படர்சடை மொழுப்பும்
சுழியமுஞ் சூலமும் நீல
கண்டமுங் குழையும் பவளவாய் இதழும்
கண்ணுதல் திலகமும் காட்டிக்
கெண்டையுங் கயலும் உகளுநீர்ப் பழனங்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வண்டறை மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தன்என் மனங்கலந் தானே.

2. He graced me with a sight of the white slice
of the moon on His spreading matted hair,
His top-knot, His spear, blue neck, *kuzhai*,
coralline lips, and *tilaka* above His forehead-eye.
He, the puissant One, dances in Maniambalam
where bees buzz, at Keezhkkottūr dight
with fields where *Kendai* and *Kayal* leap about
and the din of husbandmen pervades.
Lo, He merged with my *manam* and is one with me.
Mirabile dictu!

3. திருநுதல் விழியும் பவளவாய் இதழும்
திலகமும் உடையவன் சடைமேல்
புரிதரு மலரின் தாதுநின்(று) ஊதப்
போய்வருந் தும்பிகாள்! இங்கே
கிரிதவழ் முகிலின் கீழ்த்தவழ் மாடம்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வருதிறல் மணியம் பலவனைக் கண்(டு)என்
மனத்தையுங் கொண்டுபோ துமினே.

3. He has an eye in His sacred forehead; His lips are
ruddy like coral; He wears a *tilaka*.
O ye *tumpi-s* that frequent the flowers which deck
His matted hair, to revel in their pollen!

He is the Dancer of mighty Maniambalam in Keezhkkottūr
dight with dinsome mansions canopied by mountain-crawling clouds.
Lo, thither proceed, behold Him and retrieve from Him my *manam* and return.

4. தெள்ளுநீ றவன்நீறு என்னுடல் விரும்பும்;
செவியவன் அறிவுநூல் கேட்கும்;
மெள்ளவே அவன்பேர் விளம்பும்வாய்; கண்கள்
விமானமே நோக்கிவெவ் வுயிர்க்கும்;
கிள்ளைபூம் பொதும்பிற் கொஞ்சிமாம் பொழிற்கே
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வள்ளலே! மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தனே! என்னும்என் மனனே.

4. His body longs for the pure ash with which He is bedaubed; my ears but listen to His gnostic words; my lips whisper softly His names; my eyes espy His *Vimāna*; very warm becomes my breath.
Parakeets sweetly fondle in the flower-gardens and wing away noisily towards the mango-groves of Keezhkkottūr housing Maniambalam where He dances.
He, the munificent, is the puissant One.
It is thus my *manam* hails Him.

5. தோழி!யாம் செய்த தொழில்என்?எம் பெருமான்
துணைமலர்ச் சேவடி காண்பான்
ஊழிதோ றூழி உணர்ந்துஉளங் கசிந்து
நெக்குநைந்து உளங்கரைந்து உருகும்
கேழலும் புள்ளு மாகிநின் றிருவர்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்

வாழிய மணியம் பலவனைக் காண்பான்
மயங்கவும் மாலொழி யோமே.

5. O confidante, for beholding His feet like unto a pair
of flowers, they contemplated over the eons;
their bosoms deliquesced, liquesced, grew effete
and altogether dissolved; as boar and swan
they pray in dinsome Keezhkkottūr's Maniambalam.
Bewitched by Him we remain bewildered.
Ha, what can we do at all!

6. என்செய்கோம் தோழி!தோழி!நீ துணையாய்
இரவுபோம்; பகல்வரு மாகில்
அஞ்சலோ என்னான்; ஆழியும் திரையும்
அலமரு மாறுகண்டு அயர்வன்;
கிஞ்சுக மணிவாய் அரிவையர் தெருவில்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மஞ்சணி மணியம் பலவ!ஓ என்று
மயங்குவன் மாலையம் பொழுதே.

6. O friend, what can we do? With you, our friend,
as help, night comes to an end; when it dawns
He does not come and say "Fear not!"
Alas I get wilted when I witness the sea
and its swirling billows.
In Kēzhkkottūr full of hustle and bustle, dwell
Lasses whose lips are like the *Kinchuka* flowers.

7. தழைதவழ் மொழுப்பும் தவளநீற்(று) ஒளியும்
சங்கமும் சகடையின் முழக்கும்
குழைதவழ் செவியும் குளிர்சடைத் தெண்டும்
குண்டையும் குழாங்கொடு தோன்றும்

கிழைதவழ் கனகம் பொழியுநீர்ப் பழனம்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மழைதவழ் மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தர்தம் வாழ்வுபோன் றனவே.

7. His crest adorned with leaves, the white
flash of His holy ash, the jingle of chank bangles,
the blaring of *damaruka*, ear-ringed ears,
moist and dense matted hair, the Bull,
fields rich with water flashing auric specks:
Lo, these mark the dinsome Keezhkkottūr.
These verily attest to the opulence of the doughty
Dancer of sky-vaulting Maniambalam.

8. தன்னக மழலைச் சிலம்பொடு சதங்கை
தமருகம் திருவடி திருநீறு
இன்னகை மழலை கங்கைகோங்(கு) இதழி
இளம்பிறை குழைவளர் இளமான்
கின்னரம் முழவம் மழலையாழ் வீணை
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மன்னவன் மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தன்என் மனத்துள்வைத் தனனே.

8. *Cilambu*-s of inbuilt resonance, *catangkai*,
udukkai, sacred feet, holy ash, the babbling
Ganga of bewitching smile, melliferous
kondrai flowers, young crescent, the tender fawn
that feeds on shoots, *kinnara, muzhavam,*
melodious *yāzh* and vina:
Lo, these constitute the divine din of Keezhkkottūr.
In it is situate the ornate Maniambalam
where the Sovereign enacts His dance.
I house the puissant One in my *manam*.

9. யாதுநீ நினைவது? எவரையாம் உடையது?
எவர்களும் யாவையுந் தானாய்ப்
பாதுகை மழலைச் சிலம்பொடு புகுந்துஎன்
பனிமலர்க் கண்ணுள்நின் றகலான்
கேதகை நிழலைக் குருகென மருவிக்
கெண்டைகள் வெருவுகீழ்க் கோட்டூர்
மாதவன் மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தன்என் மனம்புகுந் தானே.

9. Mistaking the shadow of the fragrant-screw-pine
for a kingfisher, *Kendais* are seized with dread.
In Keezhkkottūr the lofty *Tapaswi* – the doughty Dancer-,
dances in the Maniambalam.
He is all beings as well as things; with His *pāduka*
and His sweetly-tinkling *cilambus,* He entered
into my moist and flower-like eyes and ever
abides there.
Whom else, O *manam,* will we deem as ours?
What, indeed, is your thought?

10. அந்திபோல் உருவும் அந்தியிற் பிறைசேர்
அழகிய சடையும்வெண் ணீறும்
சிந்தையால் நினையிற் சிந்தையுங் காணேன்;
செய்வதுஎன்? தெளிபுனல் அலங்கல்
கெந்தியா வுகளுங் கெண்டைபுண் டரீகம்
கிழிக்குந்தண் பணைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
வந்தநாள் மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தனே அறியும்என் மனமே.

10. His hue is of that of the vespertine sky; His comely
matted hair wears the crespuscular crescent,
and holy is His ash.

If I essay to think on these, alas, I find not my *manam*.
What am I to do?
Kendai fish, made fragrant by the lotus-flowers
of the lucid water which they rend,
leap about in the fields of *marudam*
abounding in Keezhkkottūr.
On that very day I came to see Him,
the doughty Dancer of Maniambalam alone
knew of the sea-change of my *manam*.

11. சித்திநின் றாடும் அரிவையர் தெருவில்
கெழுவுகம் பலைசெய்கீழ்க் கோட்டூர்
மத்தனை மணியம் பலத்துள்நின் றாடும்
மைந்தனை ஆரணம் பிதற்றும்
பித்தனேன் மொழிந்த மணிநெடு மாலை
பெரியவர்க்(கு) அகலிரு விசும்பில்
முத்தியாம் என்றே உலகர்ஏத் துவரேல்
முகமலர்ந்(து) எதிர்கொளும் திருவே.

11. Lasses play dinsomely in the street of Keezhkkottūr.
Here in Maniambalam the puissant One that wears
ūmattham flowers doth dance.
I, the God-mad, who chant the Vedas have
composed this long and gem-like verse-garland.
If the dwellers of this earth praise my hymns
and say that these will confer *moksha in* Siva-loka
on the great devotees, I daresay that Lakshmi,
with her bright visage, will greet them well.

11. திருமுகத்தலை

பண்-பஞ்சமம்

1. புவனநா யகனே! அகவுயிர்க்(கு) அமுதே!
பூரணா! ஆரணம் பொழியும்

பவளவாய் மணியே! பணிசெய்வார்க் கிரங்கும்
பசுபதீ! பன்னகா பரணா!
அவனிஞா யிறுபோன்(று) அருள்புரிந்(து) அடியேன்
அகத்திலும் முகத்தலை மூதூர்த்
தவளமா மணிப்பூங் கோயிலும் அமர்ந்தாய்
தனியனேன் தனிமைநீங் குதற்கே.

11. Tirumukatthalai

1. O Lord of the cosmos! O nectarean Life of life!
O the One full and perfect! O One whose ruby lips
chant the Vedas! O Pasupati, merciful unto
serving devotees! O One adorned with adders!
To end my severe loneliness, You shower grace
like the sun.
You are entempled in my soul and in the bright
and gem-inlaid and beautiful delubrum
at the hoary urbs of Mukatthalai.

2. புழுங்குதீ வினையேன் வினைகெடப் புகுந்து
புணர்பொருள் உணர்வுநூல் வகையால்
வழங்குதேன் பொழியும் பவளவாய் முக்கண்
வளரொளி மணிநெடுங் குன்றே!
முழங்குதீம் புனல்பாய்ந்(து) இளவரால் உகளும்
முகத்தலை அகத்தமர்ந்(து) அடியேன்
விழுங்குதீங் கனியாய் இனியஆ னந்த
வெள்ளமாய் உள்ளமா யினையே.

2. You have willed to annul my harrowing and evil
karma; Yours is the gift of the sacred texts
that inculcate the way to gain Siva-
consciousness.

Your coral-like lips shower the grace of honey.
You, the triple-eyed, are the Ruby-Hill
of accrescent radiance.
You are entempled in Mukatthalai where young
varāls leap and romp in its sweet and noisy
waters and in my soul; You are the flood
of bliss; You are the sweet fruit I feed on.

3. கன்னெகா உள்ளக் கள்வனேன் நின்கட்
கசிவிலேன்; கண்ணில்நீர் சொரியேன்;
முன்னகா ஒழியேன்; ஆயினும் செழுநீர்
முகத்தலை அகத்தமர்ந்து) உறையும்
பன்னகா பரணா! பவளவாய் மணியே!
பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்(து)
என்னகா ரணம்!நீ ஏழைநா யடியேற்(கு)
எளிமையோ பெருமையா வதுவே.

3. My heart is hard as stone; I am a thief;
I do not melt in love for You; I shed not tears;
I feel not joyous in Your presence.
Yet, O One adorned with serpents! O One ruby-like
whose lips are coralline! Wherefore did You,
entempled in the well-watered Mukatthalai,
get enshrined in me?
You are merciful to me – a cur-like servitor.
This, indeed, attests to Your magnanimity.

4. கேடிலா மெய்ந்நூல் கெழுமியுஞ் செழுநீர்க்
கிடையனா ருடையஎன் நெஞ்சில்
பாடிலா மணியே! மணியுமிழ்ந்(து) ஒளிரும்
பரமனே! பன்னகா பரணா!
மேடெலாஞ் செந்நெற் பசுங்கதிர் விளைந்து
மிகத்திகழ் முகத்தலை மூதூர்

நீடினாய் எனினும் உட்புகுந்(து) அடியேன்
நெஞ்செலாம் நிறைந்துநின் றாயே.

4. Like cork that grows in water but absorbs it not,
my heart is like unto those who, though
they cultivate the flawless works of true wisdom,
are untouched by them.
O fadeless Ruby that parts not from my bosom!
O One adorned with the serpent that disgorges its gem!
You eternally abide at the ancient urbs Mukatthalai
where thanks to its abundant water, *sennel*
paddy crops grow and flourish with green
ears, in the raised turfs.
Lo, You entered even me, and absolute is Your pervasion.

5. அக்கனா அனைய செல்வமே சிந்தித்(து)
ஐவரோ(டு) என்னொடும் விளைந்த
இக்கலாம் முழுதும் ஒழியவந்(து) உள்புக்(கு)
என்னைஆள் ஆண்டநா யகனே!
முக்கண்நா யகனே! முழுதுல(கு) இறைஞ்ச
முகத்தலை அகத்தமர்ந்(து) அடியேன்
பக்கல்ஆ னந்தம் இடையறா வண்ணம்
பண்ணினாய் பவளவாய் மொழிந்தே.

5. Contemplating wealth – as dream ephemeral –,
I stood besieged by the pentad of senses.
To annul this strife, You – my Lord –, entered me
and rule me as Your own servitor.
You are entempled in Mukatthalai and in the soul
of Your servitor.
Your coral-like lips graced me with the message
of Truth causing me to revel, non-stop, in bliss.
What wonder of splendour is this!

6. புனல்பட உருகி மண்டழல் வெதும்பிப்
பூம்புனல் பொதிந்(து)உயிர் அளிக்கும்
வினைபடு நிறைபோல் நிறைந்தவே தகத்(து)என்
மனம்நெ கிழ்ந்தபே ரொளியே!
முனைபடு மதில்மூன் றெரித்தநா யகனே!
முகத்தலை அகத்தமர்ந்(து) அடியேன்
வினைபடும் உடல்நீ புகுந்துநின் றமையால்
விழுமிய விமானமா யினதே.

6. Wet clay dissolves if immersed in water; yet when
baked in raging flame it becomes a *chatty*
that can hold life-preserving water.
O One of immense light! By Your alchemy,
You joyously transmuted the *manam* in my
body causing it to melt and rejoice in Your grace.
O Chief that burnt the armigerous, walled citadels!
Entempled in Mukatthalai, and eke abiding
in my kārmic body
it is now become the Vimana of adytum.

7. விரியுநீர் ஆலக் கருமையும் சாந்தின்
வெண்மையும் செந்நிறத் தொளியும்
கரியும்நீ றாடுங் கனலுமொத் தொளிரும்
கழுத்திலோர் தனிவடங் கட்டி
முரியுமா றெல்லாம் முரிந்(து)அழ கியையாய்
முகத்தலை அகத்தமர்ந் தாயைப்
பிரியுமா(று) உளதே! பேய்களோம் செய்த
பிழைபொறுத்(து) ஆண்டபே ரொளியே!.

7. The murk of the oceanic venom, the whiteness
of the holy ash which is Your sandal-paste,
the ruddy dazzle of Your body and the peerless
(bone-) garland on Your neck glimmering like

coal and ash-covered fire: dyed in these,
You bend and dance in ways multitudinous.
Lo, You, the handsome One, are joyously
entempled in Mukatthalai.
You of magnificent radiance have forgiven us –
the sinning ghouls.
Can we ever part from You?

8. என்னையுன் பாத பங்கயம் பணிவித்(து)
என்பெலாம் உருகநீ எளிவந்(து)
உன்னையென் பால்வைத்(து) எங்கும்எஞ் ஞான்றும்
ஒழிவற நிறைந்தஒண் சுடரே!
முன்னையென் பாசம் முழுவதும் அகல
முகத்தலை அகத்தமர்ந்(து) எனக்கே
கன்னலும் பாலும் தேனும்ஆ ரமுதும்
கனியுமாய் இனியையா யினையே.

8. O Great Light that absolutely pervades for ever,
everywhere!
Making me adore Your lotus-feet and melting
all my bones in love, You stand
ensouled in me.
To rid totally my *pāsam*, You are entempled
in Mukatthalai.
You have become sweet to me like sweet-cane,
milk, melis and ambrosia.
[Lo, in what way can I repay your merciful
dispensation?]

9. அம்பரா! அனலா! அனிலமே! புவிநீ!
அம்புவே! இந்துவே! இரவி!
உம்பரால் ஒன்றும் அறிவொணா அணுவாய்!
ஒழிவற நிறைந்தஒண் சுடரே!

மொய்ம்பராய் நலஞ்சொல் மூதறி வாளர்
முகத்தலை அகத்தமர்ந்(து) எனக்கே
எம்பிரா னாகிஆண்டநீ மீண்டே
எந்தையும் தாயுமா யினையே.

9. You are the space, fire, wind, earth, water,
moon and sun.
O Bright Light that like atom pervades absolutely,
all unbeknown to the celestials!
Entempled in Mukatthalai – the habitat
of the strong-willed, consummately-wise
and salvific inculcators –, You, my God, rule me.
Lo, You are my eternal Pater as well as Mater.
[How infinite is Your mercy!]

10. மூலமாய் முடிவாய் முடிவிலா முதலாய்
முகத்தலை அகத்தமர்ந்(து) இனிய
பாலுமாய் அமுதாம் பன்னகா பரணன்
பனிமலர்த் திருவடி இணைமேல்
ஆலையம் பாகின் அனையசொற் கருவூர்
அமுதுறழ் தீந்தமிழ் மாலை
சீலமாப் பாடும் அடியவர் எல்லாம்
சிவபதங் குறுகிநின் றாரே.

10. He is the genesis, the end and the endless
Primal Ens; He is sweet and nectarean.
He whose jewels are snakes is sweetly
entempled in Mukatthalai.
On His sacred feet twain, like unto cool
and moist flowers, he, of Karūr,
with vocables sweet as the treacle
distilled by the sugarcane-press, hath sung
the sweet and nectarean garland of Tamil verses.

The devotees that gloriously sing this, have
gained the propinquity of Siva-loka.

12. திரைலோக்கியசுந்தரம்

பண்–காந்தாரம்

1. நீரோங்கி வளர்கமல
நீர்பொருந்தாத் தன்மையன்றே;
ஆரோங்கி முகமலர்ந்தாங்(கு)
அருவினையேன் திறம்மறந்தின்(று)
ஊரோங்கும் பழிபாரா(து)
உன்பாலே விழுந்தொழிந்தேன்;
சீரோங்கும் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

12. Tirailokkiyasundaram

1. O Sundara of Kotai entempled in the bucolic
Tirailokki of accrescent glory!
I am the one of evil *karma* and (yet)
my face beams with gladness.
I have forsaken my virtues and am blind
to the universal and shame-ridden rumour.
My surrender to You is total.
Alas, I wilt like the water-bred lotus
now deprived of water.

2. நையாத மனத்தினனை
நைவிப்பான் இத்தெருவே
ஐயா!நீ உலாப்போந்த
அன்றுமுதல் இன்றுவரை
கையாரத்தொழு(து) அருவி
கண்ணாரச் சொரிந்தாலும்

செய்யாயோ? அருள்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

2. You cause the melting of unmelting *manam*.
Since the day You came to this street,
in a procession, to this day
I have been adoring You with folded palms
shedding cascading tears.
O Sundara entempled in Tirailokki at Kotai,
won't You bless me with grace?

3. அம்பளிங்கு பகலோன்பால்
அடைப்பற்றாய் இவள் மனத்தில்
முன்பளிந்த காதலும்நின்
முகந்தோன்ற விளங்கிற்றால்;
வம்பளிந்த கனியே!என்
மருந்தே!நல் வளர்முக்கட்
செம்பளிங்கே! பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

3. O fresh and fragrant Fruit! O my Elixir!
O the Triple-Eyed of accrescent light! O the Red Crystal!
The lovely crystal reveals the hue of what is
close to it when the sun appears.
Even so, her former and mellowed love for You
began to manifest itself in Your presence.
O Sundara entempled in Tirailokki at Kotai
girt with gardens, be pleased to grace her.

4. மைஞ்ஞின்ற குழலாள்தன்
மனந்தரவும் வளைதாரா(து)
இஞ்ஞின்ற கோவணவன்
இவன்செய்த தியார்செய்தார்!

மெய்ஞ்ஞின்ற தமர்க்கெல்லாம்
மெய்ஞ்ஞிற்கும் பண்பினுறு
செய்ஞ்ஞுன்றி யிலன்; கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

4. Her locks are dark like kohl; she gave her *manam*
to Him; He who is clad in a *kovanam*,
returns not her bangles to her.
Whoever has wrought a deed like unto this?
Lo, He is neither grateful nor graceful
even unto His devotees who are true to Him.
He is Sundara enshrined in Tirailokki at Kotai.

5. நீவாராது) ஒழிந்தாலும்
நின்பாலே விழுந்தேழை
கோவாத மணிமுத்தும்
குவளைமலர் சொரிந்தனவால்;
ஆவா!என்று) அருள்புரியாய்
அமரர்கணம் தொழுதேத்தும்
தேவா!தென் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

5. O Mahādeva hailed and adored by the Deva-Hosts!
O Sundara entempled in Tirailokki at Kotai
girt with lovely gardens!
Though You would not come to her, the poor girl,
in love with You, pours down from her
lily-eyes, tears like unto unthreaded pearls.
Take pity on her and, in mercy, grace her.

6. முழுவதும்நீ ஆயினும்இம்
மொய்குழலாள் மெய்ம்முழுதும்

பழுதெனவே நினைந்தோராள்
பயில்வதும்நின் ஒருநாமம்
அழுவதும்நின் திறம்நினைந்தே
அதுவன்றோ? பெறும்பேறு;
செழுமதில்சூழ் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

6. O Sundara entempled in Tirailokki at Kotai
girt with impregnable walls and gardens!
You, indeed, are all things; yet she is without joy.
So, this girl of dense and dark locks, deems her
whole body blemished and takes no care of it.
She but chants Your peerless name and weeps
in love thinking on You.
Is this not her magnificent beatitude?

7. தன்சோதி யெழுமேனித்
தபனியப்பூஞ் சாய்க்காட்டாய்;
உன்சோதி எழில்காண்பான்
ஓலிடவும் உருக்காட்டாய்;
துஞ்சாகண் இவளுடைய
துயர்தீரு மாறுரையாய்
செஞ்சாலி வயற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

7. O Sundara entempled in Tirailokki at Kotai
girt with fields of *sennel* crops!
In her body of waxing beauty, what now remains
is the sallowness of the auric flower.
Though she calls You aloud to behold Your lustrous
beauty,
You reveal not Your form to her unsleeping eyes.
Won't You reveal to her the way to end her misery?

8. அரும்பேதைக்(கு) அருள்புரியா(து)
ஒழிந்தாய்;நின் அவிர்சடைமேல்
நிரம்பாத பிறைதூவும்
நெருப்பொடுநின் கையிலியாழ்
நரம்பாலும் உயிர்ஈர்ந்தாய்
நளிர்புரிசைக் குளிர்வனம்பா
திரம்போது சொரிகோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

8. O Sundara entempled in Tirailokki at Kotai
girt with moist walls abutting the cool gardens
where *pātiri* trees shower flowers!
You have given up gracing this rare girl.
The fire of the crescent on Your matted crest
and the strumming nerves of the *yazh*
Your hand holds are sawing away her life.
Does this become You at all?

9. ஆறாத பேரன்பி
னவருள்ளங் குடிகொண்டு
வேறாகப் பலர்சூழ
வீற்றிருத்தி அதுகொண்டு
வீறாடி இவள் உன்னைப்
பொதுநீப்பாள் விரைந்தின்னம்
தேறாள்;தென் பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

9. O Sundara entempled in Tirailokki at Kotai
girt with beautiful gardens!
Embosomed by Your devotees whose immense
love for You
is unabated, and surrounded by devotees
of lesser stature You stand majestically.

She who is greater than all these, to make You
solely her own, acts in all celerity and is
yet uncured of her love's frenzy.
Do bless her in grace squaring with her intense love.

10. சரிந்ததுகில் தளர்ந்தஇடை
அவிழ்ந்தகுழல் இளந்தெரிவை
இருந்தபரி(சு) ஒருநாள்கண்(டு)
இரங்காய்;எம் பெருமானே!
முரிந்தநடை மடந்தையர்தம்
முழங்கொலியும் வழங்கொலியும்
திருந்துவிழ(வு) அணிகோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

10. The noise of lasses whose gait is nimble,
the orchestration of resounding instruments
and the noise of well-organized festivals
pervade Kotai whereat is Tirailokki
in which You are entempled.
Lo, her clothing is sliding, her waist is wobbling
and her bound locks are loosening.
O our God, won't You at least behold her plight
once and grace her?

11. ஆரணத்தேன் பருகிஅருந்
தமிழ்மாலை கமழவருங்
காரணத்தின் நிலைபெற்ற
கருவூரன் தமிழ்மாலை
பூரணத்தால் ஈரைந்தும்
போற்றிசைப்பார் காந்தாரம்
சீரணைத்த பொழிற்கோடைத்
திரைலோக்கிய சுந்தரனே!

11. O Sundara of Kotai Tirailokki
girt with glorious gardens!
Having quaffed the melis of the Vedas,
I am, for ever, poised in the beatitude
of singing rare and fragrant Tamil garlands.
They that sing these ten hymns cast in
the Gāndāram pann by me of Karūr,
will come by divine fulfilment.

13. கங்கைகொண்ட சோளேச்சரம்

பண்–பஞ்சமம்

1. அன்னமாய் விசும்பு பறந்(து)அயன் தேட
அங்ஙனே பெரியநீ சிறிய
என்னையாள் விரும்பி என்மனம் புகுந்த
எளிமையை என்று(ம்)நான் மறக்கேன்;
முன்னம்மா லறியா ஒருவனாம் இருவா!
முக்கணா! நாற்பெருந் தடந்தோள்
கன்னலே! தேனே! அமுதமே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே!

13. Gangaikonda Choleccharam

1. As a swan Brahma flew up in quest of You.
You, the great One, chose me, the small one,
as Your servitor and entered my *manam*.
Never will I forget Your grace, so easy of access.
Of yore, You, the twosome androgynic One,
stood unknowable to Vishnu.
O the Triple-eyed of four great and mighty arms!
You, of Gangaikonda Choleccharam,
are the Sweetcane, Honey and Ambrosia.

2. உண்ணெகிழ்ந்(து) உடலம் நெக்குமுக் கண்ணா!
ஓலமென்(று) ஓலமிட்(டு) ஒருநாள்
மண்ணினின்(று) அலறேன்; வழிமொழி மாலை
மழலையஞ் சிலம்படி முடிமேல்
பண்ணிநின்(று) உருகேன்; பணிசெயேன் எனினும்
பாவியேன் ஆவியுள் புகுந்(து)என்
கண்ணினின்(று) அகலான்; என்கொலோ? கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

2. My *manam* thaws not; my body melts not;
standing on earth I cry not aloud even once thus:
"O the Triple-eyed I seek refuge in You."
I wear not Your babbling-ankleted-feet on my crown
hailing You with tralaticious verse-garlands,
meltingly; alas, I serve You not.
Yet You entered this sinner's soul
abiding in my eyne and never parting.
O God of Gangaikonda Cholecccharam!
What may this be?

3. அற்புதத் தெய்வம் இதனின்மற் றுண்டே!
அன்பொடு தன்னைஅஞ் செழுத்தின்
சொற்பதத் துள்வைத்(து) உள்ளம்அள் ளூறும்
தொண்டருக்(கு) எண்டிசைக் கனகம்
பற்பதக் குவையும் பைம்பொன்மா ளிகையும்
பவளவா யவர்பணை முலையும்
கற்பகப் பொழிலும் முழுதுமாம் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

3. Unto the devotees who, in love, enshrining Him
in the mystic pentad, chant and melt,
He gives piles of auric hills in all the eight
directions, mansions wrought of gold,

fresh from the mint, buxom breasts
of the coral-lipped and the entire Karpaka garden.
He is entempled in Gangaikonda Choleccharam.
Is there a more wondrous Deity than He?

4. ஐயபொட் டிட்ட அழகுவா ணுதலும்
அழகிய விழியும்வெண் ணீறும்
சைவம்விட் டிட்ட சடைகளும் சடைமேல்
தரங்கமும் சதங்கையும் சிலம்பும்
மொய்கொள்எண் டிக்குங்கண்டநின் தொண்டர்
முகமலர்ந்து) இருகணீர் அரும்பக்
கைகள்மொட் டிக்கும் என்கொலோ? கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே!

4. O God of Gangaikonda Choleccharam!
Why do Your devotees in all the eight directions
fold their hands and why do their eyes twain
in their beaming visages get tear-bedewed,
when they envision the comely *tilaka* on Your
bright and beautiful forehead, Your lovely eyes,
Your holy ash, the matted hair attesting to Your
Saiva-Vetam, the billowy Ganga on Your matted crest
and Your *salangkai*-s and *cilampu-s*?
Lo, it is because of their uncontrollable love for You.

5. கருதிவா னவனாம்; திருநெடு மாலாம்
சுந்தர விசும்பின்இந் திரனாம்;
பருதிவா னவனாம்; படர்சடை முக்கட்
பகவனாம்; அகவுயிர்க்(கு) அமுதாம்;
எருதுவா கனனாம்; எயில்கள்மூன்(று) எரித்த
ஏறுசே வகனுமாம்; பின்னும்

கருதுவார் கருதும் உருவமாம்; கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

5. The God of Gangaikonda Choleccharam is, indeed,
Brahma, the chanter of Vedas, the tall
and divine Vishnu, Indira, the chief of
the beautiful Devas, Sūrya Deva, the triple-eyed
God with spreading matted hair, the inly Elixir
of the soul, the Rider of the Bull and the Hero,
par excellence, that smote the walled citadels.
Eke is He, the One that assumes the very form
meditated upon by His devotees.

6. அண்டமோ ரணுவாம் பெருமைகொண்(டு) அணுவோர்
அண்டமாம் சிறுமைகொண் டடியேன்
உண்டவூண் உனக்காம் வகைஎன துள்ளம்
உள்கலந்(து) எழுபரஞ் சோதி!
கொண்டநாண் பாம்பாம் பெருவரை வில்லில்
குறுகலர் புரங்கள்மூன்(று) எரித்த
கண்டனே! நீல கண்டனே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே!

6. With Your magna figura compared to which
the cosmos is but an atom and with Your
subtle smallness compared to which an atom
is, indeed, the cosmos, You caused the victuals
I consumed as an offering to You.
Even thus, O Supreme Light, You abide in me.
With Vāsuki for the string of Your bow – the Meru,
O Hero, You burnt down the three hostile citadels.
O God whose throat is blue, You are
entempled in Gangaikonda Choleccharam.

7. மோதலைப் பட்ட கடல்வயிறு உதித்த
முழுமணித் திரள்அமுது ஆங்கே
தாய்தலைப் பட்டங்கு உருகிஒன் றாய
தன்மையில் என்னைமுன் ஈன்ற
நீதலைப் பட்டா லியானும்அவ் வகையே;
நிசிசரர் இருவரோடு ஒருவர்
காதலிற் பட்ட கருணையாய்! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே!

7. When You burnt the three hostile citadels, by reason
of their love for You, You saved the three Asuras.
You are entempled in Gangaikonda Cholecharam.
The Amrut–like unto the flawless pearls –,
bred by the wave-tossed main deliquesced
and became one with the main.
Lo, even so, if I am blessed to behold You
I will be oned with You.

8. தத்தையங் கனையார் தங்கள்மேல் வைத்த
தயாவைநூ றாயிரங் கூறிட்டு
அத்திலங்கு ஒருகூறு உன்கண்வைத் தவருக்கு
அமருலகு அளிக்கும்நின் பெருமை
பித்தனென்று ஒருகால் பேசுவ ரேனும்
பிழைத்தவை பொறுத்தருள் செய்யும்
கைத்தலம் அடியேன் சென்னிவைத்த கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே!

8. Unto the devotees whose love for You is
the millionth part of their love for the lasses –
parakeet-like –, Your magnanimity
confers on them abidance in *Siva-loka*.

Your hand bestows freedom from dread, on Your
devotees, forgiving their sins,
if they but call You *Pitthan* even once.
O God entempled in Gangaikonda Choleccharam,
You placed that very hand on me.

9. பண்ணிய தழல்காய் பாலளா நீர்போல்
பாவமுன் பறைந்துபா லனைய
புண்ணியம் பின்சென்(று) அறிவினில் பொலிந்து
புகுந்ததோர் யோகினில் பொலிந்து
நுண்ணியை எனினும் நம்ப!நின் பெருமை
நுன்னிடை ஒடுங்கநீ வந்(து)என்
கண்ணினுள் மணியிற் கலந்தனை; கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

9. O God entempled in Gangaikonda Choleccharam!
The water in milk, when heated, evaporates.
Even so, when sins vanish, the abiding
milk-like *punya* pursues and informs Yoga.
O, the supremely desirable One, with Your glory
lying recondite in You,
You, like the pupil that is one with the eye,
are one with me.

10. அங்கைகொண்(டு) அமரர் மலர்மழை பொழிய
அடிச்சிலம்(பு) அலம்பவந்(து) ஒருநாள்
உங்கைகொண் டடியேன் சென்னிவைத் தென்னை
உய்யக்கொண் டருளினை; மருங்கில்
கொங்கைகொண்(டு) அனுங்குங் கொடியிடை காணில்
கொடியள்என்(று) அவிர்சடை முடிமேல்
கங்கைகொண் டிருந்த கடவுளே! கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே.

10. O God, You keep Ganga on Your bright matted crest,
aware of the imminent ire of the liana-like
Uma of buxom breasts, should she see her.
O God, entempled in Gangaikonda Cholecccharam!
With the flowers that the Devas showered on You
and with the tinkling of Your anklets,
You came one day, placed Your hand
on my head and redeemed me.
How great, indeed, is Your loving kindness.

11. மங்கையோ டிருந்தே யோகுசெய் வானை
வளர்இளந் திங்களை முடிமேல்
கங்கையோ(டு) அணியும் கடவுளைக் கங்கை
கொண்டசோ ளேச்சரத் தானை
அங்கையோ டேந்திப் பலிதிரி கருவூர்
அறைந்தசொல் மாலையால் ஆழிச்
செங்கையோ(டு) உலகில் அரசுவீற் றிருந்து
திளைப்பதுஞ் சிவனருட் கடலே.

11. Concorporate with His Consort, He performs yoga;
He wears the young crescent on His crest along with Ganga;
He is entempled in Gangaikonda Cholecccharam.
On Him, Karuvūran who roams about begging,
toting an alms-bowl, has composed this
verse-garland.
They that hail it will reign on earth as kings
and thrive in the ocean of Siva's grace.

14. திருப்பூவணம்

பண்–பஞ்சமம்

1. திருவருள் புரிந்(து)ஆள் ஆண்டுகொண்(டு) இங்஗ன்
சிறியனுக்(கு) இனியது காட்டிப்

பெரிதருள் புரிந்(து)ஆ னந்தமே தரும்நின்
பெருமையிற் பெரிய தொன்(று) உளதே!
மருதர சிருங்கோங்(கு) அகில்மரஞ் சாடி
வரைவளங் கவர்ந்திழி வைகைப்
பொருதிரை மருங்கோங்(கு) ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே.

14. Tiruppūvanam

1. The Vaiyei, tossed by waves, rolls down from
the mountain cracking and carrying the trees
of *marudu, arasu,* lofty *kongku* and *akil*
as well as the *montane* products.
It is close to Tiruppūvanam dight with mercantile streets;
It is the shrine of the Lord-God.
You rule me – Your servitor –, suffusing me with
Your grace and revealing to me true happiness.
You have soused me in Your enormous grace
blessing me with bliss.
Can there be a greater beatitude than this?

2. பாம்பணைத் துயின்றோன் அயன்முதல் தேவர்
பன்னெடுங் காலம்நிற் காண்பான்
ஏம்பலித் திருக்க என்னுளம் புகுந்த
எளிமையை என்று(ம்)நான் மறக்கேன்
தேம்புனற் பொய்கை வாளைவாய் மடுப்பத்
தெளிதரு தேறல்பாய்ந்(து) ஒழுகும்
பூம்பணைச் சோலை ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே.

2. It is in Pūvanam endowed with mercantile streets
and girt with honeyed *poikai* where flourish
honey-quaffing and leaping *vālai*-s,

and fields of melliferous flowers and gardens,
You are entempled.
The Slumberer on the Snake-bed, Brahma
and other Devas have, over long periods
of time, painstakingly essayed to behold You in vain.
Such is Your greatness unique who entered my bosom.
Lo, will I ever forget Your deigning simplicity?

3. கரைகடல் ஒலியில் தமருகத்து) அரையில்
கையினிற் கட்டிய கயிற்றால்
இருதலை ஒருநா இயங்கவந்து) ஒருநாள்
இருந்திடாய் எங்கள்கண் முகப்பே;
விரிதிகழ் விழவின் பின்செல்வோர் பாடல்
வேட்கையின் வீழ்ந்தபோது) அவிழ்ந்த
புரிசடை துகுக்கும் ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே.

3. You are entempled in Pūvanam whose
mercantile streets get damasked with flowers
that fall from Your spreading matted hair
when You nod in approval of the singing
of Your devotees who walk behind Your idol
along with worshippers,
during the well-conducted festivals.
May You be pleased to manifest Yourself before our eyes,
one day, with Your *udukkai* the thread of which
is attached to Your waist, resounding with the beat
of a single tongue on both its sides like the
roaring sea.

4. கண்ணியல் மணியின் சூழல்புக்(கு) அங்கே
கலந்துபுக்(கு) ஒடுங்கினேற்(கு) அங்ஙன்

நுண்ணியை எனினும் நம்ப!நின் பெருமை
நுண்ணிமை இறந்தமை அறிவன்;
மண்ணியன் மரபில் தங்கிருள் மொழுப்பின்
வண்டினம் பாடநின் றாடும்
புண்ணிய மகளிர் ஆவண வீதிப்
பூவணாங் கோயில்கொண் டாயே.

4. The pupil abides in and is one with, the eye;
O the supremely desirable One, You abide in me
so subtly.
Yet I am aware of Your immeasurable greatness
as well as Your infinitesmal smallness.
It is in accordance with the terrestrial rule,
the densely growing lofty trees imbrown
the gardens of Pūvanam where bees sing,
and (during festivals) virtuous women dance
in the commercial streets.
It is in Pūvanam You are entempled.

5. கடுவினைப் பாசக் கடல்கடந்(து) ஐவர்
கள்ளரை மெள்ளவே துரந்துன்
அடியிணை இரண்டும் அடையுமா(று) அடைந்தேன்;
அருள்செய் வாய்; அருள்செயா தொழிவாய்;
நெடுநிலை மாடத்(து) இரவிருள் கிழிக்க
நிலைவிளக்(கு) அலகில்சா லேகம்
புடைகிடந்(து) இலங்கும் ஆவண வீதிப்
பூவணாங் கோயில்கொண் டாயே.

5. You are entempled in Pūvanam from whose
lofty and many-storeyed mansions,
standing lamps, a good many, burn ceaselessly,
and light seeps through the casements

onto the mercantile streets.
I have reached Your feet twain, crossing the ocean of
fierce *pāsam*, chasing away gradually the thieves–
the pentad of senses.
It is for You to grace me or refrain from gracing me.

6. செம்மனக் கிழவோர் அன்புதா என்றுன்
சேவடி பார்த்திருந்(து) அலச
எம்மனங் குடிகொண் டிருப்பதற் கியானார்?
என்னுடை அடிமைதான் யாதே?
அம்மனங் குளிர்நாட் பலிக்கெழுந் தருள
அரிவையர் அவிழ்குழல் சுரும்பு
பொம்மென முரலும் ஆவண வீதிப்
பூவணங் கோயில்கொண் டாயே.

6. You are entempled in Pūvanam where, one day,
when You came forth seeking alms to cool
the *manams* of the worthy, in the mercantile streets,
the tresses of coiffured lasses, bewitched by
Your charm, got loosened at which bees began
to swarm and buzz aloud.
Men of righteous *manam*, ever beholding Your
sacred feet beseeching You to grace them,
alas, are indeed pining.
Lo, You willingly abide in my *manam*.
Who am I to be so blessed?
Does, indeed, my vassalage merit this?

7. சொன்னவில் முறைநான்(கு) ஆரணம் உணராச்
சூழல்புக்(கு) ஒளித்தநீ இன்று
கன்னவில் மனத்(து)என் கண்வலைப் படும்இக்
கருணையிற் பெரியதொன் றுளதே?

மின்னவில் கனக மாளிகை வாய்தல்
விளங்கிளம் பிறைதவழ் மாடம்
பொன்னவில் புரிசை ஆவண வீதிப்
பூவணாங் கோயில்கொண் டாயே.

7. You are entempled in Pūvanam rich in auric
and fulgurant towers and turrets and mansions
on whose tops the young and bright crescent crawls,
and also golden walls and mercantile streets.
Lo, rock-like is my heart.
You who remain recondite beyond the pale
of the articulation of words and causation,
have this day suffered willingly to get trapped
in the gin of mine eyne.
Is there compassion greater than this?

8, 9. கிடைக்கப்பெறவில்லை.

8, 9. Not traceable.

10. பூவணாங் கோயில்கொண்டெனை ஆண்ட
புனிதனை வனிதைபா கனைவெண்
கோவணாங் கொண்டு வெண்டலை ஏந்தும்
குழகனை அழகெலாம் நிறைந்த
தீவணன் தன்னைச் செழுமறை தெரியும்
திகழ்கரு வூரனேன் உரைத்த
பாவணத் தமிழ்கள் பத்தும்வல் லார்கள்
பரமனது உருவமா குவரே.

10. On Him who rules me entempled in Pūvanam,
the Holy One, the God who is concorporate with
His Consort, the One who holds a white skull,

the One clad in *Kovanam*, the ever-young One
and the flame-hued One of beauty all compact,
The splendorous one well-versed in the salvific
Vedas – he, of Karuvūr,
has composed these Tamil hymns of exquisite poesy.
They that are valiant in these ten psalms
will gain Siva's *Sārupam*.

15. திருச்சாட்டியக்குடி

பண்-பஞ்சமம்

1. பெரியவா கருணை இளநிலா எறிக்கும்
பிறைதவழ் சடைமொழுப்(பு) அவிழ்ந்து
சரியுமா கழியங் குழைமிளிர்ந்(து) இருபால்
தாழ்ந்தவா காதுகள் கண்டம்
கரியவா தாமுஞ் செய்யவாய் முறுவல்
காட்டுமா சாட்டியக் குடியார்
இருகைகூம் பினகண்(டு) அலர்ந்தவா முகம்ஏழ்
இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே.

15. Tirucchāttiyakkudi

1. He is the God entempled in Cāttiyakkudi, beneath
the seven-tiered *Vimāna*; infinite is His mercy.
The crawling of the crescent of tender rays
Above His loose and dangling matted hair,
His curved and beauteous ear-rings dangling
bright from His ears,
His murky throat, the white teeth behind
His ruddy lips and the beaming of His visage
beholding the folded hands twain of His
devotees: These are surpassingly beautiful.

2. பாந்தள்பூ ணாரம் பரிகலம் கபாலம்
பட்டவர்த் தனம்எருது அன்பர்
வார்ந்தகண் அருவி மஞ்சன சாலை
மலைமகள் மகிழ்பெரும் தேவி
சாந்தமும் திருநீறு அருமறை கீதம்
சடைமுடி சாட்டியக் குடியார்
ஏந்தெழில் இதயம் கோயில்மா ளிகைஏழ்
இருக்கையுள் இருந்தஈ சனுக்கே.

2. Unto the God entempled in Cāttiyakkudi
under the seven-tiered *Vimāna*,
snakes are His garlands, a skull is His
eating-bowl, a Bull is His royal tusker,
devotees' eyes which constantly pour tears
are His bathing-ghat, Himavant's Daughter
in whom He rejoices is His great Consort,
His sandal-paste is the Holy Ash, the Vedic
hymns are His songs, His crown is His matted
crest and His adytum is the bosoms of His devotees
whence upsoars their beautiful love.

3. தொழுதுபின் செல்வது அயன்முதற் கூட்டம்
தொடர்வன மறைகள்நான் கெனினும்
கழுதுறு கரிகாடு உறைவிடம் போர்வை
கவந்திகை கரியுரி திரிந்தூண்
தழலுமிழ் அரவங் கோவணம் பளிங்கு
செபவடம் சாட்டியக் குடியார்
இழுதுநெய் சொரிந்தோம்பு அழலொளி விளக்குஏழ்
இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே.

3. Unto the God of Cāttiyakkudi whose adytum has
above it the seven-tiered *Vimāna*, the adoring

throng that goes after Him is Brahma and other
Devas; and it is the four Vedas that follow Him.
Yet, He abides in the ghoul-infested crematory.
He is mantled in a tusker's hide; His food is
the alms He secures by roaming about.
His *Kovanam* is a venom-spitting serpent;
His rosary is made up of crystal beads and His
bright lamp is the fire fostered with melted ghee.

4. பதிகநான் மறைதும் புருவும்நா ரதரும்
பரிவொடு பாடுகாந் தர்ப்பர்
கதியெலாம் அரங்கம் பிணையல்மூ வுலகில்
கடியிருள் திருநடம் புரியும்
சதியிலார் கதியில் ஒலிசெயும் கையில்
தமருகம் சாட்டியக் குடியார்
இதயமாங் கமலங் கமலவர்த் தனைஏழ்
இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே.

4. Unto the God of Cāttiyakkudi whose adytum has
above it the seven-tiered *Vimāna*, the hymns
are the Vedas; Tumpuru and Nārada are
the Gandharvas who sing with zest;
their sole destination is the Ambalam.
As He moves His foot in His sacred dance to chase
away the murk of nescience of the three worlds–
a triadic garland –, the *udukku* in His hand
resounds like the sea.
The lotus-hearts of His devotees constitute His
Padma-nidi.

5. திருமகன் முருகன் தேவியேல் உமையாள்
திருமகள் மருமகன் தாயாம்

மருமகன் மதனன் மாமனேல் இமவான்
    மலையுடை அரையர்தம் பாவை
தருமலி வளனாஞ் சிவபுரன் தோழன்
    தனபதி சாட்டியக் குடியார்
இருமுகங் கழல்மூன்(று) ஏழுகைத் தலம்ஏழ்
    இருக்கையில் இருந்தஈ சனுக்கே.

5. Unto the God of Cāttiyakkudi whose adytum has
    above it the seven-tiered *Vimāna,*
Murukan is the son, queen Umā, nephew
    Manmata, nephew's mother Lakshmi,
    father-in-law Himavant, housewife Himavant's
    Daughter, wealth Sivapuram and friend Kubera.
His visages are two, His feet are three
    and His hands are indeed seven.

6. அனலமே! புனலே! அனிலமே! புவனி
    அம்பரா! அம்பரத்(து) அளிக்கும்
கனகமே! வெள்ளிக் குன்றமே! என்றன்
    களைகணே! களைகண்மற்(று) இல்லாத்
தனியனேன் உள்ளங் கோயில்கொண் டருளும்
    சைவனே! சாட்டியக் குடியார்க்(கு)
இனியதீங் கனியாய் ஒழிவற நிறைந்(து)ஏழ்
    இருக்கையில் இருந்தவா(று) இயம்பே.

6. O God of absolute omnipresence! You abide in
    the adytum beneath the seven-tired *Vimāna,*
    sweet as the Fruit unto the dwellers of
    Cāttyakkudi.
You are fire, water, wind, earth and space.
You are the celestial world gained by Your
    worthy devotees.

O Argent Mountain! O my Palladium! I have no other prop.

Seated in my heart, O You Siva of
the auspicious form, dispense grace.
Such are You. Deign to tell me then
the reason for Your dwelling at Cāttiyakkudi.

7. செம்பொனே! பவளக் குன்றமே! நின்ற
திசைமுகன் மால்முதற் கூட்டத்து
அன்பரா னவர்கள் பருகும்ஆ ரமுதே!
அத்தனே! பித்தனே னுடைய
சம்புவே! அணுவே! தாணுவே! சிவனே!
சங்கரா! சாட்டியக் குடியார்க்(கு)
இன்பனே! எங்கும் ஒழிவற நிறைந்(து)ஏழ்
இருக்கையில் இருந்தவா(று) இயம்பே.

7. O Ruddy Gold, Hill of Coral, O Elixir quaffed by
Your loving devotee-throng of the Four-faced,
Vishnu and other Devas!
O Pater, my – the love-mad one's –, Sambu, O One
who is Atom,
O Sthānu, Sankara, the One dear to the dwellers
of Cāttiyakkudi,
O One of absolute omnipresence!
Do declare to us the raison d'etre of Your
abidance in the adytum
under the seven-tiered Vimāna!

8. செங்கணா போற்றி, திசைமுகா போற்றி!
சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
அங்கணா போற்றி! அமரனே போற்றி!
அமரர்கள் தலைவனே போற்றி!

தங்கள்நான் மறைநூல் சகலமுங் கற்றோர்
சாட்டியக் குடியிருந் தருளும்
எங்கள்நா யகனே போற்றி!ஏழ் இருக்கை
இறைவனே! போற்றியே போற்றி!

8. O the red-eyed Vishnu, praise be! O the four-faced,
praise be! O the One of merciful eyes
throned in Sivapuram, praise be! O God
of the celestials, praise be! O Indra, praise be!
O our Master abiding in Cāttiyakkudi
that blesses the savants well-versed
in the Vedas and other scriptures which are
theirs, as of right, praise be!
O God enshrined in the adytum under
the seven-tiered Vimāna, praise be!

9. சித்தனே! அருளாய்; செங்கணா! அருளாய்,
சிவபுர நகருள்வீற் றிருந்த
அத்தனே! அருளாய்; அமரனே! அருளாய்;
அமரர்கள் அதிபனே! அருளாய்;
தத்துநீர்ப் படுகர்த் தண்டலைச் சூழல்
சாட்டியக் குடியுள்ஏழ் இருக்கை
முத்தனே! அருளாய்; முதல்வனே! அருளாய்;
முன்னவா துயர்கெடுத்து) எனக்கே.

9. O Siddha, bless us; O the One whose eyes are
streaked red, bless me; O Father throned
in the polis of Sivapuram, bless me;
O the immortal One, bless me; O the God of Devas,
bless me.
O the Grantor of *moksha,* the Primal One
of Cāttiyakkudi rich in ridged fields with tossing
water and gardens,

enshrined in the adytum under
the seven-tiered *Vimāna*, bless us.
Do bless me, annulling all my miseries.

10. தாட்டரும் பழனப் பைம்பொழிற் படுகர்த்
தண்டலைச் சாட்டியக் குடியார்
ஈட்டிய பொருளாய் இருக்கும்ஏழ் இருக்கை
இருந்தவன் திருவடி மலர்மேல்
காட்டிய பொருட்கலை பயில்கரு வூரன்
கழறுசொல் மாலைஈர் ஐந்தும்
மாட்டிய சிந்தை மைந்தருக்(கு) அன்றே
வளரொளி விளங்குவா னுலகே.

10. Cāttiyakkudi abounds in labour-rewarding
fields, green groves, pools and gardens.
There abides the God beneath the seven-tiered
Vimāna – verily the well-earned opulence
of its dwellers.
On His divine flower-feet, Karuvūran who
has studied the scriptures that reveal
the True Ens, has sung this verse-garland.
Only they that have embosomed
these verses, two times five, will gain
the celestial world of accrescent light.

16. தஞ்சை இராசராசேச்சரம்

பண்-பஞ்சமம்

1. உலகெலாம் தொழவந்(து) எழுகதிர்ப் பருதி
ஒன்றுநூ றாயிர கோடி
அலகெலாம் பொதிந்த திருவுடம்(பு) அச்சோ!
அங்ஙனே அழகிதோ; அரணம்
பலகுலாம் படைசெய நெடுநிலை மாடம்
பருவரை ஞாங்கர்வெண் டிங்கள்

இலைகுலாம் பதணத்(து) இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத்(து) இவர்க்கே.

16. Thanjai Irāsarāseccharam

1. It is girt with many a stronghold; it is like
a huge mountain with a leafy crest; many are its
tiers, one above the other; it has many
moon-grazing mansions;
such is the shrine in Rārajājesvaram in
Thanjavūr.
Behold the divine body of its presiding deity!
It is lovely and splendorous like the sun adored by
the world.
Yes, it dazzles like a billion suns.

2. நெற்றியிற் கண்ணென் கண்ணின்நின் றகலா;
நெஞ்சினில் அஞ்சிலம்(பு) அலைக்கும்
பொற்றிரு வடிஎன் குடிமுழு தாளப்
புகுந்தன; போந்தன இல்லை;
மற்றெனக்(கு) உற(வு)என்? மறிதிரை வடவாற்
றிடுபுனல் மதகில்வாழ் முதலை
ஏற்றுநீர்க் கிடங்கில் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

2. The shrine of Rājarājesvaram in Thanjavūr is girt
with walls and a moat into which are pushed
crocodiles whose habitat is the Vadavāru
of recurring waves, by the outflowing
waters of the sluice that distributes
the river-water through channels.
Behold the eye in the forehead
of the shrine's splendorous Lord.

It parts not from the ken of my eyes.
His beautiful, grand and divine feet –
round which tinkle lovely anklets –,
rule my entire clan.
They invaded my bosom and from it will never part.
Do I have kinship with aught, other than these?

3. சடைகெழு மகுடம் தண்ணிலா விரிய
வெண்ணிலா விரிதரு தரளக்
குடைநிழல் விடைமேற் கொண்டுலாப் போதும்
குறிப்பெனோ? கோங்கிணர் அனைய
குடைகெழு நிருபர் முடியொடு முடிதேய்ந்(து)
உக்கசெஞ் சுடர்ப்படு குவையோங்(கு)
இடைகெழு மாடத்(து) இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

3. Princes whose royal umbrellas are like the clusters
of *Kongku* flowers, throng in the streets of
the walled-Thanjavūr dight with lofty mansions,
and as their crowns rub with one another
rubies aplenty fall from them
and their incarnadine radiance mantles the city.
Lo, the crescent on the matted crest of the God,
for ever, diffuses a cool luculence.
So, what may the import be of the act of the Lord
that rides an argent Bull and goes
in a procession shaded by a margaritaceous
umbrella
whence issues a silvery white lustre
like unto moonlight?

4. வாழியம் போதத்(து) அருகுபாய் விடையம்
வரிசையின் விளக்கலின் அடுத்த

சூழலம் பளிங்கின் பாசலர் ஆதிச்
சுடர்விடு மண்டலம் பொலியக்
காழகில் கமழும் மாளிகை மகளிர்
கங்குல்வாய் அங்குலி கெழும
யாழொலி சிலம்பும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

4. Shoots and leaves and the like that lie close by
are mirrored in the rows of the Vadavāru's waves.
It looks as though a crystal wall dight with
green leaves, flowers and the like, surronds the city.
For the Lord of Rājarājesvaram in Thanjāvūr city
which is girt with walls,
the fingers of damsels strum the *yāzh*
and make music during night, in their mansions
where pervades the fragrant smoke of eaglewood.

5. எவரும்மா மறைகள் எவையும்வா னவர்கள்
ஈட்டமும் தாட்டிருக் கமலத்
தவரும்மா லவனும் அறிவரும் பெருமை
அடலழல் உமிழ்தழற் பிழம்பர்
உவரிமா கடலின் ஒலிசெய்மா மறுகில்
உறுகளிற்(று) அரசினது) ஈட்டம்
இவருமால் வரைசெய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

5. Thanjavūr is girt with mountain-like walls
and in its broad streets – dinsome like
the roaring, briny ocean –,
royal elephants move about in their strength.
The puissant form of flame whence issues
the blazing radiance of the God of Rājajājesvaram,
declares His ever-unknowable greatness

unto men – whoever they be, and even
the Vedas, the throng of Devas, Brahma
seated on the stalked Lotus and Vishnu too.

6. அருளுமா றருளி ஆளுமா றாள
அடிகள்தம் அழகிய விழியும்
குருளும்வார் காதும் காட்டியான் பெற்ற
குயிலினை மயல்செய்வது) அழகோ?
தரளவான் குன்றில் தண்நிலா ஒளியும்
தருகுவால் பெருகுவான் செருவில்
இருளெலாங் கிழியும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

6. From the huge and hill-like heaps of pearls
in the broad streets of Thanjāvūr, emerge
cool rays like unto the moon's, and totally rout
the murk.
The God of its sacred shrine Rājarājesvaram
duly dispenses grace to His devotees and thus,
even thus, rules them as their chief.
Does it become Him to bewilder my daughter
whose voice is sweet as the *kuyil's*,
by His beauteous eyes and long ears whose lobes
are decked with scrolls of palm-leaf.

7. தனிப்பெருந் தாமே முழுதுறப் பிறப்பின்
தளிர்இறப்(பு) இலைஉதிர்(வு) என்றால்
நினைப்பருந் தம்பாற் சேறலின் றேனும்
நெஞ்சிடிந் துருகுவது) என்னோ?
சுனைப்பெருங் கலங்கற் பொய்கையங் கழுநீர்ச்
சூழல்மா ளிகைசுடர் வீசும்
எனைப்பெரு மணஞ்செய் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

7. In the walled-city of Thanjāvūr damsels sport
in the streams; *Kazhunēla* flowers, burgeoning
bright in *poikai*-s, waft their fragrance by which
the bright and beautiful mansions
get exceedingly perfumed.
The glorious God of Rājajājesvaram of peerless
magnificence is omnipresent.
With our discriminating intellect which deems
the advent of sweet and tender shoots, as birth,
and the fall of leaves, as death,
He is not to be contemplated and gained.
Yet, wherefore doth our bosom thaw,
distressed by the inability to behold Him?

8. பன்நெடுங் காலம் பணிசெய்து பழையோர்
தாம்பலர் ஏம்பலித் திருக்க
என்நெடுங் கோயில் நெஞ்சுவீற் றிருந்த
எளிமையை என்றும்நான் மறக்கேன்;
மின்னெடும் புருவத்(து) இளமயில் அனையார்
விலங்கல்செய் நாடக சாலை
இன்நடம் பயிலும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

8. In the walled-city of Thanjāvūr are hill-like forums
where long-browed and fulgurant lasses,
like unto young peafowls, practise dancing;
To the God of Rājarājesvaram, a good many
tralaticious devotee has been
rendering service over a long, long time;
these stand distressed unable to behold Him.
Lo, I can never forget Him – the One of easy access–,
who is enthroned in my bosom,
deeming it to be a lofty and sublime shrine.

9. மங்குல்சூழ் போதின் ஒழிவற நிறைந்து
வஞ்சகர் நெஞ்சகத்(து) ஒளிப்பார்;
அங்கழல் சுடராம் அவர்க்கிள வேனல்
அலர்கதிர் அனையவா ழியரோ!
பொங்கெழில் திருநீ(று) அழிபொசி வனப்பில்
புனல்துளும்(பு) அவிர்சடை மொழுப்பர்;
எங்களுக்(கு) இனியர்; இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

9. The God abides in Rājarājesvaram at walled-Thanjāvūr;
In His matted crest is cool Ganga whence water spills;
so His beauteous holy ash spreads everywhere
in perfect pulchritude.
He is sweet to us; He abides veiled in the bosoms
of the deceitful ones like the sun present
everywhere, but concealed by clouds.
In the hearts of loving devotees which blaze with
bright radiance, He abides like
the aestival sun splendorous.

10. தனியர்எத் தனையொ ராயிர வருமாம்
தன்மையா என்வயத் தினராம்
கனியரத் தருதீங் கரும்பர்வெண் புரிநூற்
கட்டியர் அட்டஆர் அமிர்தர்
புனிதர்பொற் கழலர் புரிசடா மகுடர்
புண்ணியர் பொய்யிலா மெய்யர்க்(கு)
இனியர்எத் தனையும் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவர்க்கே.

10. The God of Rājarājesvaram in walled Thanjāvūr
is beyond compare; He can eke manifest
in a billion forms.

He is like the fruit to which I am, as of right, entitled.
He is like a sweetcane of exceeding sweetness;
He wears the twisted and silvery sacred thread;
He is the Holy One who is adorned with auric anklets;
His crown is formed of matted strands of hair;
He is the righteous One who is sweet to the true ones
free from falsehood and falsity.

11. சரளமந் தார சண்பக வகுள
சந்தன நந்தன வனத்தின்
இருள்விரி மொழுப்பின் இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசரா சேச்சரத் திவரை
அருமருந்(து) அருந்தி அல்லல்தீர் கருவூர்
அறைந்த சொல் மாலைஈ ரைந்தின்
பொருள்மருந்(து) உடையோர் சிவபதம் என்னும்
பொன்நெடுங் குன்றுடை யோரே.

11. The gardens in the walled-city of Thanjāvūr are
imbrowned with the dense shade of such trees as
saralam, mantāram, shanbagam, vakulam and
santanam.
On the God of Rājarājesvaram, Karuvūran who lives
freed from maladies, for a long, long time,
he, having consumed *Kāya-kalpa,*
has sung a glorious decad – a verse garland
expressive of His praise.
They that treasure this elixir in their consciousness
are those that have gained the beatitude
of eventually abiding at Kailās,
the lofty Mount of Gold.

17. திருவிடைமருதூர்

பண்–பஞ்சமம்

1. வெய்யசெஞ் சோதி மண்டலம் பொலிய
வீங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
பையசெம் பாந்தள் பருமணி உமிழ்ந்து
பாவியேன் காதல்செய் காதில்
ஐயசெம் பொற்றோட் டவிர்சடை மொழுப்பின்
அழிவழ கியதிரு நீற்று
மையசெங் கண்டத் தண்டவா னவர்கோன்
மருவிடம் திருவிடை மருதே.

17. Tiruvidaimarudūr

1. In the ear of my, the sinner's, beloved God
is a *todu*, auric and ruddy, like the great ruby
spat out by the fiery snake during dead of night;
His beauteous holy ash is wet with the ooze
of the Ganga on His bright matted crest;
In the ruddy neck of Him who blazes like
the great *Surya-mandala* is a dark patch.
The dwelling shrine of the Sovereign of all
the celestial Devas is, indeed,
Tiruvaidaimarudu.

2. இந்திர லோக முழுவதும் பணிகேட்(டு)
இணையடி தொழுதெழத் தாம்போய்
ஐந்தலை நாகம் மேகலை அரையா
அகந்தொறும் பலிதிரி அடிகள்
தந்திரி வீணை கீதமும் பாடச்
சாதிகின் னரங்கலந்(து) ஒலிப்ப
மந்திர கீதந் தீங்குழல் எங்கும்
மருவிடம் திருவிடை மருதே.

2. While the entire *Indra-loka* bows at His feet twain
and rises up awaiting His behest,
the great One, cinctured with the cingulam
of the five-headed serpent, goes about
from door to door, seeking alms.
The orchestration of the stringed Vina,
accompanied by the blending music
of the genuine *Kinnaram*, the hymns
of the Vedas of rhythmic mantras
as well as the melodious fluten notes,
pervades everywhere in Tiruvidaimarudu.

3. பனிபடு மதியம் பயில்கொழுந் தன்ன
பல்லவம் வல்லியென்(று) இங்ஙன்
வினைபடு கனகம் போலயா வையுமாய்
வீங்குலக(கு) ஒழிவற நிறைந்து
துனிபடு கலவி மலைமக ளுடனாய்த்
தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தென்
மனனிடை அணுகி நுணுகியுள் கலந்தோன்
மருவிடம் திருவிடை மருதே.

3. Like gold from which are made the various forms
of the cool crescent, the tender leaf, the creeper
and the like, He is the One who is all;
He pervades absolutely the whole world.
He is the One who has union with Himavant's Daughter,
to which spice is added by Her bouderie.
Even He, during midnight when all beings
are asleep, neared my *manam* and subtly
dissolved into myself.
His dwelling shrine is Tiruvidaimarudu.

4. அணியுமிழ் சோதி மணியினுள் கலந்தாங்(கு)
அடியனேன் உள்கலந்(து) அடியேன்
பணிமகிழ்ந் தருளும் அரிவைபா கத்தன்
படர்சடை விடம்மிடற்(று) அடிகள்
துணியுமிழ் ஆடை அரையிலோ ராடை
சுடர்உமிழ் தரஅதன் அருகே
மணியுமிழ் நாகம் அணியுமிழ்ந்(து) இமைப்ப
மருவிடம் திருவிடை மருதே.

4. Like unto the absolute pervasion of
beautiful lustre in the ruby, is His
pervasion in me – His servitor.
He who is concorporate with His Woman,
is pleased with my servitorship.
He is the great One of spreading matted hair
whose neck is tinct with a patch of venom.
His clothing is jejune; a bright vestment
covers His waist over which He wears
as a cingulam a ruby-spitting snake.
His dwelling shrine is indeed Tiruvidaimarudu.

5. பந்தமும் பிரிவும் தெரிபொருட் பனுவல்
படிவழி சென்று சென்றேறிச்
சிந்தையுந் தானும் கலந்ததோர் கலவி
தெரியினும் தெரிவுறா வண்ணம்
எந்தையுந் தாயும் யானும்என்(று) இங்ஙன்
எண்ணில்பல் லூழிகள் உடனாய்
வந்தணுகாது நுணுகியுள் கலந்தோன்
மருவிடம் திருவிடை மருதே.

5. I have for a long, long time scrutinized
the texts on *pāsam* and liberation therefrom,
and gained the spiritual ascent.

I have come by the inscrutable at-one-ment
with Him.
As father, mother and my own self, He stood
over many aeons, one with me and different
from me.
He has subtly blended with me, remaining apart.
Lo, His dwelling shrine is, indeed, Tiruvidaimarudu.

6. எரிதரு கரிகாட் டிடுபிணம் நிணமுண்(டு)
ஏப்பமிட்(டு) இலங்கெயிற்(று) அழல்வாய்த்
துருகழல் நெடும்பேய்க் கணம்எழுந் தாடும்
தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தே
அருள்புரி முறுவல் முகில்நிலா எறிப்ப
அந்திபோன்(று) ஒளிர்திரு மேனி
வரியர(வு) ஆட ஆடுமெம் பெருமான்
மருவிடம் திருவிடை மருதே.

6. Eating the fat of the cadavers interred
in the charnel-house of the crematory,
the ghouls of bright teeth, belch and with
their fire-breathing mouths agape,
run in quest of carcases.
Even as the ghoul-throngs jump and dance
during the densely dark midnight,
He on whose divine body, ruddy like
the crepuscular sky, as streaked snakes dance,
He dances, the while His graceful smile
sheds moon-like radiance.
Lo, our God is enshrined in Tiruvidaimarudu.

7. எழிலையாழ் செய்கைப் பசுங்கலன் விசும்பின்
இன்துளி படநனைந்(து) உருகி
அழலையாழ் புருவம் புனலொடும் கிடந்தாங்(கு)
ஆதனேன் மாதரார் கலவித்

தொழிலைஆழ் நெஞ்சம் இடர்படா வண்ணம்
　　தூங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
மழலையாழ் சிலம்ப வந்து அகம் புகுந்தோன்
　　மருவிடம் திருவிடை மருதே.

7. The beautifully crafted fresh pot when drenched
　　by the rain-drops from the sky, dissolves;
　　when baked in fire it remains undamaged,
　　though immersed in water.
To averruncate the indulgence of my foolish
　　heart in the union of women and thus suffer
　　troubles,
He, in the densely dark midnight, made His
　　advent, accompanied by the lovely
　　music of the *yāzh* and entered me.
Lo, He is entempled in Tiruvidaimarudu.

8. வையவாம் பெற்றம் பெற்றம்ஏறு உடையார்
　　மாதவர் காதல்வைத் தென்னை
வெய்யவாம் செந்தீப் பட்டஇட் டிகைபோல்
　　விழுமியோன் முன்புபின்பு என்கோ
நொய்யவா றென்ன வந்துள்வீற் றிருந்த
　　நூறுநூ றாயிர கோடி
மையவாங் கண்டத்து அண்டவா னவர்கோன்
　　மருவிடம் திருவிடை மருதே.

8. The God whose mount is the hay-eating Bull beautiful,
　　had me poised in the love of great *tapaswis*.
Making me lofty and durable like the brick
　　burnt in the fierce fire, He abides in me with ease.
He whose neck is dark is the God of the Devas
　　inhabiting the million planets.
Did His abidance in me take place long, long ago
　　Or much later? (Indeed He is ever with me.)
It is at Tiruvidaimarudu He is enshrined.

9. கலங்கலம் பொய்கைப் புனற்றெளி விடத்துக்
கலந்தமண் ணிடைக்கிடந் தாங்கு
நலங்கலந்(து) அடியேன் சிந்தையுட் புகுந்த
நம்பனே! வம்பனே னுடைய
புலங்கலந் தவனே! என்றுநின்(று) உருகிப்
புலம்புவார் அவம்புகார்; அருவி
மலங்கலங் கண்ணிற் கண்மணி அனையான்
மருவிடம் திருவிடை மருதே.

9. Like the mud of the goodly *poikai*, treated with
clearing nuts getting lucid, the while
the mud settles in the bottom of the pool,
You through Your grace cure Your devotees
who meltingly hail you aloud thus:
"O the supremely desirable One
that entered my *chinta*!
O One that pervades the knowledge
of Your newly-become servitor!"
These stand proof against waste;
from their eyes cascade tears.
He who is like the pupil of the eyes
of such servitors is entempled in
Tiruvidaimarudu.

10. ஒருங்கிருங் கண்ணின் எண்ணில்புன் மாக்கள்
உறங்கிருள் நடுநல்யா மத்தோர்
கருங்கண்நின்(று) இமைக்கும் செழுஞ்சுடர் விளக்கம்
கலந்தெனக் கலந்துணர் கருவூர்
தருங்கரும் பனைய தீந்தமிழ் மாலை
தடம்பொழில் மருதயாழ் உதிப்ப
வருங்கருங் கண்டத்(து) அண்டவா னவர்கோன்
மருவிடம் திருவிடை மருதே.

10. When the eyes of a good many shut in sleep
during the densely-dark midnight
the eyes of only one seer are awake;
then merges into his eyes the red-rayed light.
Even so, Siva's grace descended on him
of Karuvūr and enlightened him.
When he sings his verse-garland in a stately garden
accompanied by the *maruda-yāzh*,
the Blue-throated One – the God of
the Devas abiding in all the worlds,
makes His advent.
It is He who is entempled in Tiruvidaimarudur.

பூந்துருத்தி நம்பி காடநம்பி அருளிய திருவிசைப்பா
18. திருவாரூர்

பண்–பஞ்சமம்

1. கைக்குவான் முத்தின் சரிவளை பெய்து
கழுத்திலோர் தனிவடங் கட்டி
முக்கண்நா யகராய்ப் பவனிபோந்(து) இங்ஙன்
முரிவதோர் முரிவுமை அளவும்
தக்கசீர்க் கங்கை அளவுமன்(று) என்னோ?
தம்மொருப் பாடுஉல கதன்மேல்
மிக்கசீ ராரூர் ஆதியாய் வீதி
விடங்கராய் நடம்குலா வினரே.

The Tiruvisaippa of Pūnthurutthi Nampi Kāda Nampi
18. Tiruvārūr

1. Wearing bracelets of white pearls and a peerless garland
on the neck, He, the Triple-eyed, the Primal Lord
of Tiruvārūr, goes in a procession dancing.
He is Veeti Vitangkan.

The way He bends in curves during His dance is
impossible of emulation by Uma
or the right glorious Ganga.
What may the raison d'tre be for the enactment
of His *Ajapa* Dance?

2. பத்தியாய் உணர்வோர் அருளைவாய் மடுத்துப்
பருகுதோறு) அமுதமொத் தவர்க்கே
தித்தியா இருக்கும் தேவர்காள்! இவர்தம்
திருவுரு இருந்தவா பாரீர்;
சத்தியாய்ச் சிவமாய் உலகெலாம் படைத்த
தனிமுழு முதலுமாய் அதற்கோர்
வித்துமாய் ஆரூர் ஆதியாய் வீதி
விடங்கராய் நடம்குலா வினரே.

2. O Devas! They that contemplate His bhakti quaff
His grace; as they so quaff, He bestows
on them nectarean relish.
Behold His form divine!
Our God, as Sakti and Siva, evolved the worlds;
He is the Primal Ens; He is the Seed –
the Womb-of-all.
The Primal Lord of Tiruvārūr, as Vēti-Vitangkan,
enacts His *Ajapa* Dance, in the streets of Ārūr.

19. கோயில்

பண்–சாளரபாணி

1. முத்து வயிரமணி மாணிக்க மாலைகண்மேல்
தொத்து மிளிர்வனபோல் தூண்டு விளக்கேய்ப்ப
எத்திசையும் வானவர்கள் ஏத்தும் எழில்தில்லை
அத்தனுக்கும் அம்பலமே ஆடரங்கம் ஆயிற்றே.

19. Koyil

1. Like the light of flower-bunches over
   the chains strung with the gems
   of pearl, diamond and ruby,
and like the light of the induced lamp
   is the effulgence of the Ambalam
   at the beautiful Tillai hailed by
   the celestials in all the directions.
It is indeed the Forum where our Father dances.

2. கடியார் கணம்புல்லர் கண்ணப்பர் என்றுன்
அடியார் அமருலகம் ஆளநீ ஆளாதே
முடியாமுத் தீவேள்வி மூவாயி ரவரொடும்
குடிவாழ்க்கை கொண்டுநீ குலாவிக்கூத் தாடினையே.

2. Glorious Kanampullar and Kannappar –
   Your servitors –, rule over the celestial world.
Giving up such ruling, You choose to abide with
   the Three Thousand that perform sacrifices
   by fostering the triple fire,
   and enact Your dance in delight.

3. அல்லியம் பூம்பழனத்(து) ஆமூர்நா வுக்கரசைச்
செல்ல நெறிவகுத்த சேவகனே! தென்தில்லைக்
கொல்லை விடையேறி! கூத்தா(டு) அரங்காகச்
செல்வம் நிறைந்தசிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே.

3. O Hero, You revealed the way to be trodden
   by Nāvukkarasu of Āmūr, dight with
   fields where inner-petalled flowers flourish.
O Dancer whose mount is the Bull of *marudam*!
For enacting Your dance You arrived at
   the Citrambalam of exceeding opulence.

4. எம்பந்த வல்வினைநோய் தீர்த்திட்டு எமையாளும்
சம்பந்தன் காழியர்கோன் தன்னையும்ஆட் கொண்டருளி
அம்புந்து கண்ணாளுந் தானும் அணிதில்லைச்
செம்பொன்செய் அம்பலமே சேர்ந்திருக்கை ஆயிற்றே.

4. You have cured us of our fierce and binding
malady of *Karma*; You rule us.
Eke did You enslave Gnānasambandhan,
the Prince of Kāzhi, whom we serve.
Unto You and to Her whose eyes are sharp
as arrow, the auric Ambalam at ornate
Tillai, has become the dwelling shrine.

5. களையா உடலோடு சேரமான் ஆரூரன்
விளையா மதமாறா வெள்ளானை மேல்கொள்ள
முளையா மதிசூடி! மூவா யிரவரொடும்
அளையா விளையாடும் அம்பலம்நின் ஆடரங்கே.

5. Borne by a steed and the musty *Vellānai,*
Ceramān and Ārūran were translated;
O Wearer of the sprout-like crescent!
You are companied with the Three Thousand.
Your dancing Forum is the Ambalam.

6. அகலோக மெல்லாம் அடியவர்கள் தற்சூழப்
புகலோக முண்டென்று புகுமிடம்நீ தேடாதே
புவலோக நெறிபடைத்த புண்ணியங்கள் நண்ணியசீர்ச்
சிவலோகம் ஆவதுவுந் தில்லைச்சிற் றம்பலமே.

6. You canst not think of a different world
to abide; Your servitors the world over,
who have gained *punya*-s that entitle them

to abide at the celestial worlds,
stand surrounding You at Tillai.
So, Tillaicchitrambalam itself stands
transmuted into Siva-loka.

7. களகமணி மாடம் சூளிகைசூழ் மாளிகைமேல்
அளகமதி நுதலார் ஆயிழையார் போற்றிசைப்ப
ஒளிகொண்ட மாமணிகள் ஓங்கிருளை ஆங்ககற்றும்
தெளிகொண்ட தில்லைச்சிற் றம்பலமே சேர்ந்தனையே.

7. In the mansions in whose roof tops awash
with the white paste are moon-lit terraces,
where the bejewelled damsels of crescent-like
foreheads and lovely coiffures, sing Your
praises.
Their great gems chase away the mounting murk.
Such is luculent Tillai at the Ambalam
to which You arrived (to enact Your dance).

8. பாடகமும் நூபுரமும் பல்சிலம்பும் பேர்ந்தொலிப்பச்
சூடகக்கை நல்லார் தொழுதேத்தத் தொல்லுலகில்
நாடகத்தின் கூத்தை நவிற்றுமவர் நாடோறும்
ஆடகத்தால் மேய்ந்தமைந்த அம்பலம்நின் ஆடரங்கே.

8. With their *pātakam, nūpuram* and *cilampu* making
orchestrated music, the bangled belles
adore and hail You.
In this hoary world – Your stage –, O God,
You enact the play by entia.
Lo, the Ambalam roofed of finest gold
is indeed Your dancing stage.

9. உருவத்(து) எரியுருவாய் ஊழிதோ றெத்தனையும்
பரவிக் கிடந்தயனும் மாலும் பணிந்தேத்த
இரவிக்கு நேராகி ஏய்ந்திலங்கு மாளிகைசூழ்ந்(து)
அரவிக்கும் அம்பலமே ஆடரங்கம் ஆயிற்றே.

9. When You stood as a column of flame
of spreading radiance, Brahma and Vishnu,
unable to behold You for aeons, paid You
obeisance and hailed You.
The Ambalam girt with sun-bright mansions
resounding with the chanting of Hara, Hara!
has verily become Your dancing forum.

10. சேடர் உறைதில்லைச் சிற்றம் பலத்தான்தன்
ஆடல் அதிசயத்தை ஆங்கறிந்து பூந்துருத்திக்
காடன் தமிழ்மாலை பத்தும் கருத்தறிந்து
பாடும் இவைவல்லார் பற்றுநிலை பற்றுவரே.

10. Pūnthurutthi-k-Kādan has sung this
verse garland of ten Tamil hymns,
in conscious admiration of the marvellous dance
of the Lord of Citrambalam at Tillai that is
the habitat of bhaktas.
They that are valiant to sing these, alive to their import,
will come by what ought to be come by.

கண்டராதித்தர் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா
20. கோயில்

பண்-பஞ்சமம்

1. மின்னாருருவம் மேல்விளங்க
வெண்கொடிமா ளிகைசூழப்
பொன்னார்குன்றம் ஒன்றுவந்து
நின்றது போலுமென்னாத்

தென்னாவென்று வண்டுபாடும்
தென்தில்லை யம்பலத்துள்
என்னாரமுதை எங்கள் கோவை
என்றுகொல் எய்துவதே?

The Tiruvisaippa of Gandarātitthar
20. Koyil

1. On the moon-lit terraces are beheld fulgurant
damsels, while streamers fly around
mansions which gird the beautiful Tillai.
It looks as though an auric hill has settled there.
In the Ambalam where chafers hum the musical
vocable '*Tenna*', is enshrined my Nectar.
Oh for the day when I will reach Him!

2. ஓவாமுத்தீ அஞ்சுவேள்வி
ஆறங்க நான்மறையோர்
ஆவேபடுப்பார் அந்தணாளர்
ஆகுதி வேட்டுயர்வார்
மூவாயிரவர் தங்களோடு
முன்அரங்கு(கு) ஏறிநின்ற
கோவே!உன்றன் கூத்துக்காணக்
கூடுவ தென்றுகொலோ?

2. Quenchless is the triple fire of their pentad
of *yāgas*; they duly cultivate the Vedas
and the six Angas; these three thousand perform
gomeda-yāga; they grow lofty thanks to their
offering of oblations.
You, the Sovereign, of yore, in the presence of these
and Patanjali ascended the Ambalam.
Oh for the day when I will witness Your dance?

3. முத்தீயாளர் நான்மறையர்
மூவாயிர வர்நின்னோடு
ஒத்தேவாழும் தன்மையாளர்
ஓதிய நான்மறையைத்
தெத்தேயென்று வண்டுபாடும்
தென்தில்லை அம்பலத்துள்
அத்தா!உன்றன் ஆடல்காண
அணைவதும் என்றுகொலோ?

3. They are the fosterers of the triple fire;
they are versed in the Vedas; they are
the three thousand; they live conforming
to Your way which they divine.
The chafers hum *'tetthe'* and sing
the Vedas chanted by the three thousand.
O Father abiding in beautiful Tillai Ambalam,
when will I reach it to behold Your dance?

4. மானைப்புரையும் மடமென்நோக்கி
மாமலை யாளோடும்
ஆனைஞ்சாடும் சென்னிமேலோர்
அம்புலி சூடுமரன்
தேனைப்பாலைத் தில்லைமல்கு
செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கோனைஞானக் கொழுந்துதன்னைக்
கூடுவது என்றுகொலோ?

4. He is concorporate with Her whose soft
looks are like unto those of an antelope's.
On His head bathed in *pancha-kavya,*
He, who is Hara, wears a crescent.
He is the King of the auric and ruddy Ambalam
at Tillai; He who is the *Kozhuntu* of Gnosis,

is sweet like milk and honey.
Oh for the day when I will be oned with Him!

5. களிவானுலகிற் கங்கைநங்கை
காதலனே! அருளென்று
ஒளிமால்முன்னே வரங்கிடக்க
உன்னடியார்க் கருளும்
தெளிவாரமுதே! தில்லைமல்கு
செம்பொனின் அம்பலத்துள்
ஒளிவான்சுடரே! உன்னைநாயேன்
உறுவதும் என்று கொலோ?

5. O the beloved Lord of the happy celestial Ganga!
O the lucid Nectar, when the handsome Vishnu
beseeched You to grace him, You but
graced Your servitors!
O the light of the Empyrean abiding at the auric
and ruddy Ambalam at Tillai!
Oh for the day when I, the cur, will gain You!

6. பாரோர்முழுதும் வந்திறைஞ்சப்
பதஞ்சலிக்(கு) ஆட்டுகந்தான்
வாரார்முலையாள் மங்கைபங்கன்
மாமறையோர் வணங்கச்
சீரான்மல்கு தில்லைச் செம்பொன்
அம்பலத் தாடுகின்ற
காரார்மிடற்றுஎங் கண்டனாரைக்
காண்பதும் என்றுகொலோ?

6. When the people of the whole world adored You,
You but undertook to dance for Patanjali.
You are concorporate with Your Consort whose
breasts are covered by a breast-band.

Adored by the lofty Brahmins, You dance
in the auric and ruddy Ambalam
at grace-abounding Tillai.
Oh for the day when I will behold You –
the One whose throat is densely dark!

7. இலையார்கதிர்வேல் இலங்கைவேந்தன்
இருபது தோளும்இற
மலைதானெடுத்த மற்றவற்கு
வாளொடு நாள்கொடுத்தான்
சிலையால்புரமூன்று எய்தவில்லி
செம்பொனின் அம்பலத்துக்
கலையார்மறிபொற் கையினானைக்
காண்பதும் என்று கொலோ?

7. He crushed the twenty shoulders of the Lanka's King
who was armed with a bright and leafy spear;
later He blessed him with a sword and a life
enuring for many millions of days.
He is the Hunter who with His bow smote Tiripura.
He is enshrined in the auric and ruddy Ambalam
holding in His comely hand an antlered fawn.
Oh for the day when I will behold Him!

8. வெங்கோல் வேந்தன் தென்னன்நாடும்
ஈழமுங் கொண்டதிறல்
செங்கோற்சோழன் கோழிவேந்தன்
செம்பியன் பொன்னணிந்த
அங்கோல்வளையார் பாடியாடும்
அணிதில்லை அம்பலத்துள்
எங்கோன்ஈசன் எம்மிறையை
என்றுகொல் எய்துவதே!

8. It was the Chola King of Kozhi, the wielder of
the just sceptre who captured the Pāndya
Kingdom ruled by the unjust King
and also the country of Lanka.
Again it was a Chola by whom the Ambalam
in the ornate Tillai, was roofed of gold.
It is there the beautifully-bejewelled belles
sing and dance.
Lo, when will I reach Him – my King,
my deity and my God?

9. நெடியானோடு நான்முகனும்
வானவரும் நெருங்கி
முடியான்முடிகள் மோதிஉக்க
முழுமணி யின்திரளை
அடியார் அலகி னால்திரட்டும்
அணிதில்லை அம்பலத்துக்
கடியார்கொன்றை மாலையானைக்
காண்பதும்என் றுகொலோ?

9. As the tall Vishnu, the Four-faced and the Devas
throng in the Ambalam, the gems
of their colliding crowns get scattered which
the servitors sweep away.
Oh, for the day when I will behold the Dancer
adorned with *kondrai* garlands
at the Ambalam in the ornate Tillai?

10. சீரான்மல்கு தில்லைச்செம்பொன்
அம்பலத் தாடிதன்னைக்
காரார்சோலைக் கோழிவேந்தன்
தஞ்சையர் கோன்கலந்த

ஆராஇன்சொற் கண்டராதித்தன்
அருந்தமிழ் மாலைவல்லார்
பேராவுலகிற் பெருமையோடும்
பேரின்பம் எய்துவரே.

10. Kandarātitthan, the monarch of Thanjāvūr
and Kozhi which is girt with cloud-grazing
gardens, has, with nectarean vocables
sung on the Dancer of auric and ruddy
Ambalam at ornate Tillai.
They that are valiant in his verse-garland
will revel gloriously in bliss in Siva's Heaven
from which they will never part.

வேணாட்டடிகள் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா
21. கோயில்

பண்-புறநீர்மை

1. துச்சான செய்திடினும்
பொறுப்பரன்றே ஆளுகப்பார்;
கைச்சாலுஞ் சிறுகதலி
இலைவேம்புங் கறிகொள்வார்;
எச்சார்வும் இல்லாமை
நீயறிந்தும் எனதுபணி
நச்சாய்காண்; திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே!

The Tiruvisaippa of Venāttu Adikall
21. Koyil

1. They that are kind to their servants forgive
their bad deeds.
For cooking curry, very tender and acerbic
bananas and tender margosa leaves are used.

I have prop none other than You; this You know.
Yet, O You, the supremely desirable One
that dances in sacred Tillai, love not my service.

2. 'தம்பானை சாய்ப்பற்றார்'
என்னும் முதுசொல்லும்
எம்போல்வார்க்(கு) இல்லாமை
என்னளவே அறிந்தொழிந்தேன்
வம்பானார் பணிஉகத்தி;
வழியடியேன் தொழிலிறையும்
நம்பாய்காண்; திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே!

2. O the supremely desirable One that dances
in the sacred Tillai!
The adage that says that no one will hold a pot
topsyturvy to secure water, applies not to
us and people like us;
this I have learnt by experience.
You who desire the service of the new devotees,
not a whit, like, my – Your traditional servitor's,
service.

3. பொசியாதோ கீழ்க்கொம்பு
நிறைகுளமென் றதுபோலத்
திசைநோக்கிப் பேழ்கணித்துச்
சிவபெருமான் ஓஎனினும்
இசையானால் என்திறத்தும்
எனையுடையாள் உரையாடாள்;
நசையானேன்; திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே!

3. O the supremely desirable One that dances
in the sacred Tillai!
Will not the water of the pool brimful, ooze towards
the tree growing in a depression close to it?
Conforming to this dictum, even when I, facing
His direction with my distressed eyes, cry aloud:
"O God Siva, save me!" He is unmoved.
Even Uma who owns me utters not a word
on my behalf.
Lo, I am the one of unfulfilled longing.

4. ஆயாத சமயங்கள்
அவரவர்கள் முன்பென்னை
நோயோடு பிணிநலிய
இருக்கின்ற அதனாலே
பேயாவித் தொழும்பனைத்தம்
பிரான் இகழும் என்பித்தாய்
நாயேனைத் திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே!

4. O the supremely desirable One that dances
in the sacred Tillai!
Since, malady-ridden and enervated, I am
amidst them of alien faiths which bear not
scrutiny, You have caused men thus
to declare: "This slave is but a ghoul;
so does he stand ignored by His ruler."
I, the cur, thus stand disgraced and exposed to derision.

5. நின்றுநினைந்(து) இருந்துகிடந்(து)
எழுந்துதொழும் தொழும்பனேன்
ஒன்றியொரு கால்நினையா(து)
இருந்தாலும் இருக்கவொட்டாய்

கன்றுபிரி கற்றாப்போல்
    கதறுவித்தி; வரவுநில்லாய்
நன்றிதுவோ? திருத்தில்லை
    நடம்பயிலும் நம்பானே!

5. O the supremely desirable One that dances
    in the sacred Tillai!
I, Your servitor, adore You while standing, sitting,
    lying or rising, ever thinking on You.
If even once I contemplate You not, You suffer it
    not, by causing me to cry aloud, like the cow
    parted from its recently-delivered calf.
Yet You do not present Yourself before me.
    Does this become You?

6. படுமதமும் இடவயிறும்
    உடையகளி றுடையபிரான்!
அடியறிய உணர்த்துவதும்
    அகத்தியனுக் கோத்தன்றே;
இடுவதுபுல் ஓரெருதுக்(கு)
    ஒன்றினுக்கு வையிடுதல்
நடுவிதுவோ? திருத்தில்லை
    நடம்பயிலும் நம்பானே!

6. O the supremely desirable One that dances
    in the sacred Tillai!
You are the Father of the pot-bellied
    and must-exuding Vināyaka.
To come by Your grace, You imparted
    the Vedas to Agastya.
Lo, You offer grass to one bull and hay to another.
Does this bespeak Your impartiality?

7. மண்ணோடு விண்ணளவும்
மனிதரொடு வானவர்க்கும்
கண்ணாவாய்; கண்ணாகாது
ஒழிதலும்நான் மிகக்கலங்கி
அண்ணாவோ என்றண்ணாந்து
அலமந்து விளித்தாலும்
நண்ணாயால்; திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே!

7. O the supremely desirable One that dances
in the sacred Tillai!
From earth to the celestial world and from men
to Devas, You are the support unto all.
When You cease to be such for me,
and when I, all-bewildered, look up
and address You as the One unapproachable,
You deign not to come close to me.
What may the reason be, for this?

8. வாடாவாய் நாப்பிதற்றி
உனைநினைந்து நெஞ்சுருகி
வீடாஞ்செய் குற்றேவல்
எற்றேமற் றிதுபொய்யில்
கூடாமே கைவந்து
குறுகுமா றியான்உன்னை
நாடாயால் திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே!

8. O the supremely desirable One that dances
in the sacred Tillai!
Heart-meltingly I think on You and in sorrow
on Your multifoliate greatness.

Is there a greater means to gain deliverance
than my humble service?
Let not my service get flawed;
do grace me to reach and gain You.

9. வாளாமால் அயன்வீழ்ந்து
காண்பரிய மாண்பிதனைத்
தோளாரக் கையாரத்
துணையாரத் தொழுதாலும்
ஆளோநீ யுடையதுவும்
அடியேன்உன் தாள்சேரும்
நாளேதோ? திருத்தில்லை
நடம்பயிலும் நம்பானே!

9. O the supremely desirable One that dances
in the sacred Tillai!
Vishnu and Brahma did not worship You.
Later, in total adoration of Your feet twain,
they held above their heads their folded hands
to behold Your person – well-nigh impossible to
behold.

Lo, will You reckon poor me as Your slave?
Oh for the day when I will be oned with You!

10. பாவார்ந்த தமிழ்மாலை
பத்தரடித் தொண்டன்எடுத்(து)
ஓவாதே அழைக்கின்றான்
என்றருளின் நன்றுமிகத்
தேவே!தென் திருத்தில்லைக்
கூத்தா! நாயடியேன்
சாவாயும் நினைக்காண்டல்
இனியுனக்குத் தடுப்பரிதே.

10. O God, If You grace me, convinced that I,
the servitor of the feet of *bhaktas,*
ceaselessly hail You with psalms of Tamil,
rich in poesy, it will spell good.
Be it known that even You cannot prevent my
dharsan of You at the hour of my death.

திருவாலியமுதனார் அருளிய திருவிசைப்பா
22. கோயில்

பண்-பஞ்சமம்

1. மையல்மாதொரு கூறன்மால்விடை
ஏறிமான்மறியேந்தியதடங்
கையன்கார்புரை யுங்கறைக்
கண்டன் கனல்மழு வான்
ஐயன்ஆரழ லாடுவான் அணி
நீர்வயல்தில்லை யம்பலத்தான்
செய்யபாதம் வந்தென்
சிந்தையுள்ளிடங் கொண்டனவே.

Tiruvāliyamuthanār's Tiruvisaippa
22. Koyil

1. He is entempled in the Ambalam of Tillai
girt with well-watered fields.
His loving Woman is part of Him. His mount Bull
is Vishnu; His long hand holds a fawn;
His neck holds a patch of venom dark like nimbus.
He holds fire and wields *mazhu;*
He dances in the raging fire.
Lo, His roseate feet own and posses my *chinta.*

2. சலம்பொற்றாமரை தாழ்ந்தெழுந்த
தடமும்தடம்புனல் வாய்மலர் தழீஇ

அலம்பிவண் டறையும்அணி
யார்தில்லை அம்பலவன்
புலம்பிவானவர் தானவர்புகழ்ந்
தேத்தஆடும்பொற் கூத்தனார்கழல்
சிலம்புகிண் கிணியென்
சிந்தையுள்ளிடங் கொண்டனவே.

2. He is the Dancer of the Ambalam in ornate Tillai
dight with pools into which the beautiful
stalks of lotuses are firmly rooted and bees
kindle the flowers over the water and buzz.
He dances as Devas and Asuras appeal to Him,
and hail and extol Him.
Lo, the *kazhal, cilambu* and *kinkini*
of the golden Dancer indwell my *chinta*.

3. குருண்டவார்குழற் கோதைமார்குயில்
போன்மிழற்றிய கோலமாளிகை
திரண்ட தில்லைதன்னுள்
திருமல்கு சிற்றம்பலவன்
மருண்டுமாமலை யான்மகள்தொழ
ஆடுங்கூத்தன் மணிபுரைதரு
திரண்ட வான்குறங்கென்
சிந்தையுள்ளிடங் கொண்டனவே.

3. He is the Dancer of the Ambalam of accrescent
grace in Tillai abounding in beautiful mansions
where women of dark locks articulate words
sweet as the voice of *koel*.
Adored by the wonder-struck Daughter
of Himavant, He dances.
His well-rounded thighs blazing like
ruby indwell my *chinta*.

4. போழ்ந்தியானை தன்னைப்பொருப்பன்
மகளுமையச்சங் கண்டவன்
தாழ்ந்த தண்புனல்சூழ்
தடமல்கு சிற்றம்பலவன்
சூழ்ந்தபாய்புலித் தோல்மிசைத்
தொடுத்துவீக்கும் பொன்நூல் தன்னினொடு
தாழ்ந்த கச்சதன்றே
தமியேனைத் தளர்வித்ததே.

4. He flayed the skin of the tusker witnessing which
Himavant's Daughter was seized by dread.
He is of Citrambalam at Tillai girt with
pools of cool and deep water.
He wears the beautiful golden thread; His waist is
clad in the skin of a leaping tiger.
It is the cingulam that covers His waist that is
the cause of this poor one's languorousness.

5. பந்தபாச மெலாமறப்பசு
பாசம்நீக்கிய பன்முனிவரோடு
அந்தணர் வணங்கும்
அணியார்தில்லை அம்பலவன்
செந்தழல்புரை மேனியுந்திகழும்
திருவயிறும் வயிற்றினுள்
உந்திவான்சுழி என்னுள்ளத்து
உள்ளிடங் கொண்டனவே.

5. The many sages who have done away with
the binding phenomenal attachment
as well as the Tillai-Brahmins
adore Him at Tillai Ambalam.
His body blazing like ruddy fire, His bright
and beauteous belly, its comely navel
and the whorled umbilicus indwell my heart.

6. குதிரைமாவொடு தேர்பலகுவிந்(து)
ஈண்டுதில்லையுட் கொம்பனாரொடு
மதுரவாய் மொழியார்
மகிழ்ந்தேத்து சிற்றம்பலவன்
அதிரவார்கழல் வீசிநின்றழ
காநடம்பயில் கூத்தன்மேல்திகழ்
உதரபந்தனம் என்னுள்ளத்(து)
உள்ளிடங் கொண்டனவே.

6. Steeds, elephants and chariots galore crowd
the urbs of Tillai where danseuses like unto
flowery lianas and sweet-voiced songstresses
hail Him in delectation.
He dances bewitchingly in Citrambalam with
His ankleted foot upborne dinsomely in the air.
Lo, the *udara-bandanam* of the Dancer
do indwell my bosom.

7. படங்கொள்பாம்பணை யானொடுபிரமன்
பரம்பரமா! அருளென்று
தடங்கையால் தொழவுந்
தழலாடுசிற் றம்பலவன்
தடங்கைநான்குமத் தோள்களுந்
தடமார்பினிற் பூண்கள்மேற்றிசை
விடங்கொள் கண்டமன்றே
வினையேனை மெலிவித்ததே.

7. Vishnu whose bed is the hooded Snake and Brahma
hailed with their long hands and prayed
to Him thus: "O Supreme Ens, bless us."
It is He who holds the fire in His hand
and dances in the Citrambalam.

His quartet of long arms, His shoulders four,
His broad chest, His jewels thereon
and the dark patch of venom on His throat:
it is these that cause me – the Karma-ridden –,
to languish emaciated.

8. செய்யகோடுடன் கமலமலர்சூழ்தரு
தில்லைமாமறை யோர்கள் தாந்தொழ
வைய முய்யநின்று
மகிழ்ந்தாடு சிற்றம்பலவன்
செய்யவாயின் முறுவலும்திகழும்
திருக்காதும்கா தினின்மாத்திரைகளோடு
ஐய தோடுமன்றே
அடியேனையாட் கொண்டனவே.

8. Tillai is girt with (pools where) goodly chanks
and lotuses flourish.
For the weal and welfare of the world, adored by
the lofty Brahmins, the Dancer enacts
His dance in the Citrambalam.
His teeth, His ruddy lips, His comely ears and
the *todu* and the *Kuzhai* that deck those ears;
These indeed have absolutely enslaved me.

9. செற்றுவன்புரந் தீயெழச்சிலை
கோலிஆரழல் ஊட்டினானவன்
எற்றி மாமணிகள்
எறிநீர்த்தில்லை அம்பலவன்
மற்றைநாட்ட மிரண்டொடு
மலருந்திருமுக மும்முகத்தினுள்
நெற்றி நாட்டமன்றே
நெஞ்சுளேதிளைக் கின்றனவே.

9. He so bent His bow in wrath that immense
fire raged and gutted the three citadels
of the cruel ones.
He is of the Ambalam at Tillai
whose pools shore up great gems.
Besides the pair of eyes in His divine visage,
He sports the third eye in His forehead.
It is indeed these that thrive in my heart.

10. தொறுக்கள்வான்கம லமலருழக்கக்
கரும்புநற் சாறுபாய்தர
மறுக்கமாய்க் கயல்கள்
மடைபாய்தில்லை யம்பலவன்
முறுக்குவார்சிகை தன்னொடுமுகிழ்த்தஅவ்
வகத்துமொட் டொடுமத்தமும்
பிறைக்கொள் சென்னியன்றே
பிரியாதென்னுள் நின்றனவே.

10. The kine herd graze the great lotuses
in the fields; crushed by their hooves
the juice of sugarcanes gushes into the fields
where the *kayal*, affrighted, leap to the sluices.
He is of the Ambalam in Tillai.
His long and twisted matted hair on which
are buds beginning to bloom and flowers
of *umattham* and the crescent:
It is these of the five-visaged God
that abide in my heart, never parting.

11. தூவிநீரொடு பூவவைதொழு
தேத்துகையின ராகிமிக்கதோர்
ஆவிஉள் நிறுத்தி
அமர்ந்தூறிய அன்பினராய்த்

தேவர்தாந்தொழ ஆடியதில்லைக்
    கூத்தனைத்திரு வாலிசொல்லிவை
மேவ வல்லவர்கள்
    விடையானடி மேவுவரே.

Their hands strew flowers soaked in water;
    thus they hail Him; they superbly
    control their life-breath; they are devotees
    in whom love wells up.
By these and by the Devas adored,
    the God of Tillai dances.
They that are valiant in the hymns sung by
    Tiruvāli, will, for sure, gain the feet
    of Him whose mount is the Bull.

23. கோயில்

பண்-நட்டராகம்

பவளமால் வரையைப் பனிபடர்ந்
    தனையதோர் படரொளிதரு திருநீறும்
குவளைமாமலர்க் கண்ணியும் கொன்றையும்
    துன்றுபொற் குழல்திருச் சடையும்
திவளமாளிகை சூழ்தரு தில்லை
    யுள்திரு நடம்புரி கின்ற
தவள வண்ணனை நினைதொறும்
    என்மனம் தழல்மெழு(கு)ஒக் கின்றதே.

23. Koyil

Bedaubed with the white and bright Holy Ash
    is His body like a befogged coral hill;
His chaplet is of great *Kuvalai* and *Kondrai*;
Auric and curly is His lovely matted hair.

It is thus He divinely dances in Tillai
girt with effulgent mansions.
Ever and anon, when I contemplate the white-hued
One, my *manam* thaws like wax in fire.

2. ஒக்க வோட்டந்த அந்தியும்
மதியமும் அலைகடல் ஒலியோடு
நெக்கு வீழ்தரு நெஞ்சினைப்
பாய்தலும் நிறையழிந்(து) இருப்பேனைச்
செக்கர் மாளிகை சூழ்தரு
தில்லையுள் திருநடம் வகையாலே
பக்க மோட்டந்த மன்மதன்
மலர்க்கணை படுந்தொறும் அலந்தேனே.

2. After I was blessed with a *darshan* of the Dancer
in Tillai girt with rubescent mansions,
at the simultaneous advent of eventide
and the moon, which joining hands with
the din of the billowy main struck me
causing me to lose my virtue of restraint.
Then rushed to me Manmata; every time his
flowery darts hit me, I languish sore, alas.

3. அலந்து போயினேன்; அம்பலக்
கூத்தனே! அணிதில்லை நகராளீ!
சிலந்தியை "அர சாள்க" வென்(று)
அருள்செய்த தேவதே வீசனே!
உலந்தமார்க் கண்டிக் காகிஅக்
காலனை உயிர்செக வுதைகொண்ட
மலர்ந்த பாதங்கள் வனமுலை
மேலொற்ற வந்தருள் செய்யாயே.

3. I languish sore, O Dancer of the Ambalam!
O Ruler of the polis of ornate Tillai! O Mahādeva
who graced the Spider to incarnate as a king!
To save the imminent end of Mārkandeya,
You kicked Death to death.
May You, in grace, come to me and press those
flower-feet of Yours on my comely breasts.

4. அருள்செய்(து) ஆடுநல் லம்பலக்
கூத்தனே! அணிதில்லை நகராளீ!
மருள்செய்(து) என்றனை வனமுலை
பொன்பயப் பிப்பது வழக்காமோ?
திரளும் நீள்மணிக் கங்கையைத்
திருச்சடைச் சேர்த்திஅச் செய்யாளுக்(கு)
உருவம் பாகமும் ஈந்துநல்
லந்தியை ஒண்ணுதல் வைத்தோனே!

4. O gracious Dancer of the goodly Ambalam!
O Ruler of the urbs of ornate Tillai!
Does it spell good on Your part to impassion me
and cause my comely breasts turn sallow?
You hold the gem-laden flood of the Ganga
in Your matted crest; You share Your form
with the noble Uma, Your Consort.
You are, indeed the One that sports in Your
bright forehead the salvific fire.

5. வைத்த பாதங்கள் மாலவன்
காண்கிலன்; மலரவன் முடிதேடி
எய்த்து வந்திழிந்(து) இன்னமும்
துதிக்கின்றார் எழில்மறை அவற்றாலே
செய்த்தலைக் கமலம் மலர்ந்தோங்கிய
தில்லை யம்பலத் தானைப்

பத்தியாற் சென்று கண்டிட
என்மனம் பதைபதைப் பொழியாதே.

5. Vishnu could not eye Your feet You kept beyond
his reach; the one, whose seat is the Lotus,
went in quest of Your crown, grew fatigued
and came down.
These two till this day are hailing You with
the mantras of the magnificent Vedas.
You are of the Ambalam at Tillai in the fields
of which lotuses flourish loftily.
To behold You, borne by *bhakti*, my *manam*
is ever involved in angst and agony.

6. தேய்ந்து மெய்வெளுத்(து) அகம்வளைந்(து)
அரவினை அஞ்சித்தான் இருந்தேயும்
காய்ந்து வந்துவந்(து) என்றனை
வலிசெய்து கதிர்நிலா எரிதூஉம்;
ஆய்ந்த நான்மறை அந்தணர்
தில்லையுள் அம்பலத்(து) அரன்ஆடல்
வாய்ந்த மாமலர்ப் பாதங்கள்
காண்பதோர் மனத்தினை யுடையேற்கே.

6. Flower-soft are His feet who dances in the Ambalam
at Tillai where dwell Brahmins who
meticulously scrutinize the four Vedas.
His crescent is emaciated; white is its body;
it is curved and cuspate and remains in constant
dread of the snake.
Yet on me whose *manam* longs to behold His feet,
it showers its fierce rays of raging fire,
causing me undergo grief and agony.

7. உடையும் பாய்புலித் தோலும்நல்
அரவமும், உண்பதும் பலிதேர்ந்து,
விடையது ஊர்வது, மேவிடங்
கொடுவரை, ஆகிலும் என்நெஞ்சம்
மடைகொள் வாளைகள் குதிகொளும்
வயல்தில்லை அம்பலத்து அனலாடும்
உடைய கோவினை அன்றிமற்று
ஆரையும் உள்ளுவது அறியேனே.

7. He, the Sovereign, holding a *mazhu* dances
in the Ambalam at Tillai rich in fields
to which *vālai* fish repair leaping from
the sluices and thither romp.
His clothing is made up of the skin of a leaping
tiger and a cobra; His food is the alms
received by Him; His mount is but the Bull;
His dwelling place is the awesome Kailas.
Yet, other than He, I think not of any.

8. அறிவும் மிக்கநல் நாணமும்
நிறைமையும் ஆசையும் இங்குள்ள
உறவும் பெற்றநற் றாயொடு
தந்தையும் உடன்பிறந் தவரோடும்
பிரிய விட்டுனை அடைந்தனன்
ஏன்றுகொள்; பெரும்பற்றப் புலியூரின்
மறைகள் நான்குங்கொண் டந்தணர்
ஏத்தநன் மாநடம் மகிழ்வானே!

8. O One that delectably enacts the great dance
in Perumpatrappuliyūr hailed by the Brahmins
with the vocables of the four Vedas!
I have given up my acquired knowledge,
my lofty sense of shame and restraint,

my pheonomenal desires, my kin, my goodly
mother that bore me, my father and those
that were born with me.
I have come to You, choosing You alone.
Deign to accept me.

9. “வான நாடுடை மைந்தனே!”
ஓஎன்பன்; “வந்தரு ளாய்” என்பன்;
பால்நெய் ஐந்துடன் ஆடிய
படர்சடைப் பால்வண்ணனே! என்பன்;
தேன மர்பொழில் சூழ்தரு
தில்லையுள் திருநடம் புரிகின்ற
ஏன மாமணிப் பூணணி
மார்பனே! எனக்கருள் புரியாயே.

9. O One, wearing as a great gem-set jewel
the tusk of the Hog in Your chest, You enact
Your salvific dance in Tillai in the gardens
of which bees abide willingly.
I appeal to You aloud thus: “O the Puissant One
of the supernal world, come and grace me.”
Eke do I hail You thus: “Your hue is milk-white
and Your spreading matted hair receives
the ablutions of cow’s milk, ghee etcetera
that constitute the *pancha-kavya*.”
O God, deign to bless me.

10. புரியும் பொன்மதில் சூழ்தரு
தில்லையுள் பூசுரர் பலர்போற்ற
எரிய தாடும்எம் ஈசனைக்
காதலித்(து) இனையவள் மொழியாக
வரைசெய் மாமதில் மயிலையர்,
மன்னவன் மறைவல திருவாலி

பரவல் பத்திவை வல்லவர்
பரமனது அடியிணை பணிவாரே.

10. In the words of the languishing lass in deep love
with the God that dances holding fire,
in the wondrously-walled sacred Tillai,
which is hailed by the Devas on earth,
the chief of Mayilai girt with hill-like walls great –
the one well-versed in the Vedas –,
has hailed the Dancing Lord in ten hymns.
They that are valiant in these hymns
of Tiruvāli, versed in the Vedas, will
flourish, for ever, hailing His salvific feet.

24. கோயில்

பண்–இந்தளம்

1. அல்லாய்ப் பகலாய் அருவாய்
உருவாய் ஆரா அமுதமாய்க்
கல்லால் நிழலாய் கயிலை
மலையாய் காண அருளென்று
பல்லா யிரம்பேர் பதஞ்சலிகள்
பரவ வெளிப் பட்டுச்
செல்வாய் மதில் தில்லைக்(கு)
அருளித் தேவன் ஆடுமே.

24. Koyil

1. "You are night and day; You are with and without
form; You are the never-sating Ambrosia;
You abide under *Kallāl*; You are of Mount Kailas."
Thus do thousands and thousands of sages like
unto Patanjali hail You.

So, You, the great Deva, manifested to abide and
dance at Tillai whose walls graze the clouds.

2. அன்ன நடையார் அமுத
மொழியார் அவர்கள் பயில்தில்லைத்
தென்னன் தமிழும் இசையும்
கலந்த சிற்றம் பலந்தன்னுள்
பொன்னும் மணியும் நிரந்த
தலத்துப் புலித்தோல் பியற்கிட்டு
மின்னின் இடையாள் உமையாள்
காண விகிர்தன் ஆடுமே.

2. At Tillai dwell damsels whose gait is like
the swan's and whose words are ambrosial.
There in the Citrambalam where blend Tamil
and Music fostered by the Pāndya(s)
and where gold and gems are everywhere,
With His tiger-skin dangling over the back of His
shoulder, the *Vikirtan* dances witnessed by
the fulgurant-waisted Uma.

3. இளமென் முலையார் எழில்மைந்
தரொடும் ஏரார் அமளிமேல்
திளையும் மாடத் திருவார்
தில்லைச் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
வளர்பொன் மலையுள் வயிர
மலைபோல் வலக்கை கவித்துநின்(று)
அளவில் பெருமை அமரர்
போற்ற அழகன் ஆடுமே.

3. Young lasses of delicate breasts lie in their
beds imparadised with their handsome

and doughty spouses on the terraces
of their mansions in Tillai.
In Citrambalam, an auric hill over which
is a diamond hill, is He.
Hailed by numberless and glorious Devas, flexing
His right hand, the handsome One doth dance.

4. சந்தும் அகிலும் தழைப்பீ
லிகளும் சாதி பலவுங்கொண்டு
உந்தி இழியும் நிவவின்
கரைமேல் உயர்ந்த மதிற்றில்லைச்
சிந்திப் பரிய தெய்வப்
பதியுட் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
நந்தி முழவங் கொட்ட
நட்டம் நாதன் ஆடுமே.

4. On the banks of the Niva that flows rolling
in its current the trees of sandalwood, eaglewood,
nutmeg as also fan-tail bunches of peacocks,
is the lofty-walled Tillai – the inconceivably divine urbs.
In its Citrambalam, as Nandi plays
on the *muzhavam,* the Lord-Master dances.

5. ஓமப் புகையும் அகிலின்
புகையும் உயர்ந்து முகில்தோயத்
தீமெய்த் தொழிலார் மறையோர்
மல்கு சிற்றம் பலந்தன்னுள்
வாமத்து) எழிலார் எடுத்த
பாதம் மழலைச் சிலம்பு)ஆர்க்கத்
தீமெய்ச் சடைமேல் திங்கள்
சூடித் தேவன் ஆடுமே.

5. The smoke of eaglewood blends with the smoke
of the fire-sacrifices performed by
the Brahmins at Tillai and merges with clouds.
In its Citrambalam, with His uplifted left
foot – ankleted and beautiful –, atinkle,
the God whose fire-red matted crest
wears the crescent, dances.

6. குரவம் கோங்கம் குளிர்புன்னை
கைதை குவிந்த கரைகள்மேல்
திரைவந் துலவும் தில்லை
மல்கு சிற்றம் பலந்தன்னுள்
வரைபோல் மலிந்த மணிமண்
டபத்து மறையோர் மகிழ்ந்தேத்த
அரவம் ஆட அனல்கை
ஏந்தி அழகன் ஆடுமே.

6. The trees of *Kuravam, Kongku* and cool *Punnai*
as also the bushes of fragrant-screwpine
abound in the coast of the wave-tossed
main close to Tillai.
In its Citrambalam, the hill-like *mantapam*
wrought with inlaid gems,
happily hailed by the Brahmins,
holding fire in His hand, the God
dances with His dancing snake.

7. சித்தர் தேவர் இயக்கர்
முனிவர் தேனார் பொழில்தில்லை
அத்தா! அருளாய் அணியம்
பலவா! என்றென் றவரேத்த
முத்தும் மணியும் நிரந்த
தலத்துள் முளைவெண் மதிசூடிக்

கொத்தார் சடைகள் தாழ
நட்டம் குழகன் ஆடுமே.

7. As *Siddhas, Devas, Yakshas* and *Munis*
hail Him thus: "O Father! O God of ornate
Ambalam in Tillai of melliferous gardens, bless us,"
decked with the sprouting white crescent,
His strands of matted hair adangle,
the handsome One dances in the Ambalam
inlaid with pearls and gems galore.

8. அதிர்த்த அரக்கன் நெரிய
விரலால் அடர்த்தாய்! அருளென்று
துதித்து மறையோர் வணங்கும்
தில்லைச் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
உதித்த போழ்தில் இரவிக்
கதிர்போல் ஒளிர்மா மணிஎங்கும்
பதித்த தலத்துப் பவள
மேனிப் பரமன் ஆடுமே.

8. At the Citrambalam in Tillai, the Brahmins
hail and invoke Him thus:
"May You who with Your toe crushed the dinsome
Rakshasa, be pleased to bless us."
In the Ambalam which is wholly inlaid
with great gems blazing like the rays
of the rising sun, the great coral-hued God dances.

9. மாலோ டயனும் அமரர்
பதியும் வந்து வணங்கிநின்(று)
ஆல கண்டா! அரனே!
அருளாய் என்றென் றவரேத்தச்

சேலா டும்வயல் தில்லை
மல்கு சிற்றம் பலந்தன்னுள்
பாலா டுமுடிச் சடைகள்
தாழப் பரமன் ஆடுமே.

9. Vishnu, Brahma and the Lord of the Devas
approach You and pray, bowing to You thus:
"O Hara! O One whose throat is blued by
the venom! Be pleased to bless us."
Such is the glorious Ambalam in Tillai
rich in fields where *cale* fish leap about.
It is here – His matted hair bathed in milk
and adangle –, the supreme God dances.

10. நெடிய சமணும் அறைசாக்
கியரும் நிரம்பாப் பல்கோடிச்
செடியுந் தவத்தோர் அடையாத்
தில்லைச் சிற்றம் பலந்தன்னுள்
அடிகள் அவரை ஆரூர்
நம்பி யவர்கள் இசைபாடல்
கொடியும் விடையும் உடைய
கோலக் குழகன் ஆடுமே.

10. Tillaicchitrambalam bars access
to Samanas – tall and nude –, and the Sākyas
who cover their bodies; these are the senseless
pseudo-*tapaswis* whose sins are legion.
He is the great One hailed and sung by
Ārūr Nampi; it is He the One ever-young
and beautiful, whose mount is the Bull
as well as the signum of His flag,
that doth dance in the Ambalam.

11. வானோர் பணிய மண்ணோர்
ஏத்த மன்னி நடமாடும்
தேனார் பொழில்சூழ் தில்லை
மல்கு சிற்றம் பலத்தானைத்
தூநான் மறையான் அமுத
வாலி சொன்ன தமிழ்மாலைப்
பானேர் பாடல் பத்தும்
பாடப் பாவ நாசமே.

11. The Lord of the glorious Citrambalam
at Tillai girt with melliferous gardens,
hailed and adored by the celestials
and the earth-born,
dances sempiternally.
The sins of the singers of these ten milk-sweet
hymns woven into a garland of Tamil
by Āli Amudan – the reciter of
the quartet of Vedas pure,
will perish altogether.

25. கோயில்

பண் – பஞ்சமம்

1. கோல மலர்நெடுங்கட்
கொவ்வைவாய்க்கொடி ஏரிடையீர்!
பாலினை இன்னமுதைப்
பரமாய பரஞ்சுடரைச்
சேலுக ளும்வயல்சூழ்
தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்து
ஏலவுடை எம்மிறையை
என்றுகொல் காண்பதுவே?

25. Koyil

1. O ye liana-like lasses whose lips are like
   Kovvai and whose eyes are large
   like the lotus-flower!
   He is sweet like milk and like elixir vivifying.
   He is the Supreme Ens, the Empyrean Light.
   Lo, when will I behold Him, our God who is enshrined
   in the Citrambalam at the great city of Tillai,
   rich in fields where *cale* fish leap about.

2. காண்பதி யான்என்றுகொல்
   கதிர்மாமணி யைக்கனலை
   ஆண்பெண் அருவுருவென்(று)
   அறிதற்கரி தாயவனைச்
   சேண்பணை மாளிகைசூழ்
   தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலம்
   மாண்புடை மாநடஞ்செய்
   மறையோன்மலர்ப் பாதங்களே.

2. He is the great Gem effulgent; He is the Flame;
   rare is His form to identify as male
   or female or either or neither.
   He is the Vedic God who enacts His majestic
   dance at the Citrambalam in the great
   urbs of Tillai abounding in sky-vaulting
   and commodious mansions.
   Oh for the day when I will behold His flower-feet!

3. கள்ளவிழ் தாமரைமேற்
   கண்(டு)அயனொடு மால்பணிய
   ஒள்ளெரி யின்நடுவே
   உருவாய்ப்பரந் தோங்கியசீர்த்

தெள்ளிய தண்பொழில்சூழ்
தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்
துள்ளெரி யாடுகின்ற
ஒருவனை யுணர்வரிதே.

3. He waxed great as a column of bright, humongous
flame, with His form in its midst, adored by
Brahma ensconced on the melliferous Lotus and
Vishnu.
In the Citrambalam at the great urbs of Tillai
girt with lofty, bright, cool and spreading
gardens, holding the leaping fire
in His hand abides the Peerless One
whom it is well-nigh impossible to comprehend.

4. அரிவையோர் கூறுகந்தான்
அழகன் எழில் மால்கரியின்
உரிவைநல் உத்தரியம்
உகந்தான்உம் பரார்தம்பிரான்
புரிபவர்க் கின்னருள்செய்
புலியூர்த்திருச் சிற்றம்பலத்து
எரிமகிழ்ந் தாடுகின்ற
எம்பிரான்என் இறையவனே.

4. He is concorporate with His Woman; He is
the handsome One; He was happy to mantle
Himself with the flayed and fitting skin
of the musty and majestic tusker.
Holding fire in His hand, He, in joy dances
in the Citrambalam at Puliyūr.
He is the Lord who, indeed, is our God.

5. இறைவனை என்கதியை
 என்னுளேஉயிர்ப் பாகிநின்ற
மறைவனை மண்ணும்விண்ணும்
 மலிவான்சுடராய்மலிந்த
சிறையணி வண்டறையுந்
 தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலம்
நிறையணி யாம் இறையை
 நினைத்தேன் இனிப் போக்குவனே.

5. He is my God and sole Prop; concealed in me
 He fosters my life-breath.
The Citrambalam in the great urbs of Tillai
 where bewinged bees buzz in bliss,
 is the ethereal light of earth and heaven.
Its God indeed is the Jewel par excellence.
Lo, I think on Him constantly.
Will I ever let Him part from me?

6. நினைத்தேன்; இனிப்போக்குவனோ?
 நிமலத்திரளை நினைப்பார்
மனத்தி னுளேயிருந்த மணி
 யைமணி மாணிக்கத்தைக்
கனைத்திழி யுங்கழனிக்
 கனகங்கதிர் ஒண்பவளம்
சினத்தொடு வந்(து) எறியுந்
 தில்லைமாநகர்க் கூத்தனையே.

6. He is the holy heap of sheer purity; He is the Gem
 entempled in the thought of the upright
 contemplators – yes, the Gem of gems,
 the Ruby non-pareil.
He is the Dancer in the great urbs of Tillai where
 the abundant and uproarious water

gushes into the fields, the while throwing,
as if in wrath, gold and coral bright.
Will I that constantly think on Him
ever let Him part from me?

7. கூத்தனை வானவர்தம்
கொழுந்தைக்கொழுந் தாயெழுந்த
மூத்தனை மூவுருவின்
முதலைமுத லாகிநின்ற
ஆத்தனைத் தான்படுக்கும்
அந்தணர்தில்லை அம்பலத்துள்
ஏத்தநின் றாடுகின்ற
எம்பிரானடி சேர்வன்கொலோ?

7. He is the Dancer; He is the *Kozhuntu* of the Devas;
He is the most ancient who manifested
in the beginning as *Kozhuntu*;
He is the Primal One of the Trinity.
Adored by the Brahmins who perform *Gomeda*
He dances in Tillai Ambalam.
Lo, when will I gain the sacred feet of our God!

8. சேர்வன்கொலோ? அன்னைமீர்!
திகழும்மலர்ப் பாதங்களை
ஆர்வங்கொளத் தழுவி
அணிநீற்(று)என் முலைக்கணியச்
சீர்வங்கம் வந்தணவுந்
தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்(து)
ஏர்வங்கை மான்மறியன்
எம்பிரான்என்பால் நேசனையே.

8. O ye mothers! In the coastal region
of the great urbs of Tillai, glorious barks

arrive at the shore.
In its Citrambalam is enshrined our God
whose hand holds a lusty fawn.
Will I, in impassioned love, so embrace
the dear One's flower-soft feet, that my
breasts will get bedaubed by His bright
Holy Ash?

9. நேசமு டையவர்கள்
நெஞ்சுளேயிடங் கொண்டிருந்த
காய்சின மால்விடையூர்
கண்ணுதலைக் காமருசீர்த்
தேசமிகு புகழோர்
தில்லைமாநகர்ச் சிற்றம்பலத்(து)
ஈசனை எவ்வுயிர்க்கும்
எம்மிறைவன் என்(று) ஏத்துவனே.

9. He is enshrined in the hearts of those
that love Him intensely.
He, the Triple-Eyed, rides the martial Bull,
valiant to quell hostile forces.
He is the God of Citrambalam in the great urbs
at Tillai where dwell the world-renowned.
Will I ever fail to hail Him as the Ens Entium?

10. இறைவனை ஏத்துகின்ற
இளையாள்மொழி இன்றமிழால்
மறைவல நாவலர்கள்
மகிழ்ந்தேத்துசிற் றம்பலத்தை
அறைசெந்நெல் வான்கரும்பின்
அணியாலைகள் சூழ்மயிலை
மறைவல ஆலிசொல்லை
மகிழ்ந்தேத்துக வானெளிதே.

10. In the words of the lass who hails the God
in sweet Tamil, borne by deep devotion,
Āli Amudan – well-versed in the Vedas –,
of Mayilai dight with fields of *sennel*,
well-marked with ridges, and with lovely
rows of superb sugarcane-presses,
has sung the Citrambalam happily hailed
by the valiant-tongued of the Vedas.
Recite this in joy; you will gain Siva-loka with ease.

புருடோத்தம நம்பி அருளிய திருவிசைப்பா
26. கோயில்

பண் – பஞ்சமம்

1. வாரணி நறுமலர் வண்டு கிண்டு
பஞ்சமம் செண்பக மாலைமாலை
வாரணி வனமுலை மெலியும் வண்ணம்
வந்து வந்திவைநம்மை மயக்குமாலோ;
சீரணி மணிதிகழ் மாடம் ஓங்கு
தில்லையம்பலத் தெங்கள் செல்வன்வாரான்;
ஆரெனை அருள்புரிந்து அஞ்சல் என்பார்?
ஆவியின் பரமென்றன் ஆதரவே.

Purdotthama Nampi's Tiruvisaippa
26. Koyil

1. The *pann panjama* hummed by the bees while
kindling the melliferous flowers, the garland
of *shanbaga* and the vespertine hour
continuously so bewitch me that my
breasts, covered by a breast-band, languish.
Our opulent One of Tillai-Ambalam dight with
lofty mansions inlaid with glorious rows
of serried gems, makes not His advent.

Who will, with grace, tell me: "Fear not!"
It is beyond me to bear my life.

2. ஆவியின் பரம்என்றன் ஆதரவும்
அருவினை யேனைவிட்டு அம்மஅம்ம!
பாவிவன் மனமிது பையவேபோய்ப்
பனிமதிச் சடையான் பாலதாலோ;
நீவியும் நெகிழ்ச்சியும் நிறையழிவும்
நெஞ்சமும் தஞ்சமி லாமையாலே
ஆவியின் வருத்தம் இதாரறிவார்?
அம்பலத்து அருள்நடம் ஆடுவானே!

2. My longing has crossed the bourne of my life;
The sinner-*manam* of mine, the one of evil karma,
coursing gradually now rests with Hara
whose matted crest sports the moist crescent.
As my heart is no longer my prop, I suffer from
the sliding of my girdle and loss of firmness.
Who, alas, is aware of my life's misery?
Only the Dancer of the Ambalam knows.

3. அம்பலத் தருள்நடம் ஆடவேயும்
யாதுகொல் விளைவதென்று அஞ்சிநெஞ்சம்
உம்பர்கள் வன்பழி யாளர்முன்னே
ஊட்டினர் நஞ்சைஎன் றேயும் உய்யேன்;
வன்பல படையுடைப் பூதஞ்சூழ
வானவர் கணங்களை மாற்றியாங்கே
என்பெரும் பயலைமை தீரும்வண்ணம்
எழுந்தரு ளாய்எங்கள் வீதியூடே!

3. You still enact Your dance in the Ambalam,
though, of yore, the cruel and blameworthy
Deva-throng made You quaff the venom.

My heart is restless thinking on the possible
harm that may ensue.
Jettisoning the Deva-throng and circled by
Your doughty Bhuta-Host multitudinous,
May You, in grace, come in our street,
to annul my sallow plight immense.

4. எழுந்தருளாய் எங்கள் வீதியூடே
ஏதமில் முனிவரோடு எழுந்தஞானக்
கொழுந்தது வாகிய கூத்தனே! நின்
குழையணி காதினில் மாத்திரையும்
செழுந்தட மலர்புரை கண்கள் மூன்றும்
செங்கனி வாயும்என் சிந்தைவெளவ
அழுந்தும்என் ஆருயிர்க்(கு) என்செய்கேனோ?
அரும்புனல் அலமருஞ் சடையினானே!

4. O the *Kozhuntu* of Gnosis that manifested and danced
before the flawless *munis* – Patanjali
and Vyāgrapāda!
Since the ear-jewels of Your *Kuzhai*-decked ears,
Your three eyes like unto the large and lovely
flowers, and Your lips of ruddy fruitage
have seized my *chinta*, O God
of matted hair where Ganga courses whirling,
what can I do to save my dear life
wallowing in misery?

5. அரும்புனல் அலமருஞ் சடையினானை
அமரர்கள் அடிபணிந்(து) அரற்றஅந்நாள்
பெரும்புரம் எரிசெய்த சிலையின்வார்த்தை
பேசவும் நையும்;என் பேதைநெஞ்சம்
கருந்தட மலர்புரை கண்ட!வண்டார்
காரிகை யார்முன்(பு)என் பெண்மைதோற்றேன்;

திருந்திய மலரடி நசையினாலே
தில்லையம் பலத்(து)ளெங்கள் தேவதேவே!

5. On Your matted hair swirls Ganga's holy water.
Of yore, when the Devas bowed at Your feet
and entreated You with loud submissions,
with Your bow, You gutted with fire
the great citadels.
When I praise Your skill in archery, my fond heart
languishes.
O One whose neck is like a large and dark flower!
In the presence of women whose locks are bebuzzed
by bees, I stand forfeited of my muliebrity.
The cause for this, O Mahādeva of Tillai Ambalam,
is my love for Your shapely flower-feet.

6. தில்லையம் பலத்தெங்கள் தேவதேவைத்
தேறிய அந்தணர் சிந்தைசெய்யும்
எல்லைய தாகிய எழில்கொள்சோதி!
என்னுயிர் காவல்கொண் டிருந்தஎந்தாய்!
பல்லையார் பசுந்தலை யோ(டு) இடறிப்
பாதமென் மலரடி நோவநீ போய்
அல்லினில் அருநடம் ஆடில்எங்கள்
ஆருயிர் காவலிங்(கு) அரிதுதானே.

6. You are our Mahādeva of Tillai-Ambalam hailed
by the Brahmins of clarified intellect.
Yours is the Form of beauteous light.
O my Father that guards my life!
Holding in Your hand the toothed-skull of Brahma's,
if You, in the dark, dance with Your flower-soft
feet, You may trip and feel pain.

Then, Your act of saving our lives, will,
well-nigh become impossible of performance.

7. ஆருயிர்க் காவலிங்(கு) அருமையாலே
அந்தணர் மதலைநின் அடிபணியக்
கூர்நுனை வேற்படைக் கூற்றஞ்சாயக்
குரைகழல் பணிகொள மலைந்ததென்றால்
ஆரினி? அமரர்கள் குறைவிலாதார்;
அவரவர் படுதுயர் களையநின்ற
சீருயி ரே!எங்கள் தில்லைவாணா!
சேயிழை யார்க்(கு)இனி வாழ்வரிதே.

7. As guarding his dear life became well-nigh
impossible for the Brahmin's son, he took
refuge in You; then You so employed one
of Your feet fastened with resounding anklets,
that it downed Yama – the wielder
of a sharp-pointed spear.
Lo, who among the Devas are beyond Your power?
O Glorious Life out to weed out the misery
of each and every one! O Lord of Tillai!
Living well (without Your help) is, henceforth,
impossible for the bejewelled belles.

8. சேயிழை யார்க்கினி வாழ்வரிது;
திருச்சிற்றம் பலத்தெங்கள் செல்வனே!நீ
தாயினும் மிகநல்லை என்றடைந்தேன்;
தனிமையை நினைகிலை; சங்கரா!உன்
பாயிரும் புலியத ளின்னுடையும்
பையமே லெடுத்தபொற் பாதமுங்கண்(டு)
ஏயிவள் இழந்தது சங்கம்ஆவா!
எங்களை ஆளுடை ஈசனேயோ.

8. O our opulent One of Tirucchitrambalam!
As more merciful than mother You are, I sought You.
O the Bestower of weal unto all! Alas, O Sankara,
You think not of the severe loneliness of this lass!
Having beheld Your raiment of the huge leaping
tiger and the gingerly-uplifted and beauteous
foot of Yours, lo, she has suffered
the loss of her chank-bangles.
O God-Ruler, should You withhold Your grace,
life for the bejewelled belles
will be in jeopardy.

9. எங்களை ஆளுடை ஈசனேயோ
இளமுலை முகம்நெக முயங்கிநின்பொற்
பங்கயம் புரைமுகம் நோக்கிநோக்கிப்
பனிமதி நிலவதென் மேற்படரச்
செங்கயல் புரைகண்ணி மார்கள்முன்னே
திருச்சிற்றம் பலமுட னேபுகுந்து
அங்குன பணிபல செய்துநாளும்
அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்கலாமே.

9. O God who owns us as His slaves!
I must so embrace You that the nipples
of my young breasts should press You.
Even as I behold, again and again, Your
lotus-like visage, the rays of Your
cool crescent should spread on my person.
I should proceed ahead of the women whose
lovely eyes are like *kayal*-fish and reach,
in all celerity, the Tirucchitrambalam
and thither perform Your service for many days,
blessed with Your grace.
I will then live long on this wide earth.

10. அருள்பெறின் அகலிடத் திருக்கலாமென்று
அமரர்கள் தலைவனும் அயனும்மாலும்
இருவரும் அறிவுடையா ரின்மிக்கார்
ஏத்துகின் றார்இன்னம் எங்கள்கூத்தை;
மருள்படு மழலைமென் மொழியுமையாள்
கணவனை வல்வினை யாட்டியேனான்
அருள்பெற அலமரும் நெஞ்சம்ஆவா!
ஆசையை அளவறுத் தார்இங்காரே?

10. Very certain of long life married to weal,
if graced by Siva, the Lord of the Devas,
Brahma and Vishnu, the Two of singularly,
great intellect, still hail His dance.
To gain the grace of the Consort of Uma whose
lisping words are soft and sweet and bewitching,
I, the one of cruel and evil karma,
aspire with my heart a-twirl.
Oh, who can delimit uncontainable longing?

11. ஆசையை அளவறுத் தார்இங்காரே?
அம்பலத்து அருநடம் ஆடுவானை
வாசநன் மலரணி குழல்மடவார்
வைகலுங் கலந்தெழு மாலைப்பூசல்
மாசிலா மறைபல ஓதுநாவன்
வண்புரு டோத்தமன் கண்டுரைத்த
வாசக மலர்கள்கொண் டேத்தவல்லார்
மலைமகள் கணவனை அணைவர்தாமே.

11. Whoever has here delimited desire?
The Dancer dances his rare dance in the Ambalam.
Here, women decked with goodly and suaveolent
flowers, foregather daily and hail Him loudly.

Liberal-minded Purudotthaman, the flawless
reciter of the many Vedic scriptures, has sung
hymns in flower-fragrant words,
what he has seen and experienced.
They that hail Him with these, his hymns,
will gain the Consort of Himavant's Daughter.

27. கோயில்

பண் – பஞ்சமம்

1. வானவர்கள் வேண்ட வளர்நஞ்சை உண்டார்தாம்
ஊனமிலா என்கை ஒளிவளைகள் கொள்வாரோ?
தேனல்வரி வண்டறையுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
நானமரோ என்னாதே நாடகமே ஆடுவரே.

27. Koyil

1. He quaffed the venom when the celestials implored Him.
Should He denude me, the blemishless one,
of my bright bangles?
He is the God of Tillaicchitrambalam where
streaked bees buzz over melliferous flowers.
He enacts a play disowning my kinship with Him.

2. ஆடிவருங் காரரவும் ஐம்மதியும் பைங்கொன்றை
சூடிவருமா கண்டேன்; தோள்வளைகள் தோற்றாலும்
தேடியிமை யோர்பரவும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ஆடிவரும் போதருகே நிற்கவுமே ஒட்டாரே.

2. I beheld Him decked with a black cobra,
a comely crescent and fresh *Kondrai* flowers.
Ha, I lost to Him my bright bangles.
He of Tillaicchitrambalam is sought after
and hailed by the celestials.

Lo, when He comes dancing, He suffers not
my presence and chases me away.

3. ஒட்டா வகைஅவுணர் முப்புரங்கள் ஓரம்பால்
பட்டாங்(கு) அழல்விழுங்க எய்துகந்த பண்பினார்
சிட்டார் மறையோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கொட்டா நடமாடக் கோல்வளைகள் கொள்வாரே!

3. He, the virtuous One, with a dart, gutted with fire
the three citadels of the hostile Asuras.
He is of Tillaicchitrambalam ever vibrant with
the Vedic recitation of the nobly great.
He that dances to the beat of drums has
snatched from me my shapely bangles.

4. ஆரே இவைபடுவார்? ஐயங் கொளவந்து
போரேடி என்று புருவம் இடுகின்றார்
தேரார் விழவோவாத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
தீராநோய் செய்வாரை ஒக்கின்றார்; காணீரே.

4. Who can endure His doings?
He is of Tillaicchitrambalam where chariots ply
and festivities cease not.
Seeking alms He comes and addresses me
as 'dearie' and battles with me knitting His brows.
Behold Him who is like unto them
that cause incurable malady.

5. காணீரே என்னுடைய கைவளைகள் கொண்டார்தாம்
சேணார் மணிமாடத் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
பூணார் வனமுலைமேல் பூஅம்பால் காமவேள்
ஆணாடு கின்றவா கண்டும் அருளாரே!

5. He who purloined my bangles abides at
Tirucchitrambalam dight with ornate
and sky-vaulting mansions.
He eyes the flower-darts of Manmata on my
bejewelled and beautiful breasts.
Yet, He graces me not with relief.

6. ஏயிவரே வானவர்க்கும் வானவரே என்பாரால்
தாயிவரே எல்லார்க்குந் தந்தையுமாம் என்பாரால்
தேய்மதியஞ் சூடிய தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
வாயினைக் கேட்டறிவார் வையகத்தார் ஆவாரே.

6. They say: "He is the Lord of the supernals."
Eke they say: "He is Mother and Father unto all."
He is the One that wears the waning moon
and abides at Tillaicchitrambalam.
They that hearken to His utterances and them
actualise are the godly ones on earth.

7. ஆவா! இவர்தம் திருவடிகொண்(டு) அந்தகன்றன்
மூவா உடலவியக் கொன்றுகந்த முக்கண்ணர்
தேவா மறைபயிலுந் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கோவாய் இனவளைகள் கொள்வாரோ? என்னையே.

7. Alas, He, the Triple-Eyed, with His sacred foot
did away with the unaging body
of Yama and rejoiced.
He is of Tillaicchitrambalam where
the divine Vedas are chanted.
He, indeed, is my King; yet, should He seize
my serried bangles, causing me languish?

8. என்னை வலிவாரார் என்ற இலங்கையர்கோன்
மன்னும் முடிகள் நெரித்த மணவாளர்
செந்நெல் விளைகழனித் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
முன்னந்தான் கண்டறிவார் ஒவ்வார்இம் முத்தரே.

8. He, the Consort of Uma, crushed the ever-during
crowns of the King of Lanka who boasted thus:
"Who can vanquish me?"
He is of Tillaicchitrambalam rich in *sennel*-fields.
He, the ever-independent One, in the past
offered unfailing succour.
Lo, He no longer resembles His former self.

9. முத்தர் முதுபகலே வந்தென்றன் இல்புகுந்து
பத்தர் பலியிடுக என்றெங்கும் பார்க்கின்றார்;
சித்தர் கணம்பயிலும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
கைத்தலங்கள் வீசிநின் றாடுங்கால் நோக்காரே.

9. During midday He entered my house and surveying
all things said: "May *bhaktas* give me alms!"
He is of Tillaicchitrambalam hailed by
the Siddha-throng.
When He dances swaying His hands, He eyes me
not, alas!

10. நோக்காத தன்மையால் நோக்கிலோம் யாமென்று
மாற்காழி ஈந்து மலரோனை நிந்தித்துச்
சேக்காத லித்தேறும் தில்லைச்சிற் றம்பலவர்
ஊர்க்கேவந்து) என்வளைகள் கொள்வாரோ ஒண்ணுதலீர்!

10. "We do not cognize them that ignore our Godhead."
So saying, He blessed Vishnu with the Disc
and ditched the One on the Lotus.

He is of Tillaicchitrambalam who rides in joy
His mount – the Bull.
O ye of radiament foreheads! Will He come
to my polis and seize my bangles?

11. ஒண்ணுதலி காரணமா உம்பர் தொழுதேத்தும்
கண்ணுதலான் தன்னைப் புருடோத்தமன் சொன்ன
பண்ணுதலைப் பத்தும் பயின்றாடிப் பாடினார்
எண்ணுதலைப் பட்டு(டு)அங்(கு) இனிதா இருப்பாரே.

11. In the words of the beloved lass of Siva, has cast
Purudotthama these ten hymns in *pann*,
magnifying the Triple-Eyed, hailed
and adored by the celestials.
They that sing these, alive to their import, and dance,
will abide sweetly in Siva-loka, much respected.

சேதிராயர் அருளிச்செய்த திருவிசைப்பா
28. கோயில்

பண்-பஞ்சமம்

1. சேலு லாம்வயல் தில்லையுளீர்! உமைச்
சால நாள்அயன் சார்வதி னால்இவள்
வேலை யார்விடம் உண்டுகந் தீர்என்று
மால தாகும் என் வாணுதலே.

Tiruvisaippa of Setirāyar
28. Koyil

1. O God of Tillai in whose fields *cale*-fish frisk!
As my daughter of radiant forehead was close to You
for many days, she is madly in love
with You, who quaffed the oceanic venom
that distressed all, in joy.

2. வாணு தற்கொடி மாலது வாய்மிக
நாணம் அற்றனள் நான்அறி யேன்இனிச்
சேணு தற்பொலி தில்லையுளீர்! உமைக்
காணில் எய்ப்பிலள் காரி கையே.

2. My liana-like daughter of radiant forehead,
by reason of her love for You, has forfeited
her modesty; alas, I stand bewildered.
O God of the sky-vaulting Tillai!
If she but beholds You, she will cease to waste.

3. காரி கைக்கரு ளீர்;கரு மால்கரி
ஈரு ரித்தெழு போர்வையி னீர்!மிகு
சீரி யல்தில்லை யாய்சிவ னே!என்று
வேரி நற்குழ லாள்இவள் விம்முமே.

3. "O God that mantled Yourself in the huge
and dark skin of the tusker You flayed!
O Siva of the ever-crescent glorious Tillai!"
Thus she of honey-fragrant locks cries and sobs.

4. விம்மி விம்மியே வெய்துயிர்த்(து) ஆளெனா
உம்மை யேநினைந்(து) ஏத்துமொன்(று) ஆகிலள்
செம்ம லோர்பயில் தில்லையு ளீர்!எங்கள்
அம்மல் ஓதி அயர்வு றுமே.

4. She sobs and sobs and heaves heavy sighs;
She praises You willingly; she is beyond consolation;
O One of Tillai where the loftily great ones dwell.
Lo, our daughter of dark and lovely locks, languishes.

5. அயர்வுற்(று) அஞ்சலி கூப்பி அந்தோ!எனை
உயவுன் கொன்றையந் தார்அரு ளாய்எனும்

செயலுற் றார்மதில் தில்லையு ளீர்!இவண்
மயலுற் றாள்என் றன்மா திவளே.

5. Sore distressed, she folds her hands and invokes
You thus: "Lo, be pleased to grace me
with Your Kondrai-garland that I may survive."
My daughter stands bewildered; deign to grace her.

6. மாதொர் கூறன்வண் டார்கொன்றை மார்பன்என்று
ஓதில் உய்வன்ஒண் பைங்கிளி யே!எனும்
சேதித் தீர்!சிரம் நான்முக னைத்தில்லை
வாதித் தீர்!என் மடக்கொடி யையே.

6. Thus quoth she: "O bright parakeet! I will
survive if you speak of Him concorporate
with His Woman – the One who wears
the bee-buzzed Kondrai garland, in His chest."
O One that did away with a head of Brahma's,
You grieved her sore – my liana-like daughter.

7. கொடியைக் கோமளச் சாதியைக் கொம்பிளம்
பிடியை என்செய்திட் டீர்!பகைத் தார்புரம்
இடியச் செஞ்சிலை கால்வளைத் தீர்!என்று
முடியும் நீர்செய்த மூச் சறவே.

7. "You bent with Your foot the ruddy Mount Meru
into a bow and smote the citadels of Your foes."
Thus my daughter – like unto a liana, a lovely
shanbaka flower, a flowery twig and the calf
of a cow-elephant–, hails You and grieves sore.
Lo, she is moribund! What can revive her?

8. அறவ னே!அன்று பன்றிப் பினேகிய
மறவ னே!எனை வாதைசெய் யேல்எனும்;
சிறைவண் டார்பொழில் தில்லையு ளீர்!எனும்
பிறைகு லாம்நுதற் பெய்வ ளையே.

8. She calls Him 'Dharma-embodied;' she hails Him
as the Hunter who, of yore, went after a boar.
She prays to Him thus: "Do not torment me."
The bebangled belle, my daughter whose forehead
is like the crescent, summons the Abider
at Tillai girt with gardens where bees galore buzz,
to come to Her.

9. அன்ற ருக்கனைப் பல்லிறுத்(து) ஆனையைக்
கொன்று காலனைக் கோளிழைத் தீர்எனும்;
தென்ற லார்பொழில் தில்லையு ளீர்!இவள்
ஒன்றும் ஆகிலள் உம்பொ ருட்டே.

9. O God of Tillai the gardens of which is wafted
by the Notus!
"Of yore, You knocked out the teeth of Surya,
smote the tusker and put to death Death."
Thus my daughter says again and again.
Because of You she stands undone utterly.

10. ஏயு மாறெழிற் சேதிபர் கோன்தில்லை
நாய னாரை நயந்துரை செய்தன
தூய வாறுரைப் பார்துறக் கத்திடை
ஆய இன்பம் எய்தி இருப்பரே.

10. On the *Nāyanār* of Tillai, the sovereign of Seti
has heartily sung befitting psalms.
They that melodise these, poised in pure piety,
will revel in bliss, in Siva-loka for ever.

HERE ENDS THE TIRUVISAIPPA

சேந்தனார் அருளிச்செய்த திருப்பல்லாண்டு
29. கோயில்

பண் – பஞ்சமம்

1. மன்னுக தில்லை! வளர்கநம்
பத்தர்கள்! வஞ்சகர் போய்அகல
பொன்னின்செய் மண்டபத்துள்ளே புகுந்து
புவனி யெல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோன்
அடியோ முக்கருள் புரிந்து
பின்னைப்பிறவி யறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்குப் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

The Tiruppallāndu of Sentanār
29. Koyil

1. May Tillai flourish for ever; may our *bhaktas* thrive;
For the flourishing of the entire cosmos,
causing the disappearance of the deceptious,
He, the Consort of bashful Uma of swan-like gait,
entered the auric *mantapam* at Tillai
whence He graces us – His servitors.
He revealed to us the way that annuls re-birth.
To Him, the mad One, we sing *Pallāndu*.

2. மிண்டு மனத்தவர் போமின்கள்;
மெய்யடியார்கள் விரைந்து வம்மின்;
கொண்டுங் கொடுத்துங் குடிகுடி
ஈசற்காட் செய்மின் குழாம்புகுந்து;
அண்டங் கடந்த பொருள்அள
வில்லதோர் ஆனந்த வெள்ளப்பொருள்
பண்டும் இன்றும்என்றும் உள்ளபொருள்
என்றே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

2. Be gone O ye hard-hearted! Come, in all
celerity, O ye true devotees!
Get and give; thus serve the God, ye, of all clans.
Gather thick and wend your way to the Ambalam
affirming thus: "He is the Ens transcending
all the worlds; He is the Ens of the limitless
flood of bliss; He, indeed, is the Ens
of the past, the present and the to-come."
Thus, even thus, to Him we sing *Pallāndu*.

3. நிட்டையி லாவுடல் நீத்தென்னை
ஆண்ட நிகரிலா வண்ணங்களும்
சிட்டன் சிவனடி யாரைச்
சீராட்டுந் திறங்களுமே சிந்தித்(து)
அட்ட மூர்த்திக்கென் அகம்நெக
ஊறும் அமிர்தினுக்(கு) ஆலநிழற்
பட்டனுக்(கு) என்னைத்தன் பாற்படுத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

3. He transmuted my body unfit for samādhi
into one very fit.
The peerless deeds of my Ruler and the deeds
of supreme Siva that exalt His servitors:
these my *manam* contemplates.
He is, indeed, *Attamūrti* who melts my bosom
whence He wells up as Ambrosia.
Lo, He is the Guru seated under the Banyan tree.
It is to Him only who enslaved me, we sing *Pallāndu*.

4. சொல்லாண் டசுரு திப்பொருள்
சோதித்த தூய்மனத் தொண்டருள்ளீர்!
சில்லாண் டிற்சிதை யுஞ்சில
தேவர் சிறுநெறி சேராமே

வில்லாண் டகன கத்திரள்
    மேரு விடங்கன் விடைப்பாகன்
பல்லாண் டென்னும் பதங்கடந்
    தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

4. O ye servitors of pure *manam*-s who scrutinize
    the import of the true Vedic dicta!
Pursue not the picayune path that leads you to some
    godlings doomed to perish in a few years.
He bent the auric Mount Meru into a bow;
    He is *Vitangkan* and His mount is the Bull.
Lo, unto Him only who is beyond the pale
    of many, many, many years we sing *Pallāndu*.

5. புரந்தரன் மாலயன் பூசலிட்(டு)
    ஓலமிட்(டு) இன்னம் புகலரிதாய்
இரந்திரந்(து) அழைப்பஎன் னுயிராண்ட
    கோவினுக் கென்செய் வல்லமென்றும்
கரந்துங் கரவாத கற்பக
    னாகிக் கரையில் கருணைக்கடல்
பரந்தும் நிரந்தும் வரம்பிலாப்
    பாங்கற்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

5. Of yore, Indra, Vishnu and Brahma contended
    uproariously with each other asserting
    each one's superiority; even to-day
    they seek His refuge in vain.
Lo, how can I who am ruled by Him
    be of fitting service to Him?
He, latently and patently, confers grace;
    He is the *Karpaka*; He is the shoreless ocean
    of compassion of pervading ubiquity.
It is to Him alone we sing *Pallāndu*!

6. சேவிக்க வந்தயன் இந்திரன்
செங்கண்மால் எங்குந்திசை திசையன
கூவிக் கவர்ந்து நெருங்கிக்
குழாங்குழா மாய்நின்று கூத்தாடும்
ஆவிக்(கு) அமுதைஎன் ஆர்வத்
தனத்தினை அப்பனை ஒப்பமரர்
பாவிக்கும் பாவகத்(து) அப்புறத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

6. Invoking Him in all directions Brahma,
Indra and Vishnu whose eyes are streaked,
come to adore Him thronging, coveting
the vantage-position to behold His dance.
He is the Elixir of my life, the Opulence
I covet, and my Father.
He is beyond the mentation of all Devas alike.
It is to Him alone we sing *Pallāndu*.

7. சீருந் திருவும் பொலியச்
சிவலோக நாயகன் சேவடிக்கீழ்
ஆரும் பெறாத அறிவு
பெற்றேன்; பெற்றதார் பெறுவாருலகில்?
ஊரும் உலகுங் கழற
உளறி உமைமண வாளனுக்காட்
பாரும் விசும்பும் அறியும்
பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

7. Poised beneath the salvific feet of the Lord
of Siva-loka – grace-abounding and glorious –,
I came by Gnosis ungained by any.
Lo, who, in this world, can come by it all?
This I will proclaim through urbs and realms
with my faltering tongue, to din

into the terrestrial and celestial dwellers
that they may know how I stand
enslaved by the Consort of Uma.
It is to Him we sing *Pallāndu.*

8. சேலுங் கயலுந் திளைக்குங்
கண்ணார்இளங் கொங்கையிற் செங்குங்குமம்
போலும் பொடியணி மார்பிலங்
குமென்று புண்ணியர் போற்றிசைப்ப
மாலும் அயனும் அறியாநெறி
தந்து வந்தென் மனத்தகத்தே
பாலும் அமுதமும் ஒத்துநின்
றானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

8. His devotees praise Him thus:
"Like the crimson saffron-paste that bedaubs
the breasts of young belles whose eyes roll
like *cale* and *kayal,* His chest is adorned
with the Holy Ash."
He revealed and blessed me with the way
unknown to Vishnu and Brahma.
He who is sweet to me like milk and ambrosia
is entempled in my *manam.*
It is to Him alone we sing *Pallāndu.*

9. பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி
அழுதிடப் பாற்கடல் ஈந்தபிரான்
மாலுக்குச் சக்கரம் அன்றுஅருள்
செய்தவன் மன்னிய தில்லைதன்னுள்
ஆலிக்கும் அந்தணர் வாழ்கின்ற
சிற்றம் பலமே இடமாகப்
பாலித்து நட்டம் பயிலவல்
லானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

9. When the child cried for milk, the great God
blessed him with the Ocean of Milk itself.
Of yore, He gifted to Vishnu the Disc.
His chosen forum of Dance is the eternal Tillai,
where the Brahmins chant aloud the Vedas
ceaselessly.
It is here He dances dispensing grace.
It is to Him alone we sing *Pallāndu*.

10. தாதையைத் தாளற வீசிய
சண்டிக்கிவ் அண்டத்தொடு முடனே
பூதலத் தோரும் வணங்கப்பொற்
கோயிலும் போனகமும் அருளிச்
சோதி மணிமுடித் தாமமும்
நாமமும் தொண்டர்க்கு நாயகமும்
பாதகத் துக்குப் பரிசுவைத்
தானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

10. To him that totally axed away the feet
of his father, he allotted a (sub-) shrine
adored by the terrestrials and the celestials.
Eke did He bless him with His *neivedhya*
and the chaplet of His bright and ornate crest.
Lo, He rewarded the doer of a blameworthy deed.
It is to Him alone we sing *Pallāndu*.

11. குழலொலி யாழொலி கூத்தொலி
ஏத்தொலி எங்குங் குழாம்பெருகி
விழவொலி விண்ணளவுஞ் சென்று
விம்மி மிகுதிரு வாரூரின்
மழவிடை யாற்கு வழிவழி
யாளாய் மணஞ்செய் குடிப்பிறந்த

பழஅடி யாரொடுங் கூடி
எம்மானுக்கே பல்லாண்டு கூறுதுமே.

11. At Tiruvārur of our God whose mount is
the ever-young Bull, the music of flute
and yāzh and the hymnodic music
of adoring devotees together with the festive
music of the gathering throngs blend
and soar up sky-high.
We will mingle with the good old, traditional
and endogamous servitors
and sing *Pallāndu* to our God alone.

12. ஆரார் வந்தார்? அமரர்
குழாத்தில் அணியுடை ஆதிரைநாள்
நாரா யணனொடு நான்முகன்
அங்கி இரவியும் இந்திரனும்
தேரார் வீதியில் தேவர்
குழாங்கள் திசையனைத்தும் நிறைந்து
பாரார் தொல்புகழ் பாடியும்
ஆடியும் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

12. Who among the Devas were present
on the beauteous Ādirai-day?
Well! Nārāyana, the Four-faced Brahma, Agni,
Surya and Indra were those that came.
The Deva-throngs filled all the directions
of the streets where chariots ply.
Lo, we will hail His hoary glory and dance
and sing *Pallāndu*.

13. எந்தை எந்தாய் சுற்றம்(ம்)முற்றும்
எமக்கமுதாம் எம்பிரான் என்றென்று

சிந்தை செய்யுஞ் சிவன்சீர்
அடியார் அடிநாய் செப்புரை
அந்தமில் ஆனந்தச் சேந்தன்
எனைப்புகுந் தாண்டுகொண் டாருயிர்மேல்
பந்தம்பிரியப் பரிந்தவனே
என்று பல்லாண்டு கூறுதுமே.

13. His glorious devotees ever think thus:
"Our father, our mother, our kin and all else
are to us the ambrosial Siva."
Sentan, a mere cur, serves them.
He has hailed the Lord-God thus: "O God
You made Your advent to confer on me
endless bliss and enslave me; You have
done away with my soul's bondage."
Lo, it is to Him we sing *Pallāndu*.

HERE ENDS THE TIRUPPALLĀNDU

Notes

Decad Verse
No. No.

1. 1. God is light. St. Mānickavāchakar hails Him as Paranjoti (Supernal light), Kezhil Paranjoti (peerless Supernal light) and Ātiyum antamum illā arum perum joti (the rare and immense Flame that is without beginning or end). St. Sekkizhār hails Him as alakil jotiyan (the infinite light).

Cf. சோதியே, சுடரே, சூழ் ஒளி விளக்கே.

Ambalam: Ambalam is, truly speaking, the human soul. Arangkam and Ambalam, spiritually speaking, are synonymous.

Joti ut joti: God is the Light that animates all light.

So will that your servitor hails you fittingly:

Cf. "Prayer comes from God and goes to God."

The prayer (the one who prays) and the prayee (who is God) are in advaitic union.

2. You did away with my murk and rule me:

God corrects the devotee and rules him. This is called "tirutthi-p-pani kolluthal." Rishaba-Deva, the martial Bull is Dharma-incarnate.

Brahma and Vishnu could not behold You: True, God is omnipresent. Yet, He remains invisible. Siva can be seen only with the Sivan-given vision.

3. The picayune heart: It is by the grace that this heart becomes the shrine of Siva.

4. You the greatest and the smallest. This is an upanishadic affirmation.

You are argent in murk perdu:

Cf. "Tamasoma jyotir gamaya."

Whose eyes roll like kayal fish: Uma is Mēnākshi.

The forsaken me: It is the soul yet to gain the grace of Siva.

6. Holy Ash: The symbol of pure and purifying power.

   Delight of his phenomenally different: Siva indwells phenomena and yet abides apart.

8. Befuddlement: The clarity of a graceless person is, indeed, befuddlement. He is prone to constantly weave from irrationality a mental fabric of non thought.

   Janaka: The prince-philosopher, the father-in-law of Sri Rama.

   The fallacious ways: The un-Vedic and un-Āgamic ways.

9. Yajamān: The performer of a Vedic sacrifice.

10. The man-lion: Narasimha (Vishnu).

    Hiranya Kasipu: The arrogant father of the great devotee Prahalāda.

11. Repeated appeals: These are of no avail when the mind is not poised in grace.

    Cf: "Words without thoughts never to heaven go."

    - Hamlet, 111, 3.

2. This decad describes Siva from foot to crown.

   1. manam: Manam is not mind. It is an aspect of the inner sensorium. It is the wayward servant of the soul. It must be tamed and then put to use.

      tohubohu: confusion.

2. The music of Your anklets: This can be heard by the soul made mellow by Grace. Ceramān Perumān Nāyanār revelled in this sound of music.

   Cf: "Pursue the path of the Divine Anklets' sound

   And adore the Dancer, *unti para*!

   Thither get poised in Grace abounding,

   unti para!"

   - The Tiruuntiyār, Verse 17.

3. parampari: A special kind of paddy crop.

5. taralam and nithhilam: Types of pearls.

6. either this or that: That means it is neither this nor that.

8. Cf. "The hand that wields the *tudi* evolves, the hand

   That blesses maintains; the fire-holding hand absorbs;

   Obscuration is by the flower-foot that presses down;

   Deliverance ensues from the flower-foot held aloft."

   - The Unmai Vilakkam, Verse 36.

10. Karpaka: The celestial wish-yielding tree.

    Kokkiraku: The feather of heron.

11. Servus servorum: Servant of servants.

    worthless verbiage:
    Human praise of God is always inadequate even to adumbrate His stature. Even the Vedas are unable to praise the ineffable God.

3. This decad is of the Akam genre. The speaker is the nurse of the heroine.

1. Mahendra Māmalai: Siva announced the Saiva Āgamas to the world, seated on this great Mountain.

   "On the great and aeviternal Mahendra Mount In Grace, He revealed the promised Āgamāṣ" are the words of St. Mānickavāchakar.

   - Kērtthittiru Akaval.

2. One that survives the Great Dissolution: It is Siva who is the Author of the Great Dissolution. He is the great Absorber. During this Dissolution all gets absorbed by Maya which is absorbed by Sakti. Sakti gets absorbed by Siva who is the sole survivor.

3. Honey: Honey and Annam (food/rice) are symbolic of moksha/deliverance in Saiva Siddhantam.

4. The wrathful boar: Coming to know of the fierce *tapas* of Arjuna, Duryodhana commanded an Asura called Mūkāsura to do away with Arjuna. The Asura assumed the form of a wild boar and was about to attack Arjuna. By then Arjuna had completed his tapas. He beheld the boar that was coming to attack him. So he aimed an arrow at the boar which pierced the boar. Simultaneously the boar was pierced by an arrow sped by Siva who came there in the form of a forester to protect Arjuna.

5. Niti: "The word *niti* means roughtly 'the wise conduct of life." Western civilization must endure a certain shame that no precise equivalent of the term is found in English, French, Latin or Greek." - A.W.Ryder.

5. This verse catalogues things – animate and inanimate –, which distress a heroine who is separated from her beloved hero.

6. When Siva fared forth as a hunter, Uma accompanied Him as a huntress.

   The participants in Daksha's unholy sacrifice met with condign punishment.

   Bhushan is one of the twelve Surya-s.

7. Thirty six are the tattvas, beginning with Nādā. Nādāntā is beyond Nādā. It is the beatitude of a superior order.

8. Rishaba Deva is Siva's mount and his signum is borne by Siva's flag.

9. The Mahendra Mountain is as holy as the Himavant and the Meru.

10. The holiness of the Holy Ash is beyond compare.

11. The Holy Ash is as sacred as the Panchākshara.

12. A totally different kind of joy: This is what Bliss truly is.

4. 1. Chittam: In the context of the hymn, the word means soul.

   festivals: It is these that vivify a faith.

2. Ashta-Mūrti: The form of Siva in which are included the five elements, the sun, the moon and the soul.

4. Schadenfreude: Deriving malacious joy in the sufferings of others.

11. A servitor of Siva is great. A servitor of a servitor of Siva is greater. The dust on his feet is deemed holy.

5. 2. கற்றவர்: The learned. He alone is the learned one who fosters bhakti for God (Siva).

3. Easy of access: Easy accessibility and unreachable transcendence co-exist in Siva.

4. The triad of my lotuses. Anāhata, Visutti and Āgngna – the three of the six ādhāras.

5. Lesser Gods and godlings are not free from the cycle of birth and death.

8. This verse and the next one contain the essence of the Purusha Sūkta.

12. The Tēvaram hymnodists are hailed in this verse.

6. This decad is cast in the Akam genre.

1. Sātthanūr: The name of the town where the temple known as Āvaduthurai is situate.

10. All of us are wards; Siva is our Guardian.

7. All the decads of this Tirumurai hail Siva only save this decad. This celebrates the manifold greatness of Muruka – the Son of Siva.

1. The Consort of Valli: In North India, Skanda (Muruka) is adored as a bachelor. In Tamil Nadu, he is hailed as the husband of Devānai and Valli.

2. The mount of Muruka is the Peacock. On a few occasions, he rides a tusker.

3. Subramanya: This Sanskrit name of Muruka appears for the first time only in this decad. Its Tamilised form is Suppiramanniyan.

6. Spear: It is symbolic of Gnosis.

8. tudi: A small drum shaped like an hour-glass.

9. riding the palm-horse: This is best explained by the great patriotV.V.S. Aiyar, in his preface to The

Kural or The Maxims of Tiruvalluvar, 1916. This work stands re-printed more than once. Hereinbelow is quoted Aiyar in extenso.

"Part III - Love"

"After considering the subject of Politics which claims such a large portion of the activities of man, the poet comes to treat of the third of the four great objectives of life, namely Love. The whole part is taken by the great commentators of the Kural as the romance of a single couple from the time when they meet each other for the first time up to the time when they reunite after a temporary separation from one another. But for one or two stanzas which may not appear to fit exactly with this scheme, all the 250 verses do lend themselves to this explanation. Of course each verse can also be considered as describing an isolated situation and containing a delicate analysis of one of the hundred varying moods of the lover's heart. The most ardent admirers of "Locksley Hall" will have to admit that the Tamil poet is easily the superior of Tennyson in analysing the infinite number of moods that chase each other in the agitated minds of lovers.

"The romance begins with the accidental meeting of a young man and a damsel in a grove. It is a case of love at first sight. They plight their words to one another and enter the married state. No rites are gone through but the simple plighting of the faith, but that was sufficient in the heroic age of Tamil society to legalise their marriage. It corresponds exactly to the Gāndharva marriage of the Sanskrit Dharma Shāstras. The marriage is however kept secret by the lovers and they are at first inclined to wait for a favourable opportunity to make it public. But neither the husband nor the wife have sufficient patience to rush to each other's arms (1131 and 1138) before the minds of the parents and relations of the girl can be prepared to receive the news of their secret marriage. But lovers in

the Tamil land had perfected in the course of ages an ingenious machinary to stead them under a dilemma of this kind. The lover undergoes a sort of martyrdom both physical and moral in order to induce the people of the village and the parents of his lady-love to pity his distraction and offer him of their own accord the object of his passion. A few branches of the palmyra tree are joined together so as to enable a man to sit astride on the united plank, the lover sits on it, and a number of his friends carry him in that posture into the village singing passionate songs of love. The edges of the palmyra branches being rough and hard, the "riding of the palmyra stalk" or the palmyra "horse" as it is called, is a veritable penance. The young folks of the village mock at the love-lorn pilgrim and perhaps refer to the object of his passion by name even (Chap.115). The outcry reaches the ears of the parents and other relations of the maiden in the village. They reproach her for entering into matrimony without their consent (1147), but there is no remedy now but to give their consent, and everything ends happily for the lovers. The idea of the "palmyra horse" may be compared with the following verses of the Twelfth Night, 1.V:

"Make a willow cabin at your gate,
And call upon my soul within the house
With royal cantons of contemned love,
And sing them loud even in the dead of night,
Holla your name to the reverberate hills
And make the babbling gossip of the air
Cry out, Olivia!"

A woman is not permitted to ride the palm horse. However, this verse projects an exception to the rule.

Huntress: Valli.

8. 4. Montai: This percussion instrument is today called gatam.

9. melis: honey.

preamble: ஆலாபனம்.

9\. 7. male buffalo: In olden days only a male buffalo was used for tilling.

10\. 1. Mirabile dictu: Marvellous to relate.

2\. கண்ணுதல் திலகமும் : This can also be translated as the *tilaka* of His forehead-eye.

3\. tumpi: dragon-fly.

8\. udukkai: A synonym of tudi/damarukam.

9\. pāduka: footwear.

10\. marudam: The region of arable tract.

11\. ūmattham: datura/deadly nightshade.

11\. 1. delubrum: shrine.

8\. pāsam: rope, the fetter of the three mala-s.

12\. 4. Kovanam: loin-cloth.

13\. 4. Vetam: Marks of identity.

14\. 2. Poikai: a pool formed by nature.

4\. The dancing of virtuous women was earlier referred to by Gnanasambandhar in his decad on Āvūr Pasupatiēcchuram.

5\. Conferment of grace awaits Siva's pleasure.

10\. Sārupam: The form like unto Siva's.

15\. 4. Padma-nidi: One of the two inexhaustible treasures. The other one is called Sanka-nidi.

5\. His visages are two: The countenances of Siva and Pārvati merge with each other in His androgynic

form. This form has a single head. Since this head is man's as well as woman's, it is reckoned as two.

His feet are three: The right foot of Uma and the left foot of Siva merge with each other. So His feet are counted as three.

His hands are indeed seven: One of Siva's two left hands gets merged with one of Uma's two right hands. So it is said Siva sports seven hands.

7. Sthānu: Siva who stands as the divine obelisk.

Sankara: Siva – the doer of good.

9. moksha: deliverance; the beatitude of sempiternal bliss.

10. No misdirected labour takes place in Cāttiyakkudi.

16. 1. "உலகெலாம் தொழவந்து எழுகதிர்ப் பருதி" is a paraphrase of Nakkirar's "பலர்புகழ் ஞாயிறு."

2. "Do I have kinship with aught other than these?"

Cf: "தேறுங்கால் உன்னை ஒழிய உறவில்லை" – உமாபதி சிவம்.

6. scrolls of palm-leaf: These were in the past the todu (தோடு).

7. The message of this verse is this. Siva is beyond ratiocination and mentation.

8. Karūrār affirms thus: The immaculate bosom is the true shrine of Siva.

10. The fruit: It is called *Sivakkani*.

11. Kāya-kalpa: This confers athanasia.

17. 3. bouderie: V.V.S. Aiyar in his preface to The Kural, observes as follows: "Bouderie as one of the incidents of married life is described in three

beautiful chapters (of the Kural) ...; and as you read them you almost see the pouting lips and indignant eyes, and hear the hard words of the wife to the husband. But every pet ends in a petting which is only the more enjoyable for the quarrel that preceded it. For "bouderie is the salt of love."

Bouderie is the French word that is the exact equivalent of the Tamil word ஊடல்.

8. The million planets:

Cf. "On scrutiny you will find
The spherical heavenly bodies of the cosmos,
Their limitlessness, their uberous
And multitudinous forms
And the way they excel each other in pulchritude,
To exceed in number a thousand millions."

- Tiruvachakam, Tiruvandappakuti, Tr. T.N.R.

18. 1. Ajapa: A whole opus has to be indited to explicate the meaning of this word. Ajapa means silent incantation. Ajapa Dance can be enacted only by Siva.

2. Our God, as Sakti and Siva, evolved the worlds. This creation is uncaused by physical union. According to the Sivagnāna Siddhiyār, Siva is an eternal celibate and Uma is a sempiternal virgin.

Of the verses of the eighteenth decad, only two, alas, are extant.

19. 1. Siva dances for ever in the Tillai-Ambalam. Ambalam is known as *Pothu* (பொது) which is why the temple priests of Tillai are known as Pothu Dikshitar. There were 3,000 in number. Siva is one among them.

2. The dance of Siva is called Ānanda-Tāndavam (the Dance of Bliss). This dance goes on for ever and ever. When this dance becomes invisible it still continues in the subtlest form. It is through this dance His fivefold activity of evolution, maintenance, absorption, concealment and conferment of bliss takes place.

   This verse celebrates the glory of two Nāyanmār – Kanampullar and Kannappar.

3. This verse glorifies the Nāyanār Nāvukkarasar. Truly speaking Citrambalam is the stainless human soul.

4. It is St. Sambandhar who is known as Siva's own son, by courtesy, that is adored by this hymn.

5. Two great Nāyanmār, namely Ceramān Perumān and his friend Nampi Ārūran, are mentioned in this edifying verse. The White Tusker on which Nampi Ārūran rode to Kailās is also referred to in this hymn. The White Tusker of Siva's is known as Airāvanam. Indra's white tusker is called Aiyirāvatam.

6. The message of this verse is this. Tillai's Citrambalam is the terrestrial Ṣiva-loka.

7. The roof top bathed in moonlight is called Aramiyam. This plays a vital role for the lover and his beloved, in Tamil literature.

8. The Ambalam is the theatre of Nataraja, hailed as Ātalvallān.

9. The Trinity comprises Brahma, Vishnu and Rudra. Siva who is Maha-Rudra transcends the Trinity.

10. The envoi mentions the *phala-sruti* relating to the benediction that ensues for the reciters of this sacred decad.

20. 1. Tenna: A wordless preamble (ālāpana) precedes a song these days. It was not so in the past. தேனே, தென்னவனே, தென்னா, தெனா (Tené, Tennavané, Tenna and Tena) were the vocables employed in the past by saintly singers.

தென்னா என்னா முன்னம் are the words of Mānickavāsakar. தென்னா, தெனா are the words of Namāzhwar.

2. The triple fire: Āgavaniyam, Garugapatyam and Dākshināgni.

The pentad of yāgas: Brahma, Deva, Pitir, Manushya and Bhuta yāgas.

The six Angās: Sikshai, Kalpam, Vyakaranam, Niruktam, Chhandovisiti and Jyosya (Astronomy).

3. tethé: The hum of chafers.

4. Pancha-Kavya: Made up of cow's milk, ghee, curds, dung and urine in a certain ratio.

7. a sword: It is called Chandrahāsa.

8. The Chola King of Kozhi: Parantaka

Kozhi: Uraiyūr.

... the Ambalam ... was roofed of gold: This gold-roofing was done by Hiranyavarman, the emperor. He is said to be the son of Manu who is the son of Surya. This is found recorded in the Koyil Puranam.

In this decad Siva is repeatedly addressed as Nampāné (நம்பானே). நம்பானே is the vocative case

of Nampan. Nampan means one who is supremely desirable.

21. 3. Lo, I am the one of unfulfilled longing. In this context one should remember the saying of Gibran who affirmed that no longing remains unfulfilled. St. Appar also says that He (Siva) gives the very thing that is prayed for.

6. The unfairness of one is patent when one offers fresh grass to one bull and mere hay to another.

22. This decad describes Siva from foot to head.

23. 1. The white-hued One: This is Siva. Siva is invariably described as the red-hued God. Here, He is described as white-hued. It is because His ruddy body is covered with the white and holy ash.

2. Manmata: The God of Love.

3. The Spider: Ko Chengat Chozha, a nāyanār.

24. 1. Kallāl: It is a species of the banyan tree. However it ha no stilt roots.

2. Vikirtan: One who is different from all others.

5. A recent scientific discovery informs us that the smoke of the fire-sacrifices performed by Brahmins strengthens the ozone.

6. dancing snake: It is symbolic of Kundalini yoga.

9. Hara: One who rubs sins away.

10. அவர்கள்: This suffix is used freely today. It was not so in the past. Its occurrence was very very rare. In this verse Āli Amudan calls St.Sundarar thus: ஆரூர் நம்பி அவர்கள்.

It was Siva Himself who bade St. Sundarar to come to Tillai. Of Sundarar's *darshan* of Nataraja, my deity Sekkizhār sings thus:

ஐந்துபேர் அறிவும் கண்களே கொள்ள
அளப்பரும் கரணங்கள் நான்கும்
சிந்தையே ஆகக்குணம் ஒருமூன்றும் திருந்து
சாத்துவிகமே ஆக
இந்து வாழ் சடையான் ஆடும் ஆனந்த எல்லையில்
தனிப் பெருங் கூத்தின்
வந்தபேர் இன்ப வெள்ளத்துள் திளைத்து
மாறிலா மகிழ்ச்சியில் மலர்ந்தார்.

[Great senses five merged in the eyes;
Measureless *antak-karanas* four merged in the *Chinta*.
The three *gunas* were now but pure *Satwa*;
Thus bloomed Sundarar in peerless joy,
Poised in the bliss of the non-pareil dance divine–
Enacted in the blissful and aeviternal Ether –,
Of Him whose matted crest sports the crescent.]

- Tr. T.N.R.

25. 4. The great commentator Nacchinārkiniyar says that he who wears on his person the freshly-flayed skin of an elephant will perish. Siva wore such a skin and nothing happened to Him. Siva, the never-born, will never die.

7. Gomeda: A cow is the animal that is sacrificed in this yāga. The cow is known as Homadenu.

10. Mayilai: Mayilāduthurai.

26. 1. Things sweet turn utterly bitter to a lass parted from her lover.

2. Longing for belonging is miserable.

3. The prolonged absence of the lover is truly agonising for the beloved.

5. Frenzy is the lot of the beloved parted from her lover.

7. The Brahmins's son: Mārkandeya.

27. 1-5. These verses descant on the forlornness of the heroine parted from her beloved.

6. Precepts are meant for actualisation.

8. He no longer resembles His former self: This inculpation is made by the beloved, as Siva, for some reason, withholds His grace.

9. Siva comes as a mendicant and demands all that the devotee owns and possesses. When the devotee willingly complies with His demand, he gains true deliverance.

28. 3. More often than not, prayer is offered to God tearfully.

8. அறவன்: He who is Dharma. The word Dharma is untranslatable. It has a constellation of meanings. It is a *purushārtta,* a goal of life. No doubt, the ultimate goal is Deliverance.

9. Notus: It is தென்றல். The West celebrates zephyr and the East southerly.

10. Nāyanār: Originally this word referred to Siva; later it came to refer to an acknowledged servitor of Siva. Through elision nāyakan became nāyan to which the suffix ār was added. The plural of nāyanār is nāyanmār.

29. Pallāndu is known as *mangalāsāsanam.* The devotee blesses the God with endless longevity of life.

One may ask: Can a devotee bless His God?

The answer is: "He can and he must." St.Mānickavāsakar sings thus:

"வாழ்த்துவதும் வானவர்கள்தாம் வாழ்வான்; மனம்நின்பால்
தாழ்த்துவதும், தாம்உயர்ந்து, தம்மை எல்லாம் தொழவேண்டி;
சூழ்த்து மதுகரம் முரலும் தாரோயை, நாய் – அடியேன்,
பாழ்த்த பிறப்பு அறுத்திடுவான், யானும் உனைப்பரவுவனே."

[O God around whose garlands chafers
bombinate!
The celestials bless You that they may thrive;
They cause their *manam*-s to pay obeisance
To You that they may grow lofty
and all others may adore them;
I too – the cur-like servitor –, adore You
that You may deign to end my wasted birth."

- Tr. T.N.R.

Pallāndu was in vogue from time immemorial. Periyāzhwar's Tiruppallāndu is daily recited in all the temples of Vishnu. Sentanārs Tiruppallāndu, at least a hymn thereof –, is recited in all the temples of Siva.

St. Appar in his fourth Tirumurai refers to பாடுவார் பணிவார் பல்லாண்டு இசை கூறு பத்தர்கள் (singers, adorers and singers of pallāndu).

The more ancient Saivite hymns of Pallāndu are not extant.

Sentanār's Pallāndu comprises thirteen verses.

1. Pallāndu is sung not for the benefit of the singer alone. It is done for the flourishing of the entire cosmos.

2. Now a days some give and forgive and some get and forget. In the realm of *bhaktas* both giving and getting take place constantly in the right spirit.
3. By singing Pallāndu we render due gratitude.
4. Pallāndu is to be sung to Siva and not to gods and godlings.
5. In addition to Vishnu and Brahma, Indra too had contended to establish his superiority. All of them strove in vain.
6. Siva cannot be comprehended through words or *manam*. Siva can be known only thanks to Sivan-given knowledge. This idea is reinforced by the following verse too.
7. Enslavement to Siva spells true liberation.
9. The child: Upamanyu.

   the Disc: Vaishnavites call it Sudarsana.
10. The one that axed away the feet of his father is Chandēsura Nāyanār. Read the Purana of Chandesura Nāyanār which forms part of the Periya Puranam by St.Sekkizhār.

    It is Chandesura who runs the Siva temple.

    He is solely entitled to all the *neivedya* offered to Siva. He is the youngest of all the 63 Nāyanmar to gain deliverance.

    He gave up the cultivation of the Vedas and took to the fostering of kine.

    Our adoration in the temple of Siva ends with our worship of Chandesura. It is he who gives us the fruit of Siva-worship.
11. Pallāndu must be sung companied with the traditional devotees of Siva. It is thus, even thus, the rendering of Pallāndu is to be perpetuated.

12. The singing of Pallāndu is a must on the Ādirai-day. Ādirai is the star called Betegeuse.

    Dancing too should accompany the singing of Pallāndu.

13. This verse concludes the ninth Tirumurai.

மொழுப்பு

மொழுப்பர் என்பவரை நம்மில் பலருக்குத் தெரியாது. அவர் நம் வணக்கத்திற்குரியவர். அவருடைய கருணைக்காக நாம் நாள்தோறும் அவரை வேண்டிக் கொள்கிறோம். அவரின்றி அணுவும் அசையாது. ஆம், சிவபெருமான்தான் அந்த மொழுப்பர்! கற்றைச் சடைமுடியைத் தாங்கியவர்! பன்னிரு திருமுறைகளிலும் வேறெங்கும் பயிலப்படாத ஒரு சொல்: மொழுப்பு – ஒன்பதாம் திருமுறையில் மட்டுமே பயின்று வருகிறது. கருவூர்த் தேவரின் திருவிசைப்பாவில் மட்டுமே இச்சொல்லை நாம் காணமுடியும். அப்பாடலடிகளை இங்குக் காண்போம்:

"மணம்விரிதரு தேமாம் பொழில் **மொழுப்பின்**
மழை தவழ் வளரிளங் கமுகம்" (9:8:1)

"பண்பல தெளிதேன் பாடி நின்றாடப்
பனிமலர்ச் சோலை சூழ் **மொழுப்பில்**" (9:8:5)

"பின்னு செஞ்சடையும் பிறைதவழ் **மொழுப்பும்**
பெரிய தங்கருணையும் காட்டி" (9:8:9)

"துண்ட வெண் பிறையும் படர்சடை **மொழுப்பும்**
சுழியமும் சூலமும் நீல
கண்டமும் குழையும் பவளவாய் இதழும்
கண்ணுதல் திலகமும் காட்டி" (9:10:2)

"தழைதவழ் **மொழுப்பும்** தவளநீற் றொளியும்
சங்கமும் சகடையின் முழக்கும்" (9:10:7)

"மண்ணியல் மரபின் தங்கிருள் **மொழுப்பின்**
வண்டினம் பாடநின் றாடும்" (9:14:4)

"பெரியவா கருணை இளநிலா வெறிக்கும்
பிறைதவழ் சடை **மொழுப்பவிழ்ந்து**" (9:15:1)

"பொங்கெழில் திருநீ றழிபொசி வனப்பிற்
புனல்துளும் பவிர்சடை **மொழுப்பர்**" (9:16:9)

"இருள்விரி **மொழுப்பின்** இஞ்சிசூழ் தஞ்சை
இராசராசேச்சத்திரவரை" (9:16:1)

"ஐயசெம் பொன்தோட் டவிர்சடை **மொழுப்பின்**" (9:17:1)

மொத்தம் பத்து பாடல்களில் கருவூர்த் தேவர் மொழுப்பு என்ற சொல்லைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். மற்ற திருமுறைகளை வழங்கிய அருளாளர்கள் இச்சொல்லைப் பயன்படுத்தவில்லை. மொழுப்பு என்ற சொல்லுக்குப் பொருள்தான் என்ன? சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதி என்ன பொருள் கூறுகின்றது என்று பார்ப்போம்:

மொழுப்பு moluppu, n. (K. modupu) 1. Tie, knot; கட்டு. சடைமொழுப் பவிழ்ந்து (திருவிசைப். கருவூர்.8, 1) 2. Locality abounding in gardens சோலை செறிந்த பிரதேசம். சோலை சூழ் மொழுப்பில் (திருவிசை. கருவூர்.1, 5).

சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேராகராதியில் மொழுப்பு என்ற சொல்லுக்கு கருவூர்த் தேவரின் திருவிசைப்பாவையே அடிப்படையாகக் கொண்டு பொருள் கூறியுள்ளனர், வேறு சொல்லாட்சி இல்லை.

ந.சி. கந்தையா அவர்கள்வெளியிட்ட செந்தமிழ் அகராதியிலும் மொழுப்பு என்ற சொல்லுக்கு கட்டு, சோலை செறிந்த இடம் என்றுதான் பொருள் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிற அகராதிகளில் மொழுப்பு என்ற சொல் காணப்பெறவில்லை.

திருவிசைப்பாவுக்கு பட்டுசாமி ஓதுவார் கொடுத்துள்ள உரையில் இடத்துக்கேற்ப இச்சொல்லுக்குப் பொருள் கொண்டுள்ளார். மேலே குறிப்பிட்ட பாடலடிகளுக்கான உரை வருமாறு:

9:8:1: வாசனை பரவிய இனிய மாமரச் சோலைகளின் செறிவில் மேகங்கள் தவழும்படி வளர்ந்துள்ள இளம் பாக்கு மரங்களின் குலைகள்.

9:8:5: பல பண்களைத் தேன் வண்டுகள் சேர்ந்து பாடி நின்று விளையாடக் குளிர்ந்த பூஞ்சோலைகள் சூழ்ந்த (மிக) அடர்ந்துள்ள இடத்தில் ...

9:8:9: பின்னிக் கொண்டிருக்கும் சிவந்த சடையையும் பிறைச்சந்திரன் தவழ்கின்ற திருமுடியையும், மிகுந்த தமது கருணையையும் (அன்பர்களுக்குக்) காட்டி . . .

9:10:2: ஒரு கலையாகிய வெள்ளிய பிறைச் சந்திரனையும், பரவிய சடைமுடியையும், உச்சிக் கொண்டையையும், சூலத்தையும், நீலகண்டத்தையும், காதணியையும், பவளம் போன்ற வாயின் உதடுகளையும், நெற்றிக் கண்ணின் மேல் அமைந்த பொட்டையும் காட்டிக் கொண்டு . . .

9:10:7: வில்வம் தரித்துள்ள திருமுடியும், வெண்மையான திருநீற்றின் ஒளியும், சங்கொலியும், சகடை என்ற வாத்தியப் பேரொலியும் ...

9:14:4 தரையினிடத்து இருள் தங்கும்படி (மிக) அடர்ந்த சோலைகளில் வண்டுக் கூட்டங்கள் ரீங்காரம் செய்ய ...

9:15:1: ஈசனுக்குக் கருணை பெரியதாயிருக்கின்றவாறும், இளநிலவை வீசும் பிறைச்சந்திரன் தவழ்கிற சடைமுடி அவிழ்ந்து உச்சிக்கொண்டை சரியுமாறும் ...

9:16:9: அழகு மிகுந்த திருநீற்றுக் கோலத்தை அழிக்கும்படி அழகுமிக்க கங்கை நீர் தளும்பிக் கசிகின்ற ஒளிபொருந்திய சடைமுடியையுடையவர்.

9:16:11: இருள் பரவி இருக்கின்ற இடமும் மதிலும் சூழ்ந்த தஞ்சை மாநகரில் உள்ள இராசராசேச்சரம் என்னும் பெரிய கோயிலில் எழுந்தருளிய இப்பெருவுடையாரிடத்து ...

9:17:1: காதில் அணிந்த செம்பொன்னாலாகிய அழகிய தோடு (குழை) திகழ்கின்றது. அத்தகைய தோட்டினையும், விளங்கும் சடைமுடியினையும் ...

பட்டுசாமி ஓதுவாரின் உரைப்பகுதிகளில் மொழுப்பு என்பதற்குக் கொடுத்துள்ள பொருள்களாவன: (1) செறிவு; (2) அடர்த்தி; (3) திருமுடி/

சடைமுடி; (4) அடர்ந்த சோலை (5) இருள் செறிந்த இடம். இப்பொருள்கள் எல்லாமே மொழுப்பு என்ற சொல்லுக்கு அடர்த்தி என்ற ஒருமித்த பொருளையே குறிக்கின்றன. ஆங்கிலத்தில் 'dense' என்று இதனைக் குறிக்கலாம். சென்னைப் பல்கலைக்கழகப் பேரகராதியானது 'கட்டு' என்ற பொருளையும் 'சோலை செறிந்த பிரதேசம்' என்ற பொருளையும் மட்டுமே கொடுத்துள்ளது. ஆனால் பட்டுசாமி ஓதுவார் 'மொழுப்பு' என்று வரும் பத்து இடங்களிலும் ஐந்து வகையான பொருள்களைக் கொடுத்து உரை வரைந்துள்ளார். இது பயில்வோருக்கு விளக்கமளிப்பதாகவும், புரிதலை ஏற்படுத்துவதாகவும் உள்ளது. ஊரகப் பகுதிகளில் பிற அகராதிகளில் மொழுப்பு என்ற சொல் காணப்பெறவில்லை. 'மொழுப்பு' என்ற சொல் 'சிறந்தது' என்ற பொருளிலும், தேர்ந்து எடுத்தது என்ற பொருளிலும் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. "மொழுப்பானதையெல்லாம் அவன் கொண்டு போய் விட்டான்" என்றால் சிறந்தனவற்றையெல்லாம் அவன் கொண்டு சென்று விட்டான் என்று பொருள் குறிப்பதாகும்.

ஆகவே, அரிதாகப் பயன்பாட்டில் உள்ள இலக்கியச் சொற்களை ஆட்சியில் கொண்டு வருவதும், துலக்கம் தரும் பொருள் கூறுவதும் அறிஞர்களின் பணியாகும். இவற்றை அகராதிகளில் பதிவு செய்வதும் இன்றியமையாததாகும்.

இரா.சுப்பராயலு

Glossary

1. இதழி (Itazhi): Kondrai, Cassia fistula.
2. உதரபந்தனம் (Udarabandhanam): A waist band.
3. கயல் (Kayal): Carp.
4. கவரி (Kavari): Yak-tail fan.
5. கழல்/சிலம்பு (Kazhal/Silampu): Anklet.
6. கழுநீலமலர், செங்கழுநீர் : Purple/blue water-lily.
7. கிண்கிணி (Kinkini): Tinkling ornament for the ankle.
8. கின்னரம் (Kinnaram): A Kind of lute.
9. குணம் (Gunam): Quality, Virtue.
10. குமுதம் (Kumutam): Lily.
11. குரா (Kura): Common bottle-flower.
12. குவளை (Kuvalai): Blue lily.
13. குழல் (Kuzhal): Flute.
14. கெண்டை (Kendai): A type of carp.
15. கேதகை (Ketakai): Fragrant-screwpine.
16. கைதை (Kaitai): Paddy field.
17. கோங்கு (Kongku): Iron-wood of Malabar.
18. சதங்கை (Satangkai): A string of small metal bells.
19. சரளம் (Saralam): Indian Jalap.
20. செருந்தி (Ṣerunti): Ochna squarropa.
21. துந்துபி (Tuntupi): A celestial instrument.
22. பாசம் (Pāsam): Rope; attachment.
23. பாதிரி (Pātiri): Trumpet-flower.
24. புன்னை (Punnai): Alexandrian laurel.

25. போகம் (Bhoga(m)): Experience, enjoyment.

26. மருது (Marutu): Arjuna tree.

27. முருக்கு (Murukku): East Indian Coral tree.

28. முழவம் (Muzhavam): Loud-sounding drum.

29. யாழ் (Yāzh): A stringed instrument.

30. வரால் (Varāl): Murrel.

31. வாளை (Vālai): Scabbard-fish.

32. விடங்கன் (Vitangkan): The idol of Siva unchiselled.

33. விமானம் (Vimānam): The tower over the adytum.

பாட்டு முதற்குறிப்பு அகராதி

பாட்டு	பக்க எண்
அ	
அகலோகமெல்லாம்	155
அக்கனா–...என்னொடும்	110
அக்கனா –... அழுந்தி	69
அங்கைகொண்ட	125
அணியுமிழ்சோதி	148
அண்டமோரணு	123
அதிர்த்தவரக்கன்	185
அதுமதியிதுவென்	47
அந்திபோலுருவும்	106
அம்பராவனலா	112
அம்பலத்தருநடம்	194
அம்பளிங்குபகலோன்	115
அயர்வுற்றஞ்சலி	205
அரிவையோர்கூறு	189
அருட்டிரள்செம்	60
அரும்புனல் அலமரும்	195
அரும்பேதைக்கு	118
அருளுமாறருளி	142
அருள்செய்தாடு	177
அருள்பெறின்	199
அலந்துபோயினேன்	176
அல்லாய்ப்பகலாய்	181
அல்லியம்பூம்பழன	154
அறவனே	207
அறிவுமிக்கநன்	179
அற்புதத்தெய்வம்	121
அனலமேபுனலே	135
அன்றருக்கனை	207
அன்னநடையார்	182
அன்னமாய்	120

பாட்டு	பக்க எண்
ஆ	
ஆசையையளவ	199
ஆடரவாடவாடும்	62
ஆடிவருங்	200
ஆயாதசமயங்கள்	165
ஆயிரங்கமலம்	70
ஆரணத்தேன்	119
ஆரார்வந்தார்	214
ஆருயிர்காவல்	197
ஆரேயிவைபடுவார்	201
ஆவாஇவர்	202
ஆவியின்பரம்	194
ஆறாதபேரன்பின்	118
இ	
இடர்கெடுத்து	38
இணங்கிலாவீசன்	59
இத்தெய்வநெறி	68
இந்திரலோகம்	146
இருந்திரைத்தரள	94
இலையார்கதிர்வேல்	161
இவளைவாரிளமென்	81
இவ்வரும்பிறவி	88
இளமென்முலையார்	182
இறைவனையென்	190
இறைவனையேத்து	192
உ	
உடையும்பாய் புலி	179
உண்ணெகிழ்ந்து	121
உம்பர்நாடிம்பர்	93
உயர்கொடியாடை	44
உருக்கிஎன்உள்ளத்து	63
உருவத்தெரி	157

பாட்டு	பக்க எண்
உலகெலாந்	138
உளங்கொளமதுர	72
உறவாகிய யோகமு	51
உற்றாயென்னும்	58
எ	
எங்களை ஆளுடை	198
எச்சனைத்தலை	64
எட்டுருவிரவி	60
எண்ணில்பல் கோடி	71
எந்தையெந்தாய்	214
எம்பந்தவல் வினை	155
எரிதருகரிகாட்	149
எவருமாமறைகள்	141
எழிலையாழ்	149
எழுந்தருளாய்	195
என்செய்கோந்	104
என்னையுன்பாத	112
என்னைவலிவார்	203
ஏ	
ஏகநாயகனை	66
ஏயிவரே	202
ஏயுமாறெழிற்	207
ஏர்கொள்கற்பக	50
ஐ	
ஐயபொட்டிட்ட	122
ஒ	
ஒக்கவோட்டந்த	176
ஒட்டாவகை	201
ஒண்ணுதலி	204
ஒருங்கிரு	151
ஒழிவொன்றிலா	78
ஒளிவளர்	38
ஓ	
ஓமப்புகையும்	183
ஓவாமுத்தீயஞ்சு	158

பாட்டு	பக்க எண்
க	
கங்கைநீர் அரிசிற்	70
கடியார்கணம் புல்லர்	154
கடுப்பாய்ப்பறை	55
கடுவினைப்பாசக்	129
கணம்விரிகுடுமி	87
கணியெரிவிசிறு	49
கண்ணியல் மணி	128
கண்பனியரும்ப	90
கரியரேயிடந்	96
கருதிவானவ	122
கருவளர்மேகத்	45
கரைகடலொலி	128
கலங்கலம்பொய்கை	151
கலைகடம் பொருளும்	95
களகமணி மாடம்	156
களிவானுலகிற்	160
களையாவுடலோடு	155
கள்ளவிழ்தாமரை	188
கற்றவர்விழுங்கு	66
கன்னெகாவுள்ள	109
கா	
காடாடுபல்கணம்	52
காணீரே	201
காண்பதியான்	188
காமனக்காலன்	51
காரிகைக்கு	205
கானேவரு	53
கி	
கித்திநின்றாடும்	107
கிளையிளஞ்சேய	83
கிற்போமெனத்	77
கு	
குணமணிக்குரளை	83

பாட்டு	பக்க எண்
குதிரை மாவொடு	172
குமுதமே	100
குரவங்கோங்கம்	184
குருண்டவார்குழல்	170
குழலொலி	213
குன்றேந்தி	79
கூ	
கூத்தனை	191
கே	
கேடிலாமெய்	109
கை	
கைக்குவான் முத்தின்	152
கொ	
கொடியை	206
கொழுந்திரள்	87
கோ	
கோலமலர்	187
கோலமே	40
கோவினைப்	82
ச	
சடைகெழுமகுடம்	140
சந்தனகளபந்	95
சந்துமகிலுந்	183
சரளமந்தார	145
சரிந்ததுகில் தளர்ந்த	119
சலம்பொற்றாமரை	169
சி	
சித்தர் தேவர்	184
சித்தனேயருளாய்	137
சிறப்புடையடியார்	65
சீ	
சீரால்மல்கு	162
சீருந்திருவும்	211
சீர்த்த திண்புவனம்	92

பாட்டு	பக்க எண்
சு	
சுருதிவானவனாம்	
செ	
செக்கரொத்திரவி	63
செங்கணா	136
செம்பொனே	136
செம்மனக்கிழவோர்	130
செய்யகோடுடன்	173
செழுந்தென்றல்	54
செற்றுவன்புரம்	173
சே	
சேடர் உறைதில்லை	157
சேயிழையார்க்கு	197
சேர்வன்கொலோ	191
சேலுங்கயலும்	212
சேலுலாம்வயல்	204
சேவிக்கவந்த	211
சேவேந்துவெல்	56
சொ	
சொல்லாண்ட	209
சொன்னவில்	130
த	
தக்கன்நற்றலையு	42
தக்கன்வெங்கதிரோன்	71
தத்தையங்கனையார்	124
தம்பானைசாய்ப்	164
தரவார்புனஞ்	57
தருணேந்துசேகரனே	75
தழைதவழ்	104
தளிரொளிமணி	101
தற்பரம்பொருளே	39
தனதனற்றோழா	41
தனிப்பெருந்தாமே	142
தனியரெத்தனை	144

பாட்டு	பக்க எண்
தன்சோதியெழு	117
தன்னகமழலை	105
தன்னடிநிழற்கீழ்	68
தா	
தாட்டரும்பழன	138
தாதையத்தாளற	213
தாயினேரிரங்கு	89
தானமர்பொருது	82
தி	
திக்கடாநினைந்து	98
திசைக்குமிக்குலவு	62
திருநீறிடாஉரு	57
நிருநுதல்விழியு	102
திருநெடுமால்	49
திருமகன்முருகன்	134
திருவருள்புரிந்து	126
திலகநுதலுமை	76
தில்லையம்பலத்து	196
திறம்பிய பிறவி	42
து	
துச்சானசெய்திடினும்	163
துணுக்கென	61
துண்டவெண்	102
துந்துபிகுழல்	89
தூ	
தூவி நீறொடு	174
தெ	
தெள்ளுநீறவன்	103
தே	
தேய்ந்துமெய்	178
தேர்மலி	46
தொ	
தொறுக்கள்	174
தொடங்கினள்	85
தொழுதுபின்	133

பாட்டு	பக்க எண்
தோ	
தோழியாஞ் செய்த	103
நி	
நிட்டையிலாஉடல்	209
நிறைதழை	47
நினைக்கு நிரந்தரனே	75
நினைத்தேன்	190
நின்று நினைந்து	165
நீ	
நீர் அணங்கு	100
நீர் ஓங்கி	114
நீலமேகண்டம்	98
நீவாராது	116
நீறணிபவள	41
நெ	
நெஞ்சிடர் அகல	91
நெடியசமணும்	186
நெடியானோடு	162
நெற்றியிற்கண்	139
நே	
நேசமுடையவர்	192
நை	
நையாதமனத்தினனை	114
நோ	
நோக்காததன்மை	203
ப	
படங்கொள்	172
படுமதமும்	166
பண்ணியதழல்	125
பதிகநான்மறை	134
பத்தியாய் உணர்வோர்	153
பந்தபாசம்	171
பந்தமும் பிரிவும்	148
பரிந்த செஞ்சுடர்	84

பாட்டு	பக்க எண்
பவளமால்வரை	175
பவளமே மகுடம்	97
பழையராம்	97
பனிமடு மதியம்	147
பன்னெடுங்காலம்	143
பா	
பாடகமும் நூபுரமும்	156
பாடலங்காரப்	73
பாந்தள்பூணாரம்	133
பாம்பணைத்துயின்றோன்	127
பாரோர்முழுதும்	160
பாலுக்குப்பாலகன்	212
பாலுமமுதமும்	80
பாவார்ந்த	168
பி	
பின்னுசெஞ்சடை	93
பு	
புரந்தரன்மால்	210
புரியும்பொன்	180
புவனநாயகனே	107
புழுங்குதீவினை	108
புனல்படவுருகி	111
பூ	
பூத்திரளுருவம்	91
பூவணங்கோயில்	131
பெ	
பெரியவாகருணை	132
பெருமையிற்	39
பொ	
பொசியாதோ	164
பொய்யாதவேதியர்	73
பொருவரைப்	48
போ	
போழ்ந்தியானை	171

பாட்டு	பக்க எண்
ம	
மங்குல்சூழ்	144
மங்கையோடிருந்தே	126
மடங்கலாய்	43
மண்டலத்தொளி	67
மண்ணோடு	167
மருண்டுறை	86
மறைகளுமமரர்	44
மன்னுகதில்லை	208
மா	
மாதிமணங்கமழும்	74
மாதொர்கூறன்	206
மாலுலாமனந்தந்து	80
மாலோடயனும்	185
மானேர்கலைவளை	79
மானைப்புரையும்	159
மி	
மிண்டுமனத்தவர்	208
மின்னாருருவம்	157
மு	
முத்தர்முதுபகலே	203
முத்தீயாளர்	159
முத்துவயிரமணி	153
முழுவதுநீயாயினும்	116
மூ	
மூலமாய் முடிவாய்	113
மெ	
மெய்யரேமெய்யர்க்கு	99
மை	
மைஞ்ஞின்ற	115
மையல் மாதொரு	169
மோ	
மோதலைப்பட்ட	124

பாட்டு	பக்க எண்
யா	
யாதுநீநினைவது	106
வ	
வகைமிகுமசுரர்	85
வண்டார்குழல்	55
வரம்பிரிவாளை	45
வா	
வாடாவாய்	167
வாணுதற்கொடி	205
வாரணி நறுமலர்	193
வாழியம் போதத்து	140
வாளாமால் அயன்	168
வானநாடுடை	180
வானவர்கள்	200
வானோர் பணிய	187
வி	
விண்ணவர்	65
விம்மிவிம்மி	205
விரியுநீர் ஆலக்	111
வெ	
வெங்கோல் வேந்தன்	161
வெய்யசெஞ் சோதி	146
வெறியேறு	53
வே	
வேந்தன் வளைத்தது	77
வேறாகவுள்ளத்து	59
வை	
வைத்தபாதங்கள்	177
வையவாம்பெற்றம்	150

முன்அட்டைப்படம் : கண்டராதித்தர் (சோழர்கால சிற்பம்)

சேக்கிழார் அடிப்பொடி முதுமுனைவர்

திருநடராசன் சதாபிஷேக வெளியீடு